

Lithona

An oil painting depicting Jesus on the left, standing and wearing a white robe with a blue sash. He has a golden halo and his hands are raised in a gesture of blessing or teaching. On the right, a woman in a yellow dress and a headpiece with flowers is kneeling on the ground, her hands clasped in prayer, looking up at Jesus. The background is a dark, textured landscape with some greenery at the bottom.

**Ân Điển Kỳ Diệu
của Ngài, các trang 10, 12**

**Tại Sao Phải Theo Học
Lớp Giáo Lý? các trang 20, 46, 48**

**Các Bậc Cha Mẹ, Hãy Dành
Thời Giờ Nói Chuyện với Con Cái
của Mình, trang 34**

**Con Cái, Hãy Nói Chuyện với
Cha Mẹ Các Em, trang 58**

ĐƯỢC SỬ DỤNG VỚI SỰ CHO PHÉP CỦA MINNEAPOLIS (MINNESOTA, HOA KỲ) INSTITUTE OF ARTS, THE PUTNAM DANA MCMILLAN FUND, CẢM KHÔNG ĐƯỢC SAO CHÉP LẠI.

Thánh Phi E Rơ Chối Không Biết Chúa, tranh do Gerrit van Honthorst họa

“Một con đòi kia thấy [Phi E Rơ] ngồi gần lửa, . . . mà nói rằng: Người này vốn cũng ở với người ấy (Chúa Giê Su).

“Song Phi E Rơ chối Đức Chúa Giê Su, nói rằng: Hỡi đàn bà kia, ta không biết người đó.

“Một lát, có người khác thấy Phi E Rơ, nói rằng: Người cũng thuộc về bọn đó! Phi E Rơ đáp rằng:

Hỡi người, ta không phải thuộc về bọn đó đâu.

“. . . Có kẻ khác đề quyết như vậy mà rằng: Thật người này cũng ở với Giê Su. . . .

“Nhưng Phi E Rơ cãi rằng: Hỡi người, ta không biết người nói chi! Thì gà liền gáy. . . .

“Phi E Rơ . . . đi ra ngoài, khóc lóc thảm thiết” (Lu Ca 22:56–60, 62).

CÁC SỨ ĐIỆP

4 **Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: “Ngài Sống Lại Rồi”—
Chứng Ngôn của một Vị
Tiên Tri**
Bài của
Chủ Tịch Thomas S. Monson

7 **Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng
Dạy của Hội Phụ Nữ: Yêu
Thương, Bảo Vệ và Củng Cố**

CÁC BÀI ĐẶC BIỆT

12 **Sự Chuộc Tội và Hành Trình
trên Trần Thế**
Bài của Anh Cả David A. Bednar
*Sự Chuộc Tội củng cố chúng ta
để làm điều tốt, và làm người
tốt cùng phục vụ vượt quá ước
muốn và khả năng của mình.*

20 **Các Phước Lành của
Lớp Giáo Lý**
Bài của Brittany Beattie

26 **Sự Kêu Gọi cho một
Người Cải Đạo**
Bài của Helena Hannonen
*Tôi và gia đình đã hy sinh nhiều
điều cho tôi để làm tròn sự kêu
gọi với tư cách là người đánh
dương cầm cho chi nhánh,
nhưng tôi rất vui vì chúng tôi
đã làm như vậy.*

30 **Các Hội Đồng Tiểu Giáo Khu
Hoạt Động**
Bài của LaRene Gaunt
*Ai là thành phần của hội đồng
tiểu giáo khu và họ phải hoàn
thành điều gì?*

CÁC TIẾT MỤC

8 **Quyển Sổ Ghi Chép Đại Hội
tháng Tư: Học Hỏi Được
Nhiều Điều Thêm từ Đại Hội
Trung Ương**
Bài của Michael Barber
và David Marsh

10 **Chúng Ta Nói về Đáng Ky Tô:
Ân Điển Kỳ Diệu**
Bài của Kristen Nicole Cardon

34 **Nhà Cửa, Gia Đình của
Chúng Ta: Dành Thời Giờ
Ra Để Nói Chuyện và Lắng
Nghe**
Bài của Rosemary M. Wixom

38 **Tiếng Nói của Thánh Hữu
Ngày Sau**

74 **Tin Tức của Giáo Hội**

79 **Các Ý Kiến cho Buổi Họp
Tối Gia Đình**

80 **Cho Đến Khi Chúng Ta Gặp
Lại Nhau: Hy Vọng vào Sự
Chuộc Tội**
Bài của Giám Trợ Richard C. Edgley

NGOÀI BÌA

Trước: *Đừng Động vào Người Ta*, tranh do Minerva Teichert họa, với sự cho phép sử dụng của Viện Bảo Tàng Nghệ Thuật của trường Brigham Young University.
Sau: Chi tiết từ *Behold My Hands*, do Jeff Ward thực hiện.

42 Mọi Người Đều Biết Bleck

Bài của Adam C. Olson

Niềm yêu thích môn bóng rổ của Bleck là một thử thách lần phước lành.

Xem các em có thể tìm ra cái la bàn Liahona đã được giấu trong số báo này không. Lời mách nước: Hãy chọn trang bên phải.

46 Hỏi và Đáp

Tại sao tôi cần phải đi học lớp giáo lý nếu tôi có thể tự mình học thánh thư?

48 Tại Sao Phải Theo Học Lớp Giáo Lý?

Bảy vị tiên tri nói về các phước lành của lớp giáo lý.

50 Lớp Giáo Lý trong Vùng Rừng Núi Ecuador

Bài của Joshua J. Perkey

Lớp giáo lý trong một chi nhánh mới của hầu hết là những người mới cải đạo gần đây đã chan hòa giới trẻ với chứng ngôn, sự hiểu biết và đức tin như thế nào.

52 Tiếp Theo Lớp Giáo Lý Là Gì?

Bài của David A. Edwards

Đây là lời mời các em đến viện giáo lý.

53 Từng Hàng Chữ Một: 2 Ti Mô Thê 3:16-17

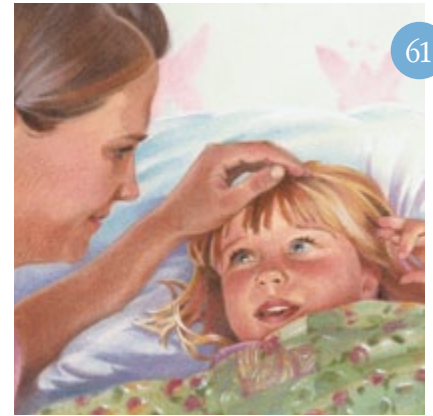
54 Đừng Sa Ngã

Bài của Adam C. Olson

Chỉ cần chăm sóc và chuẩn bị một chút từ bây giờ có thể ngăn ngừa các vấn đề lớn lao về sau.

57 Tám Bích Chương: Hãy Luôn Đọc Thánh Thư

48

58 Giờ Nói Chuyện

Bài của Hilary Watkins Lemon

Josie buồn bã về điều đã xảy ra ở trường học, nhưng việc nói về điều đó đã giúp nó cảm thấy vui hơn.

61 Ngài Cắt Đứt Những Dây Trói Buộc của Sự Chết

Bài của Anh Cả Patrick Kearon

Đấng Cứu Rỗi chết và phục sinh để chúng ta cũng có thể sống lại với Cha Thiên Thượng và gia đình của mình.

62 Mang Hội Thiếu Nhi về Nhà: Chúa Giê Su Ky Tô Dạy Tôi phải Chọn Điều Đúng

64 Bản Nhạc: Tôi Cố Gắng Được Giống như Chúa Giê Su

do Janice Kapp Perry sáng tác

66 Yêu Mến Nhau

Bài của Heather Wrigley

Các chị em phụ nữ ở Romania chia sẻ cách họ củng cố đức tin của họ như thế nào.

68 Nhân Chứng Đặc Biệt: Tôi Có Thể Làm Gì để Tuân Theo Kế Hoạch của Cha Thiên Thượng dành cho Tôi?

Bài của Anh Cả Richard G. Scott

69 Các Tiêu Chuẩn Phúc Âm của Tôi

70 Dành cho Trẻ Nhỏ

81 Các Nhân Vật trong Thánh Thư Sách Mặc Môn

**THÁNG MƯỜI MỘT NĂM 2012 QUYỂN 14 SỐ 1
LIAHONA 10484 435**

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Đề Nhất Chủ Tịch Đoàn: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Nhóm Tác Số Mười Hai Vì Sự Đầy: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chủ Bút: Paul B. Pieper

Cổ Ván: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Giám Đốc Điều Hành: David L. Frischknecht

Giám Đốc Biên Tập: Vincent A. Vaughn

Giám Đốc Hình Ảnh: Allan R. Loyborg

Chủ Bút Điều Hành: R. Val Johnson

Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Phó Chủ Bút: Susan Barrett, Ryan Carr

Ban Biên Tập: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật: J. Scott Knudsen

Giám Đốc Nghệ Thuật: Scott Van Kampen

Quản Lý Sản Xuất: Jane Ann Peters

Các Thiết Kế Viên Trưởng: C. Kimball Bott, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Ban Thiết Kế và Sản Xuất: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygj, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Phụ Trách Bản In: Jeff L. Martin

Giám Đốc Ấn Loát: Craig K. Sedgwick

Giám Đốc Phân Phối: Evan Larsen

Công việc phiên dịch: Bolinda Sok

Về việc mua báo dài hạn và giá biểu ngoài Hoa Kỳ và Canada, xin liên lạc Trung Tâm Phát Hành của Giáo Hội tại địa phương của các anh chị em. Xin gửi mua báo dài hạn ở Hoa Kỳ và Canada tại Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Số điện thoại đặt mua báo dài hạn là: 1-800-537-5971.

Xin gửi các bản thảo và mọi thắc mắc đến liahona.lds.org, qua e-mail đến liahona@ldschurch.org; hay bằng đường bưu điện đến **Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.**

Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là "la bàn" hay "vật chỉ hướng") được xuất bản bằng tiếng Albania, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mong Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Ky xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Giữ bản quyền. In tại Hoa Kỳ.

Bài vở và tài liệu đọc trong tạp chí *Liahona* có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Tài liệu đọc có thể không được phép sao lại nếu có những điều luật hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú nói hình ảnh. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 14 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Xem Thêm **Trực Tuyến** Liahona.lds.org

DÀNH CHO NGƯỜI LỚN

Một vài bài báo trong số này giảng dạy và làm chứng về Đấng Cứu Rỗi. Học hỏi thêm về Ngài tại JesusChrist.lds.org.

DÀNH CHO GIỚI TRẺ

Một vài bài báo trong số này nói về các phước lành của lớp giáo lý (xin xem các trang 20–25 và 46–53). Để biết thêm, xin mời vào seminary.lds.org.

DÀNH CHO THIẾU NHI

Để nghe bài hát "Tôi Cố Gắng Được Giống như Chúa Giê Su" (xin xem các trang 64–65), xin mời vào trang mạng liahona.lds.org.

CÁC CHỦ ĐỀ TRONG SỐ BẢO NÀY

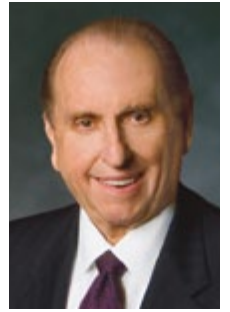
Các con số tiêu biểu cho trang đầu của bài báo.

- Ấn điển,** 10, 12
- Bản Nhạc,** 26, 64
- Các hội đồng,** 30
- Các tiêu chuẩn đạo đức,** 69
- Cầu nguyện,** 41
- Chúa Giê Su Ky Tô,** 4, 10, 12, 61, 64, 70
- Chuẩn bị,** 54
- Công việc truyền giáo,** 42
- Đại hội trung ương,** 8
- Gia đình,** 34, 42, 58, 66
- Học thánh thư,** 53, 57, 68
- Hy vọng,** 80
- Lớp giáo lý,** 20, 46, 48, 50
- Những sự kêu gọi trong Giáo Hội,** 26, 30
- Sách Mặc Môn,** 38
- Soi dẫn,** 39, 40
- Sự Chuộc Tội,** 4, 12, 73, 62, 80
- Sự Phục Sinh,** 4, 61, 62, 70
- Truyền đạt,** 34, 58
- Vâng lời,** 54
- Viện giáo lý,** 52

BẰNG NGÔN NGỮ CỦA CÁC EM

Tạp chí *Liahona* và các tài liệu khác của Giáo Hội có sẵn bằng nhiều ngôn ngữ tại languages.lds.org.

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

“Ngài Sống Lại Rồi”

CHỨNG NGÔN CỦA MỘT VỊ TIÊN TRI

Chủ Tịch Thomas S. Monson đã tuyên bố rằng “*tiếng kêu thúc giục của Ky Tô giáo*” là Chúa Giê Su ở Na Xa Rét đã sống lại từ cõi chết. “*Thực tế của Sự Phục Sinh mang đến cho mỗi một người sự bình an vượt quá sự hiểu biết*” (xin xem Phi Líp 4: 7).¹

Trong phần trích dẫn sau đây, Chủ Tịch Monson chia sẻ chứng ngôn và lòng biết ơn của ông về Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi cùng tuyên bố rằng nhờ Vị Nam Tử đã chiến thắng cái chết, nên tất cả con cái của Đức Chúa Cha đến thế gian đều sẽ sống lại.

Cuộc Sống sau Cái Chết

“Tôi tin rằng không một ai trong chúng ta có thể thấu hiểu trọn vẹn ý nghĩa về điều Đấng Ky Tô đã làm cho chúng ta trong Vườn Ghết Sê Ma Nê, nhưng tôi biết ơn mỗi ngày trong cuộc sống của mình về sự hy sinh chuộc tội của Ngài thay cho chúng ta.

“Vào giây phút cuối cùng, Ngài đã có thể trở lui. Nhưng Ngài đã không làm thế. Ngài đã đi xuống bên dưới vạn vật để Ngài có thể cứu rỗi vạn vật. Khi làm như vậy, Ngài đã ban cho chúng ta cuộc sống bên kia cuộc sống trần thế này. Ngài đã chuộc chúng ta khỏi Sự Sa Ngã của A Đam.

“Từ đáy lòng mình, tôi biết ơn Ngài. Ngài đã dạy chúng ta cách sống. Ngài đã dạy chúng ta cách chết. Ngài đã bảo đảm sự cứu rỗi của chúng ta.”²

Xua Tan Bóng Tối của Cái Chết

“Trong một vài trường hợp, như trong nỗi đau khổ cùng cực và bệnh tật, cái chết đến như một thiên sứ đầy lòng thương xót. Nhưng hầu hết, chúng ta nghĩ về cái chết như là kẻ thù của hạnh phúc con người.

“Bóng tối của cái chết có thể luôn luôn bị xua tan bởi ánh sáng của lẽ thật được mặc khải. Đức Thầy đã phán: ‘Ta là sự sống lại và sự sống.’ ‘Kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc

dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết.’

“Lời trấn an này—vâng, chính là lời xác nhận thiêng liêng—về cuộc sống bên kia một phần có thể thật sự mang đến sự bình an đã được Đấng Cứu Rỗi hứa khi Ngài trấn an các môn đồ của Ngài: ‘Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi.’”³

Ngài Không Ở Đây Đâu

“Đấng Cứu Rỗi của chúng ta sống lại. Sự kiện vinh quang nhất, đầy an ủi và làm yên lòng trong tất cả mọi sự kiện của lịch sử nhân loại đã xảy ra—chiến thắng cái chết. Nỗi đau đớn và thống khổ của Chúa trong Vườn Ghết Sê Ma Nê và trên Đồi Sọ đã được cất khỏi. Sự cứu rỗi của nhân loại đã được bảo đảm. Sự Sa Ngã của A Đam đã được phục hồi.

“Ngôi mộ trống vào buổi sáng Phục Sinh đầu tiên đó là câu trả lời cho câu hỏi của Gióp: ‘Nếu loài người chết, có được sống lại chẳng?’ Đối với tất cả những người đang nghe tôi nói đây, tôi xin nói: Nếu một người chết, thì sẽ được sống lại. Chúng ta biết điều đó, vì chúng ta có được ánh sáng của lẽ thật được mặc khải. . . .

“Các anh chị em thân mến, trong giờ phút buồn khổ cùng cực nhất của mình, chúng ta có thể nhận được sự bình an hoàn toàn từ những lời nói của một thiên sứ vào buổi sáng Phục Sinh đầu tiên đó: ‘Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi.’”⁴

Tất Cả Mọi Người Đều Sẽ Sống Lại

“Chúng ta cười, chúng ta khóc, chúng ta làm việc, chúng ta nô đùa, chúng ta yêu thương, chúng ta sống. Và rồi chúng ta chết. . . .

“Và chúng ta sẽ chết mãi mãi nếu không nhờ vào một

Đấng và sứ mệnh của Ngài, chính là Chúa Giê Su ở Na Xa Rét. . . .

“Với tất cả sự chân thành và nhiệt thành của tâm hồn mình, tôi cất cao tiếng nói trong chứng ngôn với tư cách là một nhân chứng đặc biệt và tuyên bố rằng quả thật Thượng Đế hằng sống. Chúa Giê Su là Vị Nam Tử, Con Độc Sinh của Đức Chúa Cha trong xác thịt. Ngài là Đấng Cứu Chuộc của chúng ta; Ngài là Đấng Trung Gian của chúng ta với Đức Chúa Cha. Chính Ngài đã chết trên cây thập tự để chuộc tội cho chúng ta. Ngài đã trở thành trái đầu mùa của Sự Phục Sinh. Vì Ngài chết nên tất cả mọi người sẽ sống lại.”⁵

Một Lời Chứng Cá Nhân

“Tôi tuyên bố lời chứng của cá nhân tôi rằng cái chết đã bị chinh phục, chiến thắng mộ phần đã đạt được. Cầu xin cho những lời được làm cho thiêng liêng bởi Ngài là Đấng làm ứng nghiệm những lời ấy trở thành sự hiểu biết thật sự cho tất cả mọi người. Hãy ghi nhớ những lời này. Hãy trân quý những lời này. Hãy tôn vinh những lời này. *Ngài sống lại rồi!*”⁶ ■

GHI CHÚ

1. “Ngài Đã Sống Lại,” *Liahona*, tháng Tư năm 2003, 7.
2. “At Parting,” *Liahona*, tháng Năm năm 2011, 114.
3. “Now Is the Time,” *Liahona*, tháng Giêng năm 2002, 68; xin xem thêm Giảng 11:25–26; 14:27.
4. “Ngài Đã Sống Lại,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 89, 90; xin xem thêm Gióp 14:14; Ma Thi Ơ 28:6.
5. “Tôi Biết Rằng Đấng Cứu Chuộc của Tôi Hằng Sống!” *Liahona*, tháng Năm năm 2007, 24, 25.
6. *Liahona*, tháng Tư năm 2003, 7.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Sau khi chia sẻ những lời trích dẫn từ sứ điệp của Chủ Tịch Monson, hãy lưu ý đến chứng ngôn mà ông chia sẻ về ý nghĩa thật sự của lễ Phục Sinh. Các anh em có thể hỏi những người trong gia đình những câu hỏi sau đây: “Việc một vị tiên tri tại thế đã làm chứng về những lễ thật này vào ngày nay có ý nghĩa gì đối với chúng ta? Chúng ta có thể áp dụng những lễ thật này như thế nào vào cuộc sống của mình?” Hãy cân nhắc việc thêm vào chứng ngôn của các anh em.

Tôi Sẽ Gặp Lại Cha Tôi

Bài của Morgan Webecke

Cha đã làm cho mỗi đứa chúng tôi cảm thấy rất đặc biệt. Ông thương yêu chúng tôi và dễ dàng tha thứ. Ông cố gắng hết sức mình để chắc chắn rằng mỗi đứa chúng tôi được vui sướng, và ông đã nói rõ rằng ông muốn điều tốt nhất cho chúng tôi. Tôi yêu thương ông rất nhiều.

Khi tôi đang học lớp sáu, cha tôi qua đời trong một tai nạn xe hơi. Gia đình tôi và tôi rất buồn. Có một khoảng trống lớn trong gia đình chúng tôi. Cha là người tôi dựa vào, một người tôi tìm đến nếu tôi gặp vấn đề gì khó khăn. Thay vì tìm kiếm sự giúp đỡ, tôi đã để cho cơn tức giận và đau đớn tồn tại trong lòng. Cuối cùng tôi quyết định đó chính là lỗi của Thượng Đế. Tôi ngừng đọc thánh thư và cầu nguyện. Tôi đi nhà thờ chỉ vì Mẹ muốn tôi đi. Tôi cố gắng sống xa Cha Thiên Thượng.

Rồi lần đầu tiên, tôi đi cắm trại với Hội Thiếu Nữ. Tôi thích gặp gỡ bạn mới, nhưng tôi vẫn không đọc thánh thư. Vào đêm cuối, chúng tôi có một buổi họp chứng ngôn. Tôi cảm thấy có một điều gì đó mà tôi đã không có từ lâu lắm rồi: Thánh Linh. Tôi ngưỡng mộ các cô gái đứng lên và chia sẻ chứng ngôn của họ, nhưng tôi vẫn ngồi vì tôi nghĩ rằng tôi không có chứng ngôn. Đột nhiên tôi cảm thấy là mình phải đứng lên. Tôi mở miệng, lòng tự hỏi phải nói gì. Vậy nên tôi nói rằng tôi rất vui vì trại của Hội Thiếu Nữ. Rồi tôi thấy mình nói rằng tôi biết Chúa Giê Su Ky Tô chết cho tôi và Cha Thiên Thượng yêu thương tôi và Giáo Hội là chân chính.

Lòng tôi tràn đầy cảm giác bình an khác thường. Nhờ vào kinh nghiệm này, tôi có thể nói rằng tôi biết tôi sẽ gặp lại cha tôi nhờ vào Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi.

TRẺ EM

Ngài Hằng Sống!

Chú Tịch Monson dạy rằng vì Chúa Giê Su Ky Tô chết và được phục sinh, nên chúng ta sẽ đều được sống lại. Hãy nhìn vào các tấm hình dưới đây. Viết một con số vào mỗi ô để cho thấy thứ tự những sự kiện này đã xảy ra.

Vì Chúa Giê Su Ky Tô hằng sống nên gia đình có thể sống với nhau vĩnh viễn. Vẽ hình gia đình mình trong ô dưới đây.

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Yêu Thương, Bảo Vệ và Củng Cố

Giống như Đấng Cứu Rỗi, các giảng viên thăm viếng phục sự từng người một (xin xem 3 Nê Phi 11:15). Chúng ta biết rằng mình được thành công trong giáo vụ với tư cách là các giảng viên thăm viếng khi các chị em phụ nữ của chúng ta có thể nói: “Người giảng viên thăm viếng của tôi giúp tôi tăng trưởng phần thuộc linh” và “tôi biết rằng người giảng viên thăm viếng của tôi hết sức quan tâm đến tôi và gia đình tôi” và “nếu có vấn đề gì, tôi biết rằng người giảng viên thăm viếng của tôi sẽ hành động mà không cần phải chờ được yêu cầu.”¹

Làm thế nào chúng ta có thể yêu thương, bảo vệ và củng cố một chị phụ nữ? Sau đây là chín đề nghị nằm trong chương 7 của sách *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society (Các Con Gái trong Vương Quốc của Ta: Lịch Sử và Việc Làm của Hội Phụ Nữ)* để giúp các giảng viên thăm viếng phục sự các chị em phụ nữ của họ:

- Cầu nguyện hằng ngày cho chị ấy và gia đình của chị ấy.
- Tìm kiếm sự soi dẫn để biết chị ấy và gia đình của chị ấy.
- Đi thăm chị ấy thường xuyên để biết chị ấy mạnh khỏe như thế nào và để an ủi cùng củng cố chị ấy.
- Luôn luôn liên lạc đều đặn bằng cách thăm viếng, gọi điện thoại, viết thư, gửi e-mail, nhắn tin trên điện thoại, và những hành động giản dị nhân từ.
- Chào hỏi chị ấy tại các buổi họp ở nhà thờ.
- Giúp chị ấy khi chị ấy gặp trường hợp khẩn cấp, đau yếu hay có nhu cầu cấp bách khác.
- Giảng dạy phúc âm cho chị ấy từ

thánh thư và Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ.

- Soi dẫn chị ấy bằng cách nêu gương sáng.
- Báo cáo cho người lãnh đạo Hội Phụ Nữ về sự phục vụ của họ và sự an lạc về tinh thần lẫn vật chất của chị ấy.

Từ Thánh Thư

Lu Ca 10:38–39; 3 Nê Phi 11:23–26; 27:21

GHI CHÚ

1. Xin xem Julie B. Beck, “Điều Tôi Hy Vọng Các Cháu Gái (và Các Cháu Trai) của Tôi Sẽ Hiểu về Hội Phụ Nữ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 113.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2012), 112.
3. *Daughters in My Kingdom*, 119–20.
4. Brigham Young, “Remarks,” *Deseret News*, ngày 15 tháng Mười năm 1856, 252.
5. Xin xem *Daughters in My Kingdom*, 36–37.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Làm thế nào tôi có thể biết các chị em phụ nữ của mình cần gì?
2. Làm thế nào các chị em phụ nữ của tôi biết rằng tôi vô cùng quan tâm đến họ?

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

“Việc thăm viếng giảng dạy đã trở thành một phương tiện cho các phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau trên toàn cầu để yêu thương, nuôi dưỡng, và phục vụ—để ‘hành động đúng theo những mối thương cảm mà Thượng Đế đã gieo vào lòng [chúng ta],’ như Joseph Smith đã dạy.”²

Một chị phụ nữ nọ mới vừa góa chồng đã nói về những người giảng viên thăm viếng của mình: “Họ lắng nghe. Họ an ủi tôi. Họ khóc với tôi. Và họ ôm tôi. . . . [Họ] đã giúp tôi vượt qua nỗi thất vọng và phiền muộn trong một vài tháng đầu tiên đầy cô đơn đó.”³

Giúp đỡ với những công việc thường ngày cũng là một hình thức phục vụ. Tại đại hội trung ương tháng Mười năm 1856, Chủ Tịch Brigham Young loan báo rằng những người tiên phong trong đoàn xe kéo tay đã bị mắc kẹt trong tuyết sâu cách đó 270–370 dặm (435–595 kilômét). Ông kêu gọi Các Thánh Hữu Ngày Sau ở Salt Lake City đi cứu giúp họ và “tận tình tập trung vào những điều mà chúng ta gọi là vật chất.”⁴

Lucy Meserve Smith ghi lại rằng các phụ nữ đã cởi váy lót và vợ dày ngay trong thính đường và chắt vào các chiếc xe kéo để gửi đến những người tiên phong đang bị lạnh cóng. Rồi họ thu góp chăn mền và quần áo cho những người cuối cùng rồi sẽ đến với rất ít đồ đạc cá nhân. Khi các đoàn xe kéo tới nơi, thì một tòa nhà trong thị trấn đã được “chất đầy lương thực cho họ.”⁵

Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Quyền Sở Ghi Chép Đại Hội tháng Tư

"Những điều gì ta là Chúa đã nói, ta đã nói, . . . dấu bằng chính tiếng nói của ta hoặc bằng tiếng nói của các tôi tớ ta thì cũng như nhau" (GLG 1:38).

Học Hỏi Được Nhiều Điều Thêm từ Đại Hội Trung Ương

Bài của Michael Barber và David Marsh

Sở Chương Trình Giảng Dạy

Mặc dù chúng ta nói "A Men" vào cuối phiên họp cuối cùng của đại hội trung ương, nhưng việc nuôi dưỡng lời nói tốt lành không cần phải chấm dứt ở đó. mà có thể tiếp tục khi chúng ta học hỏi và áp dụng những điều giảng dạy từ đại hội đó. Trong những năm qua, các vị tiên tri đã khuyến khích chúng ta phải làm điều đó. Ví dụ vào năm 1946, Chủ Tịch Harold B. Lee (1899–1973) khuyến khích các tín hữu hãy để cho các bài nói chuyện ở đại hội "ảnh hưởng đến hành động và lời lẽ của họ trong sáu tháng tới." Ông giải thích: "Đây là những vấn đề quan trọng Chúa đã quyết định để mặc khải cho dân này trong thời kỳ này."¹

Vào năm 1988, Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) đã lặp lại lời khuyến bảo đó

khi ông dạy: "Trong sáu tháng tới, tạp chí *Ensign* số đại hội cần phải được ở bên cạnh các tác phẩm tiêu chuẩn của các anh chị em và được tham khảo thường xuyên."²

Khi bế mạc đại hội trung ương tháng Mười năm 2008, Chủ Tịch Thomas S. Monson tái xác nhận tầm quan trọng của việc nghiên cứu các bài nói chuyện đại hội. Ông nói: "Cầu xin cho chúng ta ghi nhớ lâu dài điều mà chúng ta đã được nghe trong đại hội trung ương này. Các sứ điệp mà đã được đưa ra sẽ được đăng trên các tạp chí *Ensign* và *Liahona* trong tháng sau. Tôi khuyến khích các anh chị em học tập các sứ điệp đó và suy ngẫm về những điều giảng dạy của các sứ điệp đó."³

Trong khi học tập và nghiên cứu các sứ điệp của đại hội, các anh chị em có thể làm

gì để cho các sứ điệp này có ý nghĩa hơn trong cuộc sống của mình? Đây là một số đề nghị để giúp các anh chị em chuẩn bị, tiếp nhận và hành động theo những lời nói đầy soi dẫn:

Chuẩn bị tiếp nhận sự soi dẫn. Cho dù xem, lắng nghe, hay đọc các bài nói chuyện đại hội, thì các anh chị em cũng cần phải mở rộng tâm trí mình ra cho sự soi dẫn thiêng liêng. Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đầy dạy rằng cho dù một người nói chuyện có thể giảng dạy hữu hiệu đến đâu đi nữa, nhưng “nội dung của một sứ điệp và sự làm chứng của Đức Thánh Linh chỉ xuyên thấu tận tâm hồn khi nào người nhận cho phép sứ điệp và sự làm chứng đó thâm nhập.” Ông giải thích rằng việc tiếp nhận sự soi dẫn “đòi hỏi phải có nỗ lực về mặt thuộc linh, tinh thần và thể chất chứ không chỉ thụ động tiếp nhận.”⁴

Những ý kiến sau đây có thể giúp chuẩn bị cho các anh chị em để được Thánh Linh giảng dạy:

1. Dành ra thời giờ và tạo ra một môi trường không làm cho xao lãng mà trong đó các anh chị em có thể nhận được những thúc giục của Thánh Linh.
2. Tìm kiếm sự hướng dẫn thiêng liêng qua lời cầu nguyện.
3. Liệt kê những thắc mắc hay mối quan tâm cá nhân mà các anh chị em đang tìm kiếm câu trả lời.

Thông hiểu các sứ điệp. Các vị tiên tri tại thế và các sứ đồ giảng dạy, giải nghĩa, khuyên nhủ, cảnh cáo và làm chứng. Việc đọc kỹ các bài nói chuyện của họ sẽ giúp các anh chị em hiểu những sứ điệp một cách trọn vẹn hơn. Sau đây là một số phương pháp học tập hữu hiệu:

- **Đặt ra những câu hỏi.** Ví dụ: Chúa muốn tôi học điều gì từ sứ điệp này? Câu hỏi này làm gia tăng sự hiểu biết của tôi về một nguyên tắc phúc âm hay một câu thánh thư như thế nào? Câu chuyện nào được sử dụng để minh họa các nguyên tắc phúc âm và tôi học được gì từ các nguyên tắc phúc âm này?
- **Viết xuống một đại cương.** Lưu ý đến điều dường như là phần đại cương của người nói chuyện. Chia bài nói chuyện ra thành nhiều đoạn và viết một bản tóm lược giải thích ý chính đã được

VIẾT VÀ SUY NGẪM VỀ ĐIỀU ĐÓ

“Trong tất cả những điều chúng ta đã

nghe, có lẽ có một câu hay một đoạn nổi bật nào đó sẽ chiếm được sự chú ý của chúng ta. Nếu điều này xảy ra, thì tôi hy vọng chúng ta sẽ ghi chép câu hay đoạn đó và suy ngẫm cho đến khi chúng ta thường thức được ý nghĩa sâu xa của nó và làm cho nó trở thành một phần trong cuộc sống của riêng chúng ta.”

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008), “Một Tâm Lòng Khiêm Nhường và Thống Hối,” *Liahona*, tháng Giêng năm 2001, 103.

- trình bày trong mỗi đoạn.
- **Nhận ra nhiều yếu tố khác nhau trong bài nói chuyện.** Hãy lưu ý đến những điều như các giáo lý, thánh thư, câu chuyện, lời cảnh cáo, bản liệt kê, chứng ngôn, lời mời hành động, và phước lành đã được hứa để tuân theo lời khuyên dạy.
  - **Nghiên cứu bài nói chuyện thêm một lần nữa.** Điều cần thiết là nên nghiên cứu các lễ thật phúc âm hơn một lần để thấu hiểu ý nghĩa trọn vẹn và tầm quan trọng của các lễ thật này. Mỗi lần các anh chị em nghiên cứu, thì hãy lưu ý đến những sự hiểu biết mới mà các anh chị em nhận được.

Hành động theo điều các anh chị em học được. Nếu thành tâm nghiên cứu các bài học, các anh chị em sẽ thấy

cách các sứ điệp áp dụng vào cuộc sống của mình như thế nào. Các anh chị em có thể biết được cách làm những thay đổi đầy ý nghĩa bằng cách đặt ra những câu hỏi như là Chúa muốn tôi phải làm gì với điều tôi đã học được? và tôi đã học được điều gì mà sẽ giúp đỡ tôi trong gia đình, việc làm hay sự kêu gọi của Giáo Hội? Viết xuống những ấn tượng để các anh chị em không quên các ấn tượng đó. Khi làm như vậy, các anh chị em sẽ được soi dẫn để sống theo những điều giảng dạy và các anh chị em sẽ nhận được các phước lành đã được hứa.

Đại hội trung ương là thời gian Chúa mặc khải ý muốn của Ngài cho các anh chị em qua các tài liệu của Ngài. Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) dạy: “Không có quyển sách nào khác ngoài các tác phẩm tiêu chuẩn của Giáo Hội cần phải có một vị trí quan trọng trên kệ sách trong thư viện riêng của các anh chị em—không phải vì lời văn hoa mỹ hoặc cách diễn đạt hùng hồn, mà vì những khái niệm chỉ con đường đi đến cuộc sống vĩnh cửu.”⁵ ■

GHI CHÚ

1. Harold B. Lee, trong Conference Report, tháng Tư năm 1946, 68.
2. Ezra Taft Benson, “Come unto Christ, and Be Perfected in Him,” *Ensign*, tháng Năm năm 1988, 84.
3. Thomas S. Monson, “Cho Đến Khi Chúng Ta Gặp Lại Nhau,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2008, 106.
4. David A. Bednar, “Seek Learning by Faith,” *Liahona*, tháng Chín năm 2007, 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year (ngày 14 tháng Năm năm 1968), 3.

Để đọc, xem hay lắng nghe các bài nói chuyện tại đại hội trung ương, xin vào trang mạng conference.lds.org.

Ân Điển

KỶ DIỆU

Bài của Kristen Nicole Cardon

TRONG SỨC MẠNH CỦA CHÚA

“Với đức tin nơi Chúa Giê Su Ky Tô và tuân theo phúc âm của Ngài, cải tiến từng bước một trong khi chúng ta tiến bước, cầu xin có được sức mạnh, cải tiến thái độ và khát vọng của mình, chúng ta thấy mình thành công trong đàn chiên của Đấng Chấn Nhân Lành. Điều đó sẽ đòi hỏi kỷ luật, sự huấn luyện, làm việc và sức mạnh. Nhưng như Sứ Đồ Phao Lô nói: ‘Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi.’ (Phi Líp 4:13).”

Chủ Tịch Howard W. Hunter (1907–95), “Developing Spirituality,” *Ensign*, tháng Năm năm 1979, 26.

Tôi trông cậy vào ân điển của Chúa Giê Su Ky Tô mỗi ngày.

Giao sư dạy tôn giáo của tôi ở trường Brigham Young University nói: “Trong các buổi họp Giáo Hội của mình, chúng ta thường không nói về ân điển, nhưng với tư cách là Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô, chúng ta *thật sự* tin vào ân điển.”

Quả thật, tôi không thể nhớ bất cứ bài học nào về ân điển được dạy trong Hội Thiếu Nữ hay Trường Chủ Nhật, nhưng tôi nhớ lại ca đoàn trong trường trung học đã hát bài “Ân Điển Kỳ Diệu.”

Ân điển kỳ diệu! (âm thanh đó tuyệt vời biết bao!)

Ân điển đó đã cứu vớt một cuộc đời khốn khổ như tôi!

Tôi đã từng lầm lạc, nhưng giờ đây tôi đã tìm ra con đường;

Tôi đã mù, nhưng giờ đây đã thấy được.¹

Giảng viên của tôi đã giải thích: “Ân điển là quyền năng của Thượng Đế từ Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô,” “Tôi chia ân điển ra thành bốn quyền năng: sự phục sinh, sự cứu chuộc, sự chữa lành và sự củng cố.” Ông tiếp tục giải thích mỗi quyền năng, nhưng tâm trí của tôi một lần nữa quay trở lại với ký ức của mình.

Ca đoàn của trường trung học đó đã từng đi đến California, Hoa Kỳ, để tranh tài trong một hội diễn âm nhạc. Tôi bị bệnh ngay trước khi ngày lên đường, và cổ họng bị đau có nghĩa là tôi không thể hát với ca đoàn của mình trong hội diễn đó—hoặc nếu tôi có hát đi nữa, thì tôi sẽ hát rất chán, kèm theo cái đau nhức. Tôi xin cha tôi một phước lành của chức tư tế và dành ra ngày hôm sau để cầu nguyện được hết bệnh.

Có lẽ lúc đó tôi đã không hoàn toàn hiểu, khi tôi hát bài “Ân Điển Kỳ Diệu” với một cổ họng đã hoàn toàn được bình phục tại hội diễn đó, rằng tôi đang hát về chính quyền năng đã chữa lành cho tôi chỉ một ngày trước đó. Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi đã ban phước cho tôi trong ngày đó; Ân điển của Ngài là nguồn chữa lành của tôi.

“Và Ngài sẽ đi ra ngoài đời để chịu đựng mọi sự đau đớn, thống khổ, cùng mọi cảm dỗ; và Ngài phải chịu như vậy là để cho lời báo trước được ứng nghiệm, lời đó là: Ngài sẽ mang lấy những đau đớn và bệnh tật của dân Ngài” (An Ma 7:11).

Sau khi học xong trung học, giống như nhiều sinh viên năm thứ nhất, tôi bù đầu

với những khóa học ở đại học của mình và đồng thời không những với thử thách của việc sống xa nhà mà còn với năm người bạn chung phòng.

Chính là lúc này tôi biết được cách hiểu quyền năng củng cố và phụ giúp của ân điển của Đấng Ky Tô. Tôi dành ra những tháng ngày của mình để làm việc và học hành, nhưng trông cậy vào những lời cầu nguyện hằng ngày mà tôi khẩn cầu Cha Thiên Thượng để có được khả năng hoàn thành những công việc cần thiết. Khi năm học tiếp tục, tôi vui mừng nhận ra rằng với quyền năng củng cố và phụ giúp của Sự Chuộc Tội của Đấng Ky Tô, tôi đã có thể làm việc không những xuất sắc mà còn không gặp bất cứ khó khăn gì cả.

“Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng Ky Tô ban thêm sức cho tôi” (Phi Líp 4:13).

Mặc dù chưa trải qua hai khía cạnh kia của ân điển Ngài—sự phục sinh và sự chuộc tội trọn vẹn—nhưng tôi vẫn trông cậy vào Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô mỗi ngày. Ân điển, quyền năng của Thượng Đế từ Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô, đã chữa lành và củng cố tôi. Khi cố gắng tuân theo các lệnh truyền của Thượng Đế và tuân phục ý muốn của Ngài, tôi nhận được sự giúp đỡ thiêng liêng vượt quá khả năng của mình.

“Nhờ ân điển mà chúng ta được cứu rỗi, sau khi chúng ta đã làm tất cả những gì chúng ta có thể làm” (2 Nê Phi 25:23). ■

GHI CHÚ

1. John Newton, “Amazing Grace,” *Olney Hymns* (1779), số 41.

ÂN ĐIỂN CỦA CHÚA ẢNH HƯỞNG ĐẾN CUỘC SỐNG CỦA CHÚNG TA NHƯ THẾ NÀO?

Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ giúp trả lời câu hỏi này trong bài “Sự Chuộc Tội và Hành Trình trên Trần Thế” trong số báo này ở trang 12:

- “Qua Sự Chuộc Tội của Ngài và bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, Chúa muốn sống trong chúng ta—không những để hướng dẫn chúng ta mà còn ban quyền năng cho chúng ta nữa.”
- “Ý chí, quyết tâm và động cơ thúc đẩy của cá nhân, sự hoạch định hữu hiệu và mục tiêu đề ra đều cần thiết nhưng cuối cùng không đủ để chúng ta hân hoan hoàn thành cuộc hành trình hữu diệt này. Quả thật, chúng ta cần phải dần dần trông cậy vào ‘công lao, lòng thương xót và ân điển của Đấng Mê Si Thánh’ (2 Nê Phi 2:8).”
- “Quyền năng phụ giúp của Sự Chuộc Tội củng cố chúng ta để làm điều tốt và làm người tốt cùng phục vụ vượt quá ước muốn cá nhân và khả năng tự nhiên của mình.”

Hãy cân nhắc việc viết vào nhật ký của các anh chị em và chia sẻ với gia đình mình về thời gian các anh chị em cảm nhận được ân điển của Chúa chữa lành, giúp đỡ hay củng cố các anh chị em.

**Bài của Anh Cả
David A. Bednar**

Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Mục tiêu chính của phúc âm của Đấng Cứu Rỗi được Chủ Tịch David O. McKay (1873–1970) tóm gọn như sau: “Mục đích của phúc âm là . . . làm cho người xấu thành tốt và người tốt thành tốt hơn, và thay đổi bản tính của con người.”¹ Do đó, cuộc hành trình trên trần thế là sự tiến bộ từ xấu thành tốt, thành tốt hơn và trải qua sự thay đổi lớn lao trong lòng để bản tính sa ngã của chúng ta được thay đổi (xin xem Mô Si A 5:2).

Sự Chuộc Tội

VÀ HÀNH TRÌNH TRÊN TRẦN THẾ

*Quyền năng phụ giúp
của Sự Chuộc Tội
củng cố chúng ta để
làm điều tốt và làm
người tốt cùng phục
vụ vượt quá ước muốn
cá nhân và khả năng
tự nhiên của mình.*

Sách Mặc Môn là quyển sách hướng dẫn khi chúng ta hành trình trên lối đi từ xấu đến tốt đến tốt hơn và cố gắng thay đổi tâm lòng của mình. Vua Bên Gia Min giảng dạy về cuộc hành trình trên trần thế và vai trò của Sự Chuộc Tội trong việc hoàn tất cuộc hành trình đó một cách thành công: “Vi con người thiên nhiên là một kẻ thù của Thượng Đế, và từ lúc sự sa ngã của A Đam đến nay, và sẽ mãi mãi là kẻ thù của Ngài, trừ phi người ấy chịu theo những sự khuyên dỗ của Đức Thánh Linh, *cởi bỏ con người thiên nhiên của mình, và trở nên một thánh hữu* nhờ sự chuộc tội của Đấng Ky Tô, là Chúa” (Mô Si A 3:19; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Tôi xin lưu ý các anh chị em về hai cụm từ cụ thể. Thứ nhất—“cởi bỏ con người thiên nhiên của mình.” Cuộc hành trình từ xấu đến tốt là tiến trình của việc cởi bỏ con người thiên nhiên của mình trong mỗi người chúng ta. Trên trần thế chúng ta đều bị cám dỗ bởi dục vọng của xác thịt. Thể xác của chúng ta được tạo ra từ chính các yếu tố có bản tính sa ngã và dễ bị ảnh hưởng bởi sự lôi kéo của tội lỗi, sự hư nát và cái chết. Nhưng chúng ta có thể gia tăng khả năng của mình để khắc phục những dục vọng của xác thịt và cám dỗ “nhờ sự chuộc tội của Đấng Ky Tô.” Khi làm điều lầm lỗi trong khi phạm giới và phạm tội, chúng ta có thể hối cải và trở nên trong sạch qua quyền năng cứu chuộc của Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô.

Thứ hai—“trở nên một thánh hữu.” Cụm từ này mô tả sự tiếp tục và giai đoạn thứ hai của cuộc sống để làm cho “người tốt trở nên tốt hơn” hoặc, nói cách khác, trở nên giống như một thánh hữu hơn. Phần thứ hai này của cuộc hành trình, tiến trình này đi từ tốt đến tốt hơn, là một đề tài chúng ta không được học hay giảng dạy thường xuyên cũng như không am hiểu một cách thích hợp.

Tôi không tin rằng nhiều tín hữu Giáo Hội quen thuộc với tính chất cứu chuộc và quyền năng phụ giúp của Sự Chuộc Tội nhiều hơn là họ quen thuộc với quyền năng củng cố và trợ giúp. Đó là một điều để biết rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô đến thế gian để *chết* cho chúng ta—đó là nền tảng và giáo lý căn bản của Đấng Kỵ Tô. Nhưng chúng ta cũng cần biết ơn rằng Qua Sự Chuộc Tội của Ngài và bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, Chúa muốn *sống* trong chúng ta—không những để hướng dẫn chúng ta mà còn ban quyền năng cho chúng ta nữa.

Hầu hết chúng ta đều biết rằng khi làm điều sai, chúng ta cần được giúp đỡ để khắc phục những hậu quả của tội lỗi trong cuộc sống. Đấng Cứu Rỗi đã trả cái giá và làm cho chúng ta có thể trở nên trong sạch qua quyền năng cứu chuộc của Ngài. Hầu hết chúng ta hiểu rõ rằng Sự Chuộc Tội là dành cho những người phạm tội. Tuy nhiên, tôi không chắc là chúng ta hiểu biết rằng Sự Chuộc Tội cũng dành cho các thánh hữu—dành cho những người nam và người nữ tốt lành, là những người biết vâng lời, xứng đáng, tận tâm cũng như cố gắng sống tốt hơn và phục vụ một cách trung tín hơn. Chúng ta có thể nhầm lẫn tin là mình cần phải sống từ cuộc sống tốt đến tốt hơn và tự mình trở thành một thánh hữu, qua lòng dũng cảm tuyệt đối, ý chí mạnh mẽ và kỷ luật cùng với khả năng hạn chế hiển nhiên của mình.

Phúc âm của Đấng Cứu Rỗi không phải chỉ là tránh điều xấu trong cuộc sống của mình mà còn chủ yếu là làm điều tốt và trở thành người tốt. Và Sự Chuộc Tội giúp đỡ chúng ta khắc phục và tránh điều xấu, làm điều tốt và trở thành người tốt. Có sẵn sự giúp đỡ từ Đấng Cứu Rỗi cho suốt cuộc hành trình trên trần thế—từ xấu đến tốt đến tốt hơn và thay đổi bản tính của chúng ta.

Tôi không đưa ra giả thuyết rằng quyền năng cứu chuộc và trợ giúp của Sự Chuộc Tội là riêng rẽ và khác nhau. Thay vì thế, hai yếu tố này của

Sự Chuộc Tội liên kết và bổ sung cho nhau; cả hai yếu tố này cần phải được hoạt động trong tất cả các giai đoạn của cuộc hành trình trong đời sống. Và thật là điều quan trọng vĩnh viễn cho tất cả chúng ta để nhận ra rằng *cả hai* yếu tố thiết yếu này của cuộc hành trình trên trần thế—việc cả hai yếu tố này cởi bỏ con người thiên nhiên và trở thành một thánh hữu, việc cả hai yếu tố này khắc phục điều xấu và trở nên tốt—đều được thực hiện nhờ vào quyền năng của Sự Chuộc Tội. Ý chí mạnh mẽ, quyết tâm và động lực của cá nhân, việc hoạch định và đặt mục tiêu một cách hữu hiệu đều cần thiết nhưng cuối cùng không đủ cho chúng ta để hoàn tất cuộc hành trình trên trần thế này một cách thành công. Thật vậy, chúng ta cần phải tiến đến việc trông cậy vào “công lao, lòng thương xót và ân điển của Đấng Mê Si Thánh” (2 Nê Phi 2:8).

Ân Điển và Quyền Năng Trợ Giúp của Sự Chuộc Tội

Trong Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, chúng ta biết được rằng từ *ân điển* thường được dùng trong các câu thánh thư để định nghĩa quyền năng trợ giúp:

“[*Ân điển* là] một từ được thường xuyên thấy trong Kinh Tân Ước, nhất là những bài viết của Phao Lô. Ý chính của từ này là *phương tiện giúp đỡ hay sức mạnh thiêng liêng*, được ban cho qua lòng thương xót và tình yêu thương bao la của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

“Chính là nhờ vào ân điển của Chúa Giê Su, đã làm cho sự hy sinh chuộc tội của Ngài có thể thực hiện được, để loài người sẽ được nâng lên vào cuộc sống bất diệt, mỗi người sẽ nhận được thể xác của mình từ mộ phần trong tình trạng của cuộc sống trường cửu. *Tương tự như thế qua ân điển của Chúa nên các cá nhân*, qua đức tin nơi sự chuộc tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô và sự hối cải các tội lỗi của họ, *nhận được sức mạnh và sự trợ giúp để làm những việc tốt lành mà nếu không có ân điển đó, họ sẽ không thể duy trì với chỉ khả năng riêng của mình. Ân điển này là quyền năng trợ giúp* cho phép những người nam và người nữ đạt được cuộc sống vĩnh cửu và sự tôn cao sau khi họ đã tận dụng các nỗ lực tốt nhất của mình.”²

Ân điển là sự phụ giúp thiêng liêng hay sự giúp đỡ của thiên thượng mà mỗi người chúng ta

rất cần để được hội đủ điều kiện cho thượng thiên giới. Do đó, quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội củng cố chúng ta để làm điều tốt và sống tốt lành cùng phục vụ vượt xa hơn ước muốn và khả năng tự nhiên của cá nhân mình.

Trong khi học thánh thư riêng, tôi thường thêm vào từ “quyền năng trợ giúp” bất cứ lúc nào tôi gặp từ *ân điển*. Chẳng hạn, hãy xem xét câu này mà chúng ta đều quen thuộc:

Nê Phi đã không cầu nguyện để tình thế của ông được thay đổi. Thay vì thế, ông đã cầu nguyện để có được sức mạnh để thay đổi tình thế của mình.

“Vi chúng ta biết rằng nhờ ân điển mà chúng ta được cứu rỗi, sau khi chúng ta đã làm tất cả những gì chúng ta có thể làm” (2 Nê Phi 25:23). Tôi tin rằng chúng ta có thể học được nhiều điều về khái niệm thiết yếu này của Sự Chuộc Tội nếu chúng ta chịu thêm vào “quyền năng trợ giúp và củng cố” mỗi lần thấy từ *ân điển* trong thánh thư.

Hình Minh Họa và Những Ngụ Ý

Cuộc hành trình trên trần thế là đi từ điều xấu đến điều tốt đến điều tốt hơn và thay đổi bản tính của chúng ta. Sách Mặc Môn ghi đầy những tấm gương của các môn đồ và các vị tiên tri là những người đã biết, hiểu và

được thay đổi bởi quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội trong việc thực hiện cuộc hành trình đó. Khi chúng ta tiến đến việc hiểu rõ hơn quyền năng thiêng liêng này, quan điểm về phúc âm của chúng ta sẽ được nối rộng và trở nên phong phú hơn. Một quan điểm như vậy sẽ thay đổi chúng ta trong những cách thức đáng kể

Nê Phi là một tấm gương của một người đã biết, hiểu và trông cậy vào quyền năng trợ giúp của Đấng Cứu Rỗi. Hãy nhớ rằng các con trai của Lê Hi đã trở lại Giê Ru Sa Lem để mời Ích Ma Ên và gia đình ông tham gia vào chính nghĩa của họ. La Man và những người khác trong nhóm hành trình với Nê Phi từ Giê Ru Sa Lem trở lại vùng hoang dã đã nổi loạn, và Nê Phi khuyên nhủ các anh em của mình phải có đức tin nơi Chúa. Chính vào thời điểm này trong cuộc hành trình của họ mà các anh của Nê Phi đã trói ông lại bằng dây thừng và trù tính giết chết ông. Xin hãy lưu ý đến lời cầu nguyện của Nê Phi: “Hỡi Chúa, thể theo đức tin con đặt nơi Ngài, xin Ngài giải thoát con ra khỏi tay các anh con; phải, xin Ngài *ban cho con sức mạnh để con có thể bứt được những mối dây này* đang trói buộc con” (1 Nê Phi 7:17; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Các anh chị em có biết điều gì có lẽ tôi sẽ cầu nguyện nếu tôi bị các anh của tôi trói? “Xin hãy giải cứu con ra khỏi tình thế tệ hại này NGAY BÂY GIỜ!” Điều đặc biệt thú vị đối với tôi là Nê Phi đã không cầu nguyện để tình thế của ông được thay đổi. Thay vì thế, ông đã cầu nguyện để có được sức mạnh để thay đổi tình thế của mình. Và tôi tin rằng ông đã cầu nguyện theo cách đó vì ông biết, hiểu và có kinh nghiệm với quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội.

Tôi không nghĩ rằng các sợi dây trói Nê Phi đã rơi xuống khỏi tay và cổ tay của ông một cách nhiệm mầu. Thay vì thế, tôi nghĩ

rằng ông đã được ban phước với sự kiên trì lẫn sức mạnh cá nhân vượt xa hơn khả năng thiên nhiên của ông, để rồi “trong sức mạnh của Chúa” (Mô Si A 9:17) ông đã cố gắng vạy vẹo và giật mạnh các sợi dây thừng, và cuối cùng đã thật sự cố thể bứt đứt các sợi dây.

Ngụ ý của đoạn này cho chúng ta thấy rất minh bạch. Trong khi các anh chị em và tôi tiến đến việc hiểu và sử dụng quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội trong cuộc sống cá nhân, chúng ta sẽ cầu nguyện và tìm kiếm sức mạnh để thay đổi tình thế của mình thay vì cầu nguyện để tình thế của mình được thay đổi. Chúng ta sẽ trở thành các tác nhân để hành động thay vì là những vật bị tác động (xin xem 2 Nê Phi 2:14).

Hãy xem xét ví dụ trong Sách Mặc Môn khi An Ma và dân của ông bị A Mu Lôn ngược đãi. Tiếng nói của Chúa đến với những người dân tốt lành này trong cơn hoạn nạn của họ và phán rằng:

“Và ta cũng sẽ làm nhẹ gánh nặng trên vai các ngươi, đến nỗi các ngươi không còn cảm thấy gì hết trên vai mình. . . .

“Và giờ đây chuyện rằng, những gánh nặng trên vai An Ma cùng những người anh em của ông đều được làm cho nhẹ đi; phải, *Chúa đã ban thêm sức mạnh cho họ* để họ có thể mang những gánh nặng ấy một cách dễ dàng, và họ đã tuân phục tất cả ý muốn của Chúa một cách vui vẻ và đầy kiên nhẫn” (Mô Si A 24:14–15; sự nhân mạnh được thêm vào).

Điều gì đã được thay đổi trong tình thế này? Không phải gánh nặng đó được thay đổi; những thử thách và khó khăn của sự ngược đãi đã không được loại bỏ ngay khỏi dân chúng. Nhưng An Ma và những tín đồ của ông đã được củng cố, và khả năng cùng sức mạnh được gia tăng của ông đã làm cho gánh nặng mà họ đang mang được nhẹ nhàng hơn. Những người tốt được làm cho

có khả năng nhờ vào Sự Chuộc Tội để *hành động* với tư cách là những người đại diện và sửa đổi *ảnh hưởng* hoàn cảnh của họ. Và “trong sức mạnh của Chúa” An Ma và dân của ông lúc bấy giờ được hưởng dẫn đến nơi an toàn trong xứ Gia Ra Hem La.

Các anh chị em có thể đang tự hỏi một cách chính đáng: “Điều gì làm cho câu chuyện về An Ma và dân của ông thành một ví dụ về quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc

Tội?” Câu trả lời được tìm thấy trong việc so sánh Mô Si A 3:19 và Mô Si A 24:15.

“Cởi bỏ con người thiên nhiên của mình, và trở nên một thánh hữu nhờ sự chuộc tội của Đấng Ky Tô, là Chúa, và *trở thành như trẻ nhỏ, phục tùng, nhu mì, khiêm nhường, kiên nhẫn, đầy sự yêu thương, sẵn sàng chấp nhận tất cả những điều gì Chúa* thấy cần gán cho mình, chẳng khác chi trẻ con thuận phục cha mình vậy” (Mô Si A 3:19; sự nhân mạnh được thêm vào).

Khi chúng ta tiến bước trong cuộc hành trình trên trần thế từ điều xấu đến điều tốt đến tốt hơn, khi cởi bỏ con người thiên nhiên bên trong mỗi chúng ta, và khi chúng

Tiếng nói của Chúa đến với những người dân tốt lành này trong cơn hoạn nạn và phán rằng: “Và ta cũng sẽ làm nhẹ gánh nặng trên vai các ngươi, đến nỗi các ngươi không còn cảm thấy gì hết trên vai mình.”

ta cố gắng trở thành các thánh hữu cùng thay đổi bản tính của mình, thì thuộc tính được chỉ rõ trong câu này càng ngày càng cần phải mô tả loại người các anh chị em và tôi đang trở thành. Chúng ta sẽ trở thành như trẻ nhỏ hơn, phục tùng hơn, kiên nhẫn hơn, và sẵn lòng tuân phục hơn.

Giờ đây, hãy so sánh những cá tính này trong Mô Si A 3:19 với các cá tính được sử dụng để mô tả An Ma và dân của ông: “Và họ đã *tuân phục* tất cả ý muốn của Chúa một cách vui vẻ và *đầy kiên nhẫn*” (Mô Si A 24:15; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Tôi thấy điểm tương đồng giữa các thuộc tính được mô tả trong những câu này thật nổi bật và chỉ rõ rằng những người dân tốt lành của An Ma đã trở thành một dân tộc tốt hơn nhờ vào quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội của Chúa Ky Tô.

Hãy nhớ lại câu chuyện về An Ma và A Mu Léc trong sách An Ma 14. Trong biển cổ này, nhiều Thánh Hữu trung tín đã bị thiêu sống, và hai tội tớ này của Chúa đã bị cầm tù và đánh đập. Hãy xem xét lời khẩn cầu này do An Ma dâng lên trong khi ông cầu nguyện trong ngục thất: “Hỡi Chúa, *xin Ngài ban cho chúng con sức mạnh* theo đức tin của chúng con hằng có nơi Đấng Ky Tô, để chúng con được giải thoát” (An Ma 14:26; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Ở đây một lần nữa chúng ta thấy sự hiểu biết và tin tưởng của An Ma nơi quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội được phản ánh trong lời khẩn cầu của ông. Và hãy lưu ý đến kết quả của lời cầu nguyện này:

“Và hai ông [An Ma và A Mu Léc] bèn bứt đứt hết các dây thừng đang trói; và khi những người chung quanh trông thấy như vậy, chúng bắt đầu chạy trốn, vì sợ sự hủy diệt đã đến với mình. . . .

“Rồi An Ma và A Mu Léc bước ra khỏi nhà giam mà không hề hấn gì; vì *Chúa đã ban cho họ quyền năng*, thể theo đức tin của họ hằng có nơi Đấng Ky Tô” (An Ma 14:26, 28; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Một lần nữa, quyền năng trợ giúp thật hiển nhiên khi những người tốt lành chống lại điều xấu xa và cố gắng trở nên càng tốt hơn và phục vụ một cách hữu hiệu hơn “trong sức mạnh của Chúa.”

Một ví dụ khác để dạy là từ Sách Mạc Môn. Trong An Ma 31, An Ma đang hướng dẫn một công việc truyền giáo để cải đạo lại những người

dân Giô Ram bội giáo, những người này đã dâng lên một lời cầu nguyện được quy định trước và đầy kiêu ngạo sau khi xây xong Ra Mê Um Tôm của họ.

Hãy lưu ý lời cầu xin để có được sức mạnh trong lời cầu nguyện cá nhân của An Ma: “Hỡi Chúa, xin Ngài ban cho con *có được sức mạnh*, để con có thể kiên nhẫn chịu đựng được những nỗi đau khổ sẽ xảy đến vì sự bất chính của dân này” (An Ma 31:31; sự nhấn mạnh được thêm vào).

An Ma cũng cầu nguyện rằng những người bạn đồng hành truyền giáo của ông sẽ nhận được một phước lành tương tự: “Xin Ngài ban cho họ *có được sức mạnh*, để họ có thể chịu đựng được những nỗi đau khổ sẽ đến với họ vì những điều bất chính của dân này” (An Ma 31:33; sự nhấn mạnh được thêm vào).

An Ma không cầu nguyện để được cởi bỏ những nỗi đau khổ của ông. Ông biết rằng ông là một người đại diện cho Chúa, và ông cầu nguyện để có được quyền năng hành động và có được ảnh hưởng đối với tình thế của mình.

Điểm quan trọng của ví dụ này được ghi trong câu cuối cùng của An Ma 31: “[Chúa] ban cho họ sức mạnh để họ khỏi phải chịu một nỗi đau khổ nào, *và sự đau khổ đã bị nuốt trọn trong niềm vui về Đấng Ky Tô*. Đây là thể theo lời cầu nguyện của An Ma; và điều này là vì ông đã cầu nguyện trong đức tin” (câu 38; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Những nỗi đau khổ đã không được loại bỏ. Nhưng An Ma và những người bạn đồng hành của ông đã được củng cố và ban phước nhờ vào quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội “để họ khỏi phải chịu một nỗi đau khổ nào, và sự đau khổ đã bị nuốt trọn trong niềm vui về Đấng Ky Tô.” Thật là một phước lành kỳ diệu. Và đó thật là một bài học mỗi người chúng ta cần phải học.

Các ví dụ về quyền năng trợ giúp không phải chỉ được tìm thấy trong thánh thư mà thôi. Daniel W. Jones sinh ra năm 1830 ở Missouri, và ông đã gia nhập Giáo Hội ở California vào năm 1851. Vào năm 1856 ông tham gia vào việc giải cứu các đoàn xe kéo tay đang lâm nạn ở Wyoming trong những trận bão tuyết khốc liệt. Sau khi đoàn người đi giải cứu đã tìm ra Các Thánh Hữu khổ sở, mang đến cho những người thánh hữu đó sự an ủi ngay lập tức mà họ có thể làm được, và sắp xếp để cho người bệnh và

yếu đuối được chở đến thành phố Salt Lake City, Daniel và vài thanh niên khác tình nguyện ở lại và bảo vệ của cải của đoàn xe kéo tay đó. Daniel và các bạn đồng sự của ông được để lại rất ít thức ăn và đồ tiếp liệu và họ đã dùng hết rất nhanh. Phần trích dẫn sau đây từ nhật ký cá nhân của Daniel Jones mô tả những sự kiện tiếp theo sau đó.

“Chẳng bao lâu, thú săn trở nên hiếm đến nỗi chúng tôi không thể săn được gì cả. Chúng tôi ăn tất cả số thịt hiếm hoi còn lại nhưng vẫn còn đói sau khi ăn số thịt đó. Cuối cùng tất cả mọi thức ăn đều cạn sạch, bây giờ không còn lại gì ngoài trừ da thú. Chúng tôi thử ăn da thú. Rất nhiều da thú được nấu lên và ăn mà không có gia vị gì cả và loại thức ăn này đã làm cả nhóm bị bệnh. . . .

“Tình thế trở nên tuyệt vọng, vì không còn lại thứ gì ngoài trừ da thú sống lấy từ các con gia súc chết đói. Chúng tôi cầu xin Chúa hướng dẫn chúng tôi phải làm gì. Các anh em không ta thán mà cảm thấy cần phải tin tưởng nơi Thượng Đế. . . . Cuối cùng tôi có ấn tượng về cách làm thức ăn và đưa ra ý kiến cho nhóm, cho họ biết cách nấu; cách thui và cạo sạch lông; điều này nhằm diệt và rửa sạch cái mùi vị hôi hám nhờ đun sôi. Sau khi cạo lông, đun sôi với nhiều nước trong một giờ đồng hồ, chất ra nước chứa tất cả chất nhựa, rồi rửa và cạo sạch da, rửa lại trong nước lạnh, rồi đun sôi thành thạch và để đông lạnh, và rồi ăn với một chút đường rắc lên đó. Đây là một việc phiền toái một cách đáng kể, nhưng chúng tôi không có gì khác để làm và thức ăn đó còn tốt hơn là bị chết đói.

“Chúng tôi cầu xin Chúa ban phước cho dạ dày chúng tôi và *tiêu hóa được thức ăn này*. . . . Mọi người ăn thức ăn đó mà như là thưởng thức yến tiệc. Chúng tôi đã không ăn ba ngày trước khi thử ăn thức ăn này lần thứ nhì. Chúng tôi vui hưởng bữa ăn ngon lành này trong khoảng sáu tuần.”³

Trong hoàn cảnh như thế, có lẽ tôi sẽ cầu nguyện về một thứ gì khác để ăn: “Thưa Cha Thiên Thượng, xin gửi cho con một con chim cút hay một con trâu.” Có lẽ tôi sẽ không cầu nguyện để dạ dày của tôi được làm cho mạnh mẽ và thích nghi với thức ăn chúng tôi có. Daniel W. Jones đã biết được gì? Ông đã biết về quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô. Ông đã không cầu nguyện để tình thế của ông sẽ được thay đổi. Ông đã cầu

nguyện để ông sẽ được tăng thêm sức mạnh nhằm đối phó với tình thế của mình. Cũng giống như An Ma và dân của ông, A Mu Léc, và Nê Phi đã được tăng thêm sức mạnh, Daniel W. Jones đã có sự hiểu biết thuộc linh để biết điều gì phải cầu xin trong lời cầu nguyện đó.

Quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội của Đấng Ky Tô củng cố chúng ta để làm những điều chúng ta không thể tự mình làm được. Đôi khi tôi tự hỏi là trong thế giới ngày sau đầy tiện nghi của chúng ta—trong thế giới của chúng ta với lò vi ba và điện thoại di động cũng như những cái xe hơi trang bị máy lạnh và các căn nhà tiện nghi—chúng ta có học cách ghi nhận việc mình tùy thuộc vào quyền năng trợ giúp của Sự Chuộc Tội không.

Chị Bednar là một người phụ nữ trung tín và tài giỏi một cách phi thường, bà và tôi đã học được các bài học quan trọng về quyền năng củng cố từ tấm gương thâm lặng của bà. Tôi đã nhìn thấy lòng kiên trì của bà qua những cơn ốm nghén dữ dội và liên tục—thật sự bệnh cả ngày, mỗi ngày trong tám tháng—trong suốt ba lần mang thai. Chúng tôi đã cùng nhau cầu nguyện để bà được ban phước, nhưng thử thách đó không bao giờ được loại bỏ. Thay vì thế, bà đã được ban cho khả năng để làm những gì về phương diện thể chất bà không thể làm bằng chính khả năng của bà. Trong nhiều năm tháng, tôi cũng đã nhìn thấy cách bà đã được củng cố để chịu đựng sự nhạo báng và khinh miệt đến từ một xã hội của thế gian khi một phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau lưu tâm đến lời khuyên của vị tiên tri và đặt gia đình cùng việc nuôi dưỡng con cái thành ưu tiên cao nhất của mình. Tôi cảm ơn và muốn ngợi khen Susan đã giúp tôi học được các bài học vô giá như vậy.

Đấng Cứu Rỗi Biết và Hiểu

Trong An Ma chương 7, chúng ta học biết cách và lý do tại sao Đấng Cứu Rỗi có thể củng cố quyền năng trợ giúp:

“Và Ngài sẽ đi ra ngoài đời để chịu đựng mọi sự *đau đớn, thống khổ*, cùng mọi *cám dỗ*; và Ngài phải chịu như vậy là để cho lời báo trước được ứng nghiệm, lời đó là: Ngài sẽ mang lấy những *đau đớn* và *bệnh tật* của dân Ngài.

“Và Ngài sẽ nhận lấy cái chết để Ngài có thể mở những dây trói buộc của sự chết đang trói buộc dân Ngài; và Ngài sẽ nhận lấy những sự yếu đuối của họ để cho lòng Ngài tràn đầy sự thương xót, theo thể cách xác thịt, để Ngài có thể theo thể cách xác thịt mà biết được cách giúp đỡ dân Ngài theo những sự yếu đuối của họ.” (An Ma 7:11–12; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Đấng Cứu Rỗi đã chịu đau đớn không

Không có nỗi đau đớn thể xác nào, nỗi thống khổ nào của tâm hồn, nỗi đau khổ nào của tinh thần, sự đau ốm hay yếu đuối nào mà các anh chị em và tôi trải qua trong cuộc hành trình trên trần thế của mình mà Đấng Cứu Rỗi đã không trải qua.

những về những điều bất chính của chúng ta mà còn về những điều không công bằng, bất công, nỗi đau đớn, thống khổ và những khó khăn về mặt tình cảm thường vây quanh chúng ta. Không có nỗi đau đớn thể xác nào, nỗi thống khổ nào của tâm hồn, nỗi đau khổ nào của tinh thần, sự đau ốm hay yếu đuối nào mà các anh chị em và tôi trải qua trong cuộc hành trình trên trần thế của mình mà Đấng Cứu Rỗi đã không trải qua. Trong một giây phút yếu đuối, các anh chị em và tôi đều có thể kêu lên: “Không một ai hiểu cả. Không một ai biết cả.” Có lẽ không một người trần thế nào biết cả. Nhưng Vị Nam Tử của Thượng Đế hiểu biết

trọn vẹn, vì Ngài đã cảm nhận và mang lấy gánh nặng của chúng ta ngay cả trước khi chúng ta làm điều đó. Và vì Ngài đã trả cái giá tốt bậc và mang lấy gánh nặng đó, nên Ngài có thể hoàn toàn thấu cảm và có thể ban cho chúng ta vòng tay thương xót của Ngài trong rất nhiều chặng đường của cuộc sống chúng ta. Ngài có thể tìm đến, ảnh hưởng, giúp đỡ—thật sự chạy tới chúng ta—và làm cho chúng ta mạnh mẽ hơn bao giờ hết, và giúp chúng ta làm điều chúng ta có thể không bao giờ có thể làm được nếu chỉ trông cậy vào khả năng của chính mình.

“Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.

“Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ.

“Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng” (Ma Thi Ơ 11:28–30).

Tôi xin đưa ra chứng ngôn và lòng biết ơn của mình về sự hy sinh vô hạn và vĩnh cửu của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Tôi biết Đấng Cứu Rỗi hằng sống. Tôi đã trải qua quyền năng cứu chuộc lẫn quyền năng trợ giúp của Ngài, và tôi làm chứng rằng các quyền năng này có thật và có

sẵn cho mỗi chúng ta. Quả thật, “trong sức mạnh của Chúa” chúng ta có thể làm và khắc phục mọi điều khi chúng ta tiến tới với một sự trì chí trong cuộc hành trình trên trần thế của mình. ■

Từ bài nói chuyện trong buổi họp đặc biệt devotional tại trường Brigham Young University vào ngày 23 tháng Mười năm 2001. Để có được toàn bộ bài nói chuyện này bằng tiếng Anh, xin vào trang mạng speeches.byu.edu.

GHI CHÚ

1. Xin xem Franklin D. Richards, trong Conference Report, tháng Mười năm 1965, 136–37; xin xem thêm David O. McKay, trong Conference Report, tháng Tư năm 1954, 26.
2. Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Ấn Điển”; sự nhấn mạnh được thêm vào.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians* (n.d.), 57–58.

*Trên khắp thế giới, lớp giáo lý mang
giới trẻ như các em đến gần Chúa
Giê Su Ky Tô hơn.*

Các Phước Lành của LỚP GIÁO LÝ

Bài của Brittany Beattie

Các Tạp Chí Giáo Hội

Không phải chỉ một mình các em quyết định tham dự lớp giáo lý. Trên khắp thế giới, hàng trăm ngàn thanh thiếu niên làm cho lớp giáo lý thành một phần trong cuộc sống của họ. Họ đi đến lớp học của họ bằng xe buýt, xe đạp, xe đạp hay ngay cả mạng Internet. Một số thanh thiếu niên thức dậy sớm và đi rất xa để đến đúng giờ, những em khác đi vào buổi chiều, và còn những người khác nữa học ở nhà vài ngày trong tuần lễ.

Việc tham dự lớp giáo lý đòi hỏi sự hy sinh, nhưng giới trẻ trên khắp thế giới đang thấy rằng việc tham dự lớp giáo lý rất đáng bỏ công cho mọi nỗ lực. Và những người tham dự đều có một điểm chung: kinh nghiệm của họ về lớp giáo lý mang họ đến gần Đấng Cứu Rỗi và Cha Thiên Thượng hơn.

Nhận Được Các Phước Lành đã Được Hứa

Tại sao lớp giáo lý lại quan trọng như vậy đối với các em? Một số lý do gồm có những lời hứa này từ các vị tiên tri và sứ đồ ngày sau:

- Lớp giáo lý “là một phước lành từ Thượng Đế vì sự cứu rỗi của Y Sơ Ra Ên thời nay trong thời điểm khó khăn nhất.”¹
- Lớp giáo lý “sẽ chuẩn bị cho các em để trình bày sứ điệp về phúc âm phục hồi với những người các em có cơ hội gặp gỡ.”²
- Lớp giáo lý giúp các em “đạt được sự hiểu biết thiết yếu về lẽ thật.”³
- Lớp giáo lý “cung ứng những cơ hội tuyệt diệu để học hỏi các giáo lý mà sẽ làm cho các em được hạnh phúc. Lớp giáo lý cung

ứng những cơ hội tuyệt diệu để giao tiếp với những người cùng có tín ngưỡng như các em.”⁴

- “Sự hiểu biết của các em về phúc âm sẽ được gia tăng. Đức tin của các em sẽ được củng cố. Các em sẽ phát triển những mối quan hệ và tình bằng hữu tuyệt diệu.”⁵
- “Lớp giáo lý đưa đến . . . sự phong phú về phần thuộc linh, sức mạnh đạo đức để chống lại điều xấu xa là những điều hoàn toàn nhắm vào chúng ta, cũng như một tinh thần uyên thâm hơn về phúc âm.”⁶
- Đó là “một trong những phần chuẩn bị tốt nhất cho công việc truyền giáo.”⁷

Tìm Cách để Tham Dự

Việc đi học lớp giáo lý thường có nghĩa là các em sẽ phải từ bỏ một điều gì khác mà các em thích làm để tìm ra thời gian để tham dự. Nhưng đó là một sự hy sinh đáng bỏ công để làm. Elijah Bugayong ở Philippine chọn quyết định đó trong năm cuối trung học của mình. Trong suốt các năm ở trung học, em ấy luôn luôn đứng thứ nhì trong lớp học. Em ấy quyết tâm sẽ đứng thứ nhất trong năm cuối trung học và thậm chí còn nghĩ đến việc không tham dự lớp giáo lý, mà em đã theo học trong những năm trước đó, để đạt được mục tiêu của mình.

Rồi một ngày nọ, em thay đổi lối suy nghĩ của mình. Em nói: “Tôi [nhìn vào] lịch trình học của mình,” “Tôi nhìn thấy một đồng sách gần đó, các quyển thánh thư của tôi cùng với sổ ghi chép và sách học của lớp

MỘT PHƯỚC LÀNH VỚI NHỮNG HIỆU QUẢ SUỐT ĐỜI

“Cách đây nhiều năm, tôi có đặc ân được giảng dạy lớp giáo lý sáng sớm. Lớp học được dạy từ 6 giờ 30 đến 7 giờ 30 sáng mỗi ngày. Trong hai năm, tôi đã nhìn thấy các học sinh ngại ngủ đi chuệnh choạng vào lớp học, đòi hỏi giảng viên của các em phải giữ cho các em tỉnh ngủ. Sau khi lời cầu nguyện được dâng lên và được ban cho một ý nghĩ đầy soi dẫn, tôi quan sát thấy các trí óc sáng suốt trở nên sống động để gia tăng sự hiểu biết của các em về thánh thư. Phần khó khăn nhất của lớp học là phải kết thúc cuộc thảo luận đúng giờ để gửi các em đến các lớp học thường lệ của trường trung học. Khi niên học tiếp diễn, tôi nhìn thấy mỗi học sinh tự tin hơn, tình bằng hữu khẳng khít hơn và một chứng ngôn tăng trưởng về phúc âm.”

“Cách đây một vài năm, khi tôi đang ở trong một cửa hàng tạp hóa ở một thành phố cách đây không xa thì tôi nghe một người nào đó gọi tên tôi. Tôi quay lại chào hỏi hai em học sinh cũ trong lớp giáo lý của tôi. Giờ đây họ là vợ chồng. Họ giới thiệu với tôi bốn đứa con xinh đẹp của họ. Trong khi chúng tôi hỏi han trò chuyện, tôi kinh ngạc trước con số bạn bè trong lớp giáo lý mà họ vẫn còn liên lạc sau nhiều năm. Hiển nhiên đó là một mối quan hệ đặc biệt đã hình thành trong chính lớp học giáo lý buổi sáng sớm đó.”

Anh Cả L. Tom Perry thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, "Receive Truth," *Ensign*, tháng Mười Một năm 1997, 62.

giáo lý. Tận tâm tâm mình, tôi tự hỏi: “Điều gì quan trọng nhất?”

Elijah tìm ra câu trả lời của mình trong Ma Thi Ơ 6:33: “Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.” Em ấy quyết định tham dự lớp giáo lý một cách trung tín và tìm ra những cách khác để cân bằng thời giờ của mình cho việc học. Vào cuối năm, em ấy được chọn làm thủ khoa và còn nhận được một học bổng ở trường đại học.

Spencer Douglas ở Alabama, Hoa Kỳ, quyết định từ bỏ một số buổi tiệc tùng xã giao để em có thể học được từ lớp giáo lý nhiều nhất. Trong hai năm đầu tiên theo học lớp giáo lý, em ấy thức dậy lúc 4 giờ sáng để đi học, và hai năm cuối, em ấy thức dậy lúc 5 giờ sáng. Em ấy nói: “Tôi không thể tham dự nhiều sinh hoạt khuya với bạn bè của mình vì tôi sẽ cần phải đi ngủ sớm. Nếu không, thì tôi sẽ không thể tham dự trọn vẹn và học tập vào buổi sáng hôm sau.” Đối với Spencer, điều đó không phải chỉ là đến lớp học, mà còn phải tỉnh ngủ và sẵn sàng học tập.

Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Chỉ vì một điều gì đó tốt thì không phải là lý do đủ để làm điều đó. Một số điều tốt chúng ta có thể làm lại vượt quá thời giờ có sẵn để hoàn thành những điều đó. Có một số điều thì tốt hơn là chỉ tốt không thôi, và đây là những điều đáng được quan tâm hàng đầu trong cuộc sống của chúng ta.”⁸ Đó là lời khuyên dạy quan trọng để ghi nhớ khi các em quyết định cách đặt lớp giáo lý thành ưu tiên trong lịch trình của mình.

Chuẩn Bị cho Công Việc Truyền Giáo

Lớp giáo lý cũng là một sự chuẩn bị hữu hiệu cho công việc truyền giáo mà các em sẽ thực hiện—với tư cách là một tín hữu truyền giáo ngày nay cũng như nếu các em phục vụ với tư cách là một người truyền giáo toàn thời gian trong tương lai. Franco Huamán Curinuqui ở Peru biết rằng việc học thánh thư của mình trong lớp giáo lý đã giúp em chuẩn bị cho công việc truyền giáo.

Em ấy nói rằng sự chuẩn bị này thật đáng bỏ công thức dậy để đi đến lớp giáo lý vào lúc 4 giờ sáng, đi xuống vào những tháng lụi lụi ở khu vực, và rồi lụi lụi để đi đến lớp. Em ấy nói: “Tôi muốn học xong lớp giáo lý và bắt đầu các lớp học của viện giáo lý để sẵn sàng cho công việc truyền giáo. Em sẽ tiếp tục tăng trưởng trong Giáo Hội.” Lớp giáo lý rất quan trọng đối với em ấy vì em ấy học về thánh thư và thuộc lòng những câu quan trọng mà sẽ giúp em ấy trở thành một người truyền giáo tốt hơn.

Được Ban Phước trong Mọi Khía Cạnh của Cuộc Sống

Khi giới trẻ trên khắp thế giới nỗ lực tham dự lớp giáo lý, thì họ sẽ nhận được nhiều sức mạnh hơn trong việc học thánh thư. Cameron Lisney ở Anh thấy rằng em đã được ban phước trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Cameron nói: “Không những lớp giáo lý giúp đỡ về phần thuộc linh, mà còn giúp đỡ về học đường và học vấn nữa.”

Em ấy nói rằng “việc bắt đầu sớm trong ngày làm cho trí óc của mình bắt đầu làm việc sớm. Một số bạn bè

của em nói rằng chúng quá bận rộn để tham dự—vâng, không giống như việc ta đang chuẩn bị ôn bài toán vào lúc 6 giờ sáng, phải không?” Trong khi học, Cameron nói: “Chúa sẽ giúp ta trong các kỳ thi, và nếu ta đi đến lớp giáo lý, Ngài sẽ giúp đỡ ta càng nhiều hơn nữa.”

Đĩ nhiên, lớp giáo lý cũng giúp Cameron củng cố chứng ngôn của em. Em ấy nói: “Sự khởi đầu của chứng ngôn của tôi đến từ chương trình lớp giáo lý. Vào lúc còn rất nhỏ ở tuổi 14, tôi đã thật sự gặp khó khăn trong phúc âm. Tôi không thích nhà thờ, và tôi làm những điều mà đáng lẽ tôi không nên làm. Đó chỉ là vấn đề một vài tháng thôi trước khi tôi hoàn toàn bỏ cuộc.” Nhưng khi một người bạn mời Cameron đi tham dự lớp giáo lý, em ấy quyết định đi với bạn mình. Rồi các phước lành thật sự bắt đầu đến.

Cameron nói: “Tôi bắt đầu cảm thấy Thánh Linh một lần nữa.” “Tôi bắt đầu lưu ý nhiều hơn đến nhà thờ và tham dự Trường Chủ Nhật và các bài học của chức tư tế. Mọi việc trở nên dễ dàng hơn, và tôi bắt đầu cảm thấy hạnh phúc hơn. Cuối cùng tôi nhận được một chứng ngôn về phúc âm cho bản thân mình.” Sau hai tháng theo học lớp giáo lý, Cameron họp với giám trợ của em và được sắc phong làm thầy giảng trong Chức Tư Tế A Rôn.

Cameron biết rằng lớp giáo lý giúp em chống lại những cám dỗ của thế gian. Em ấy nói: “Khi lớp giáo lý tiếp tục,

tôi thấy dễ dàng hơn để đối phó với những thử thách thế gian mang đến. Thật là khó để làm một thanh thiếu niên trong một thế giới chúng ta đang sống—tội lỗi đang vây quanh chúng ta từ mọi phía. Tôi làm chứng với các anh chị em rằng nếu các anh chị em tham dự lớp giáo lý, thì các anh chị em sẽ tìm thấy sức mạnh để tự bảo vệ chống lại tội lỗi. Lớp giáo lý tạo ra một cái khiên che thuộc linh để bảo vệ các anh chị em. Nhiều thử thách và cám dỗ khác nhau dồn dập xảy đến cho tôi, và lớp giáo lý đã là một sự giúp đỡ hữu hiệu trong việc giữ tôi ở trên con đường chật và hẹp.”

Cùng Cố Lẫn Nhau

Lớp giáo lý cũng để cho các em quy tụ với các em thanh thiếu niên khác có cùng tín ngưỡng với các em. Vika Chelyshkova ở Nga nói: “Tôi được cảm ứng bởi những người cùng chí hướng, nắm giữ những tiêu chuẩn đạo đức tương tự và tin nơi

Thượng Đế như tôi.” Em ấy nói thêm: “Nếu có bất cứ câu hỏi nào, tôi có thể thảo luận với giảng viên và các học sinh khác trong lớp giáo lý của tôi. Tôi có thể chia sẻ những ý nghĩ và chứng ngôn của tôi với những người khác để củng cố đức tin của tôi và những người khác. Bằng cách cùng đọc thánh thư chung với nhau và suy ngẫm về nội dung thuộc linh của các câu thánh thư, chúng tôi đến gần Thượng Đế và gần nhau hơn.”

Ksenia Goncharova ở Ukraine đã thấy những kết quả tương tự. Em ấy nói: “Khi chia sẻ những kinh nghiệm của mình với nhau, chúng tôi trở nên vững mạnh hơn và hiểu thánh thư rõ hơn. Khi chúng tôi nói về những ví dụ từ cuộc sống của mình trong khi các bài học được giảng dạy, tôi thấy phúc âm đã tác động trong cuộc sống của mình và trong cuộc sống của những người khác như thế nào.”

LỚP GIÁO LÝ ẢNH HƯỞNG ĐẾN CUỘC SỐNG CỦA CHỦ TỊCH HENRY B. EYRING

Mildred Bennion là học sinh trong lớp giáo lý đầu tiên ở Granite Seminary vào năm 1912. Về sau, bà trở thành mẹ của Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn.

Bà hiểu tầm quan trọng của lớp giáo lý trong cuộc sống của mình, và bà muốn con cái của mình có cùng các phước lành mà bà đã cảm nhận được từ lớp giáo lý, nên gia đình bà đã thực hiện một quyết định quan trọng: “Chúng tôi dọn đi Utah mặc dù phải có một sự hy sinh lớn lao về tài chính để các con trai của chúng tôi có thể tham dự Lớp Giáo Lý và Viện Giáo Lý cùng tìm ra bạn bè trong số các tín hữu của chúng tôi. Điều đó đã trả lời cho câu hỏi từ những cảm nghĩ của tôi về những điều như vậy” (trích trong C. Coleman, *History of Granite Seminary*, 142).

Tầm quan trọng của giáo dục của Giáo Hội tiếp tục trong gia đình Eyring khi Chủ Tịch Henry B. Eyring vào năm 1971 đã trở thành chủ tịch trường Ricks College (bây giờ là trường BYU-Idaho), một trường đại học của Giáo Hội, và phục vụ với tư cách là Ủy Viên Giáo Dục của Giáo Hội từ năm 1980 đến năm 1985 và một lần nữa từ năm 1992 đến năm 2005.

Nhận Biết Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Ky Tô

Một nhóm thanh thiếu niên mới vừa được hỏi là lớp giáo lý đã ban phước cho họ như thế nào. Câu trả lời của họ biểu lộ một đề tài quan trọng—rằng lớp giáo lý giúp họ đến gần Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi hơn. Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Tất cả các đề tài các em học trong lớp giáo lý đều quan trọng. Mỗi năm, khi các em chú trọng vào một trong số các quyển thánh thư, thì điểm tập trung chính là Chúa Giê Su Ky Tô.”⁹

Đây là điều một số em thanh thiếu niên nói về lớp giáo lý đã mang các em đến gần Chúa Giê Su Ky Tô hơn như thế nào.

- “Tôi đã học biết được điều Đấng Cứu Rỗi làm cho tôi, khi đọc tất cả những câu chuyện này từ vô số các vị tiên tri và nhận biết rằng tôi thật quan trọng biết bao đối với Ngài. Tôi nhận biết rằng Ngài yêu thương tôi đủ để chết và chịu đau đớn thay cho tôi.”
- “Lớp giáo lý là một cách tốt để bắt đầu một ngày của tôi. Cho dù tôi có mệt mỏi bao nhiêu đi nữa, tôi vẫn cảm thấy Thánh Linh và cảm thấy được củng cố nên khi những khó khăn xảy đến trong ngày của mình, tôi biết chắc rằng Đấng Cứu Rỗi yêu thương tôi, và tôi tin tưởng hơn để bênh vực cho điều đúng.”
- “Tôi là một người cải đạo vào Giáo Hội. Tôi bắt đầu lấy lớp giáo lý ngay cả trước khi tôi chịu phép báp têm. Nếu không có lớp giáo lý, thì tôi không biết tôi có chịu phép báp têm hay không nữa.

Nếu không có lớp giáo lý, thì tôi sẽ không có Đấng Cứu Rỗi trong cuộc sống của mình ngay bây giờ hoặc biết rằng tôi có thể được tha thứ các tội lỗi của mình. Tôi thật sự chưa bao giờ có Cha Thiên Thượng hay Chúa Giê Su Ky Tô trong cuộc sống của mình. Lớp giáo lý giúp tôi tìm ra hai Ngài và để hai Ngài vĩnh viễn trở thành một phần trong cuộc sống của tôi và cuộc sống của con cái mai sau của tôi.”

- “Việc đi học lớp giáo lý mỗi ngày giúp tôi đến gần Chúa và Đấng Cứu Rỗi của tôi, Chúa Giê Su Ky Tô, hơn qua việc học hỏi về những điều giảng dạy của Ngài, tình yêu thương bao la của Ngài dành cho tôi, và cách tôi có thể trở lại sống với Ngài.”
- “Khi theo học lớp giáo lý, tôi tìm thấy một ý nghĩ sâu sắc hơn ở thánh thư. Việc này giúp tôi mỗi buổi sáng nhớ đến việc phải giống như Đấng Ky Tô trong các sinh hoạt hằng ngày của mình.”
- “Lớp giáo lý dạy tôi cách đọc thánh thư và không những vui thích thánh thư mà còn tìm cách áp dụng vào cuộc sống của mình những điều tôi đã đọc. Tôi học các giáo lý và các nguyên tắc mà đã giúp củng cố chứng ngôn của mình về một Cha Thiên Thượng nhân từ và Chúa Giê Su Ky Tô, là điều tôi sẽ mang theo với mình trong suốt cuộc sống còn lại.”

Với rất nhiều phước lành đến từ việc tham dự lớp giáo lý, thật là dễ dàng để thấy tại sao giới trẻ trên khắp thế giới đang đặt lớp giáo lý làm ưu tiên trong lịch trình học của họ. ■

GHI CHÚ

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures* (bài ngỏ cùng các nhà sư phạm của Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội, ngày 14 tháng Mười năm 1977), 3.
2. L. Tom Perry, “Nâng Cao Tiêu Chuẩn,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, 48.
3. Richard G. Scott, “Hãy Nhận Thức Rõ Tiềm Năng Trọn Vẹn của Mình,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2003, 42.
4. Gordon B. Hinckley, “Stand True and Faithful,” *Ensign*, tháng Năm năm 1996, 93.
5. Gordon B. Hinckley, “The Miracle Made Possible by Faith,” *Ensign*, tháng Năm năm 1984, 47.
6. Gordon B. Hinckley, “The State of the Church,” *Ensign*, tháng Năm năm 1991, 52.
7. Ezra Taft Benson, “Our Responsibility to Share the Gospel,” *Ensign*, tháng Năm năm 1985, 7.
8. Dallin H. Oaks, “Tốt, Tốt Hơn, Tốt Nhất,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, 104.
9. David A. Bednar, “Conclusion and Testimony,” *Welcome to Seminary 2010–2011*, seminary.lds.org/welcome.

LỊCH SỬ CỦA LỚP GIÁO LÝ

Sau đây là một bản tóm lược về sự tăng trưởng của lớp giáo lý qua nhiều năm.

- Năm 1888: Chủ Tịch Wilford Woodruff giám sát sự hình thành của Ủy Ban Giáo Dục của Giáo Hội để hướng dẫn các nỗ lực giáo dục của Giáo Hội, kể cả các lớp học về tôn giáo sau giờ học thường lệ.
- Năm 1912: Tổ chức lần đầu tiên các lớp giáo lý mà các học sinh được phép tham dự thay vì phải đi vào các lớp học thường lệ, tổng số có 70 học sinh nghỉ một lớp học trong trường trung học để tham dự lớp giáo lý. Các lớp học được giảng dạy đối diện trường trung học Granite High School ở thành phố Salt Lake City, Utah, Hoa Kỳ.
- Năm 1925: Con số ghi danh là 10.000 học sinh.
- Năm 1948: Được tổ chức ở Canada, quốc gia đầu tiên ngoài Hoa Kỳ có lớp giáo lý.
- Năm 1950: Tổ chức các lớp giáo lý hằng ngày (trước đây được gọi là “lớp giáo lý sáng sớm”) ở California, là nơi các học sinh nhóm họp trong các nhà hội của Giáo Hội trước khi đi học.
- Năm 1958: Con số ghi danh là 50.000 học sinh.
- Năm 1958: Được tổ chức ở Trung Mỹ, được đưa vào Mexico lần đầu tiên.
- Năm 1962: Được tổ chức ở Châu Âu, được đưa vào Phần Lan và Đức lần đầu tiên.
- Năm 1963: Được tổ chức ở Châu Á, được đưa vào Nhật Bản lần đầu tiên.
- Năm 1965: Con số ghi danh là 100.000 học sinh.
- Năm 1967: Khởi đầu lớp giáo lý học ở nhà trong những cộng đồng nông thôn, là nơi các học sinh học tại nhà bốn ngày trong một tuần và nhóm họp với nhau một ngày mỗi tuần.
- Năm 1968: Được tổ chức ở Úc.
- Năm 1969: Được tổ chức ở Nam Mỹ, được đưa vào Brazil lần đầu tiên.
- Năm 1972: Được tổ chức ở Châu Phi, được đưa vào Nam Phi lần đầu tiên.
- Năm 1983: Con số ghi danh là 200.000 học sinh.
- Năm 1991: Con số ghi danh là 300.000 học sinh.
- Năm 2012: Có mặt ở 134 quốc gia và lãnh thổ trên toàn cầu, với khoảng 370.000 học sinh ghi danh.

SỰ KÊU GỌI CHO MỘT NGƯỜI CẢI ĐẠO

Bài của
Helena Hannonen

Ngay sau khi chịu phép báp têm lúc 10 tuổi ở Lappeenranta, Phần Lan, tôi nhận được sự kêu gọi đầu tiên trong Giáo Hội. Đó là vào năm 1960, và chi nhánh nhỏ bé của chúng tôi rất cần một người đệm đàn các bản thánh ca cho các buổi lễ Tiệc Thánh. Tôi được yêu cầu làm tròn công việc chỉ định này.

Mặc dù mẹ tôi luôn luôn khuyến khích anh tôi và tôi theo đuổi các tài năng nghệ thuật, nhưng tôi không biết chơi dương cầm, và chúng tôi không có dương cầm. Nhưng tôi muốn làm tròn sự kêu gọi của mình nên chúng tôi đề ra một kế hoạch.

Trong buổi họp tối gia đình, chúng tôi nói về ý nghĩa của sự kêu gọi này đối với tất cả mọi người. Tuy nhiên, vì mẹ tôi là một góa phụ với hai đứa con nhỏ nên chúng tôi biết việc mua một cây dương cầm và trả tiền để học nhạc sẽ là một thử thách gay go

Tôi là một người mới cải đạo và không có tài chơi dương cầm. Nhưng tôi biết ơn gọi với tư cách là người đệm đàn cho chi nhánh đã thay đổi cuộc sống của tôi.

cho chúng tôi. Chúng tôi quyết định là tất cả chúng tôi đều sẵn lòng thực hiện những hy sinh cần thiết này.

Sự hy sinh đầu tiên của gia đình tôi là tài chính. Chúng tôi quyết định rằng từ mùa xuân đến mùa thu chúng tôi sẽ đạp xe đạp thay vì đi xe buýt. Anh tôi, Martti, rất dũng cảm và đạp xe đạp giỏi một cách đặc biệt—ngay cả trên tuyết và băng. Tôi bỏ không mua hầu hết quần áo của mình và học may. Chúng tôi cũng học cách sống tằn tiện. Chúng tôi bắt đầu một mảnh vườn ở vùng quê gần nhà của ông bà ngoại tôi và dự trữ thức ăn cho mùa đông. Các “dịp nghỉ hè” của chúng tôi trở thành những chuyến đi đền thờ của mẹ chúng tôi ở Thụy Sĩ hay các buổi đi chơi ngoài trời và cắm trại gần nhà.

Sự hy sinh thứ nhì của gia đình tôi là thời giờ. Chúng tôi chia công việc vặt trong nhà và hoạch định lại các sinh hoạt khác cũng bài tập về nhà của mình để tôi có đủ thời giờ tập đánh dương cầm. Nhờ vào những hy sinh và sự làm việc siêng năng của chúng tôi, Mẹ tôi thường nhận xét rằng chúng tôi không có thời giờ nhàn rỗi để gây rắc rối giống như những đứa trẻ khác cùng tuổi với chúng tôi. Thật ra, sự kêu gọi của tôi trở thành một sự kêu gọi của gia đình từ rất lâu trước khi tôi chơi được một nốt nhạc.

Tôi bắt đầu học với một giáo sư âm nhạc tại trường địa phương. Tôi tập dượt bằng cách sử dụng một cái bàn phím bằng giấy và cây dương cầm ở nhà thờ. Khi giáo sư dương cầm của tôi dọn đi, chúng tôi mua lại cây dương cầm của ông và tôi được chấp nhận cho học với một giáo sư dương cầm nổi tiếng trong khu vực.

Tôi tự học chơi các bài thánh ca và thực tập rất nhiều với người điều khiển nhạc trong chi nhánh. Mọi người khuyến khích tôi—ngay cả khi đánh sai một nốt nhạc. Giáo sư của tôi kinh hoàng sau khi bà khám phá

ra rằng tôi đã chơi đàn trước mặt mọi người trước khi tôi học hết và thuộc lòng các bản nhạc. Nhưng việc đàn một tay còn tốt hơn là không có nhạc gì cả.

Tôi đạp xe đi học nhạc, và khi mùa đông đến, tôi cố gắng đi bộ hay đi bằng ván trượt tuyết nếu có thể được. Vào ngày Chủ Nhật, tôi đi một mình đến các buổi lễ nhà thờ để tôi có thể đến sớm hơn một giờ và có thời giờ tập nhạc. Tôi quyết tâm chỉ đi xe buýt khi nào nhiệt độ ở dưới 15 độ âm. Tuyết và mưa không thật sự làm tôi bận tâm; thời giờ trôi qua nhanh chóng khi tôi đi bộ vì tôi có rất nhiều bài thánh ca tuyệt diệu để làm bạn. Trong khi đi bộ, tôi đi ngang qua các cánh đồng với những người tiên phong (xin xem “Cùng Nhau Lại Đây Hỡi Các Thánh Hữu,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 30), đi lên trên đỉnh núi cao ở Si Ôn (xin xem “Cao Trên Đỉnh Núi,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi* trang 2), và đứng với giới trẻ không bao giờ nản chí (xin xem “True to the Faith,” *Hymns*, số 254). Tôi không bao giờ có thể nản chí với sự hỗ trợ đó—mặc dù gia đình tôi và tôi chỉ là Các Thánh Hữu Ngày Sau duy nhất trong cộng đồng của mình ở miền đông Phần Lan, ở gần biên giới nước Nga.

Trong những năm qua, tôi bắt đầu chơi đàn khá hơn và có thể chơi nhạc thay vì chỉ chơi đúng những nốt nhạc. Tôi học biết phải thành tâm trong việc chọn nhạc để Thánh Linh sẽ hiện diện trong buổi họp. Và quan trọng hơn hết, chúng ngôn của tôi về phúc âm đến với tôi qua âm nhạc. Tôi có thể dễ dàng nhớ đến những cảm nghĩ, lời ca và sứ điệp của các bài thánh ca nếu tôi có thắc mắc về điều gì đó. Tôi biết rằng các nguyên tắc phúc âm và các giáo lễ là chân chính, bằng cách học các điều này từng hàng chữ một và từng điều ghi chép một.

Tôi nhớ một ngày đặc biệt nọ khi sự cam kết của tôi với các nguyên tắc đó được đem thử thách. Tôi được 14 tuổi; tôi thích bơi lội và

mơ ước thi đua bơi lội trong Thế Vận Hội. Tôi không thi đua vào ngày Chủ Nhật nhưng tôi vẫn tiến triển. Cuối cùng, khi gần đến Thế Vận Hội ở Mexico City, một huấn luyện viên mời tôi tham gia một chương trình tập dượt đặc biệt.

Tuy nhiên, chương trình tập dượt diễn ra vào mỗi buổi sáng Chủ Nhật trong giờ Trường Chủ Nhật. Tôi biện minh rằng tôi có thể tập dượt và bỏ qua Trường Chủ Nhật vì tôi sẽ trở lại nhà thờ đúng lúc cho buổi lễ Tiệc Thánh buổi chiều. Tôi dành dụm tiền để mua vé xe buýt và hoạch định mọi việc. Ngày thứ Bảy trước lần tập dượt đầu tiên, tôi cho mẹ tôi biết về kế hoạch của mình.

Tôi nhìn thấy vẻ buồn bã và thất vọng trong mắt bà, nhưng bà chỉ trả lời rằng quyết định đó là của tôi và tôi đã được giảng dạy về điều gì là đúng. Buổi tối hôm đó, tôi đã không thể xua đuổi lời của bài hát “Chọn Điều Ngay” (*Thánh Ca*, số 110) ra khỏi tâm trí mình. Lời bài hát lặp đi lặp lại trong đầu tôi giống như một cái đĩa hát bị hư.

Vào buổi sáng Chủ Nhật, tôi xách bao đựng đồ bơi lội trong một tay và bao đựng sách nhạc trong tay kia, hy vọng rằng sẽ làm cho mẹ tôi tin rằng tôi đang đi nhà thờ. Tôi đi ra ngoài đến trạm xe buýt. Sự việc là trạm xe buýt đi đến hội trường bơi lội là ở bên này đường của nhà tôi và trạm xe buýt đi đến giáo đường là ở bên kia đường. Trong khi chờ đợi, tôi trở nên khó chịu. Bài hát “Ta Đã

*Một chiếc xe buýt
sẽ mang tôi đến
với sự kêu gọi của
Giáo Hội, chiếc xe
buýt kia đưa tôi
đến giấc mơ thời
thơ ấu của mình
để thi đua bơi lội
tâm cỡ thế giới. Lời
bài hát trong các
bài thánh ca tôi
đã chơi rất nhiều
lần mang đến câu
trả lời cho tôi.*

Làm Điều Tốt?” vang lên trong tai tôi (*Thánh Ca*, số 58)—bài thánh ca được hoạch định cho Trường Chủ Nhật vào ngày đó. Tôi biết từ kinh nghiệm rằng với nhịp điệu khó khăn, lời bài hát đầy phức tạp và những nốt nhạc cao thì bài thánh ca này sẽ rất khó hát nếu không được đệm đàn đúng.

Trong khi tôi đang phân vân thì cả hai chiếc xe buýt đang chạy lại gần. Chiếc xe buýt đi hội trường bơi lội đã dừng lại chờ tôi lên, và người lái chiếc xe buýt đi nhà thờ dừng lại và nhìn tôi, hoang mang vì người ấy biết tôi luôn luôn lên chiếc xe buýt của ông. Chúng tôi đều nhìn nhau trân trân trong một vài giây. Tôi đang chờ đợi gì đây? Tôi đã chọn Chúa [xin xem bài “Who’s on the Lord’s Side?” (Ai Đang ở Bên Phía Chúa) *Hymns*, số 260]. Tôi đã hứa sẽ đi nơi nào Ngài muốn tôi đi (xin xem bài “Con Sẽ Đi Đến Nơi Nào Ngài Sai Con,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, số 46). Quyết định của tôi để tuân giữ các lệnh truyền đã được chọn từ lâu rồi [xin xem “Keep the Commandments (Tuân Giữ các Lệnh Truyền),” *Hymns*, số 303].

Trước khi ý nghĩ của tôi bắt kịp với với ước muốn của lòng tôi, thì con người của tôi đã hành động rồi. Tôi phóng nhanh qua bên kia đường và vẫy tay với người lái xe buýt kia. Tôi trả tiền vé xe buýt và đi xuống phía sau của chiếc xe buýt đang hướng đến nhà thờ, và nhìn theo giấc mơ thi đua bơi lội của mình đang xa dần theo hướng khác.

Ngày hôm đó, mọi người tưởng rằng tôi khóc vì tôi cảm nhận Thánh Linh. Nhưng tôi thật sự khóc vì giấc mơ của thời thơ ấu của mình đã tan vỡ và vì tôi xấu hổ đã có ý nghĩ đi bơi vào ngày Sa Bát. Nhưng vào ngày Chủ Nhật đó, giống như những ngày Chủ Nhật trước đó và sau đó, tôi đã làm tròn sự kêu gọi của mình.

Đến lúc tôi chuẩn bị đi học đại học, tôi đã huấn luyện cho một số tín hữu trong chi nhánh cách hướng dẫn nhạc và chơi dương cầm. Ở trường đại học, tôi tiếp tục chơi dương cầm và học đánh phong cầm. Tôi nghĩ rằng cơ hội của tôi để đi đến Châu Mỹ La Tinh đã không còn nữa khi tôi bỏ không thi đua bơi lội, nhưng sau khi tôi học xong cao học từ trường Brigham Young University, tôi đã phục vụ truyền giáo ở Colombia. Trong khi đi truyền giáo, tôi đã dạy đánh dương cầm. Tôi muốn để lại năng khiếu chơi nhạc cho Các Thánh Hữu đó. Các trẻ em và thanh thiếu niên ở Colombia đã đi nhiều dặm đường trong ánh nắng mặt trời nóng rực để có được cơ hội học chơi dương cầm. Các em ấy cũng bắt đầu chơi đàn với một tay cho đến khi tiến triển để có thể chơi đàn với cả hai tay. Và các em đã hy sinh nhiều hơn tôi trong các nỗ lực của mình để học chơi dương cầm.

Đã 50 năm kể từ khi tôi chịu phép báp têm. Tôi đã đi khắp nơi từ quê hương của tôi ở Phần Lan, nhưng bất cứ nơi nào tôi đi, cũng đều cần có một người chơi các bài thánh ca. Ngôn ngữ chung của âm nhạc đã xây đắp những nhịp cầu thông cảm và yêu thương ở nhiều nơi.

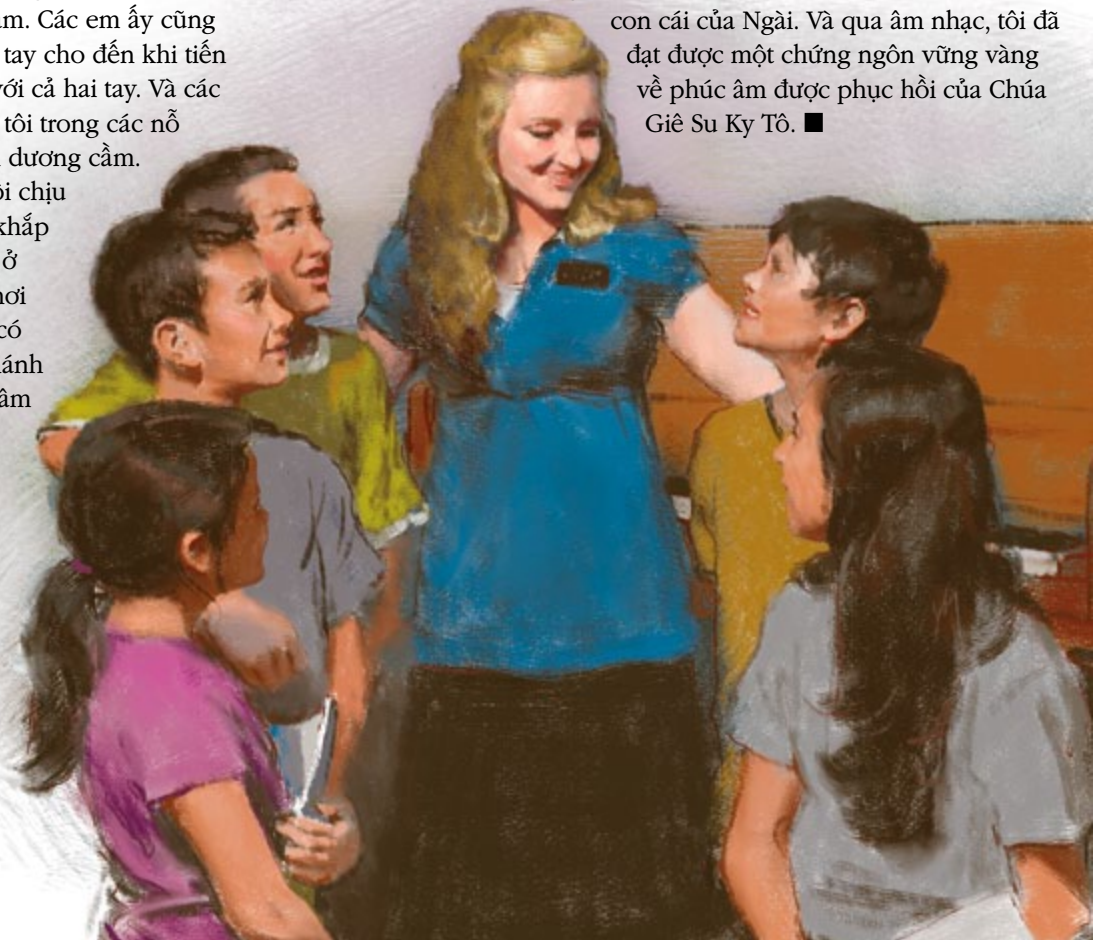
Ngày hôm nay, đôi tay của tôi đã trở nên chậm chạp và bị bệnh viêm khớp. Nhiều nhạc sĩ có khả năng hơn đã thay thế tôi. Mẹ tôi thường cảm thấy buồn bã khi nhìn lại những

Tôi dạy đánh dương cầm khi phục vụ truyền giáo ở Colombia. Các trẻ em và giới trẻ đã đi nhiều dặm đường trong ánh nắng mặt trời nóng rực để học hỏi, hy sinh rất nhiều để đạt được năng khiếu chơi nhạc.

năm tháng đầu đời của tôi trong Giáo Hội và những điều tôi đã hy sinh, những dặm đường tôi đã đi và những điều tôi thiếu thốn. Bà sợ rằng cái lạnh đã góp phần vào bệnh viêm khớp của tôi. Tuy nhiên, tôi cảm thấy vui vẻ với những “vết sẹo nhắc nhở thời niên thiếu gian khổ” của mình. Tôi trút hết nỗi buồn vui của mình vào âm nhạc. Tôi học cười và khóc qua các ngón tay của mình.

Lòng tôi cảm thấy biết ơn khi nghĩ rằng Cha Thiên Thượng và các vị lãnh đạo của tôi đã có đủ quan tâm để yêu cầu một đứa bé gái làm tròn một công việc chỉ định đầy thử thách như vậy. Sự kêu gọi đó đã giúp tôi đạt được một sự hiểu biết vững vàng về phúc âm và cho phép tôi giúp những người khác cảm nhận Thánh Linh qua âm nhạc. Tôi là bằng chứng sống về việc những người mới cải đạo cần một sự kêu gọi—cho dù đó là các bé gái không có tài đánh dương cầm. Qua sự kêu gọi đầu tiên của mình, tôi biết rằng đối với Thượng Đế thì không có điều gì là không thực hiện được và Ngài có một kế hoạch và mục đích cho mỗi

con cái của Ngài. Và qua âm nhạc, tôi đã đạt được một chứng ngôn vững vàng về phúc âm được phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô. ■

Các Hội Đồng Tiểu Giáo Khu ĐANG LÀM VIỆC

Bài của LaRene Gaunt

Các Tạp Chí Giáo Hội

Các Thánh Hữu Ngày Sau đang sử dụng các hội đồng tiểu giáo khu và chi nhánh để ban phúc cuộc sống cho những người đang gặp hoạn nạn.

Vào tối ngày 22 tháng Năm năm 2011, trong âm thanh ảm ĩ của tiếng còi báo động, một cơn lốc xoáy dữ dội giáng xuống trung tâm Joplin, Missouri, Hoa Kỳ, tàn phá nhà cửa và gây thiệt mạng cho nhiều người. Cơn lốc xoáy này gây tổn thất lớn cho Tiểu Giáo Khu Joplin, nhưng ngay lập tức Giám Trợ Chris Hoffman và hội đồng tiểu giáo khu bắt đầu kiểm lại các tín hữu của tiểu giáo khu để chắc chắn là họ được an toàn.

Ông nói: “Chúng tôi có một kế hoạch đối phó tại chỗ vì chúng tôi đã nói về những sự chuẩn bị này trong hội đồng tiểu giáo khu trước khi những tai họa này xảy đến.” “Chúng tôi cũng trông cậy vào Thánh Linh để biết điều gì phải làm. Những đường dây điện bị đổ. Điện thoại di động không hoạt động. Chúng tôi cầu nguyện và lắng nghe những điều đáp ứng, và những điều đáp ứng đã đến—chúng luôn luôn đến. Đối với một giám trợ như tôi, thật là phấn khởi để được nghe các tín hữu nói: ‘Đây là điều tôi đã làm,’ thay vì: ‘Giám trợ muốn tôi làm gì?’”

Việc đối phó với cơn lốc xoáy ở Joplin cho thấy khả năng của một hội đồng tiểu giáo khu đoàn kết. Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ viết: “Buổi họp hội đồng tiểu giáo khu là một trong số các buổi họp quan trọng trong Giáo Hội vì các vị lãnh đạo nhóm túc số chức tư tế và tổ chức hỗ trợ có thể thảo luận và hoạch định với giám trợ đoàn. . . . Tôi tin rằng trong số

tất cả các hội đồng và ủy ban trong Giáo Hội thì hội đồng tiểu giáo khu có thể có ảnh hưởng lớn nhất trong việc giúp đỡ con cái của Đức Chúa Cha.”¹

Đoàn Kết bằng Tình Yêu Thương và Đức Tin

Ở Puerto Francisco de Orellana, một ngôi làng hẻo lánh trong rừng Ecuador, các tín hữu có một mối liên kết chặt chẽ đầy yêu thương và đức tin. Buổi họp hội đồng chi nhánh hàng tháng phản ánh mối quan tâm của họ. Trước hết, họ tập trung vào các cá nhân và gia đình rồi sau đó cách các chương trình có thể giúp đỡ như thế nào. Tiếp theo là sự soi dẫn.

Nhiều tín hữu cần giúp tìm việc làm. Hội đồng chi nhánh thấy rằng những thử thách của các tín hữu có thể thường xuyên được giải quyết ở cấp địa phương. Khi hội đồng thảo luận những nhu cầu của một người mẹ đơn chiếc với một đứa con gái nhỏ có những vấn đề sức khỏe, thì chủ tịch Hội Phụ Nữ biết được về một công việc người mẹ có thể làm mà vẫn ở gần con gái của mình.

Hội đồng chi nhánh cũng sử dụng những phương tiện của Giáo Hội, chẳng hạn như các tài liệu hội thảo về nghề nghiệp của Dịch Vụ Kiểm Việc Làm của Thánh Hữu Ngày Sau.² Họ mở ra một lớp học do một tín hữu trong chi nhánh dạy mà đã giúp một tín hữu khác trong chi nhánh tìm ra một công việc làm tốt hơn.

NHỮNG ĐIỀU THIẾT YẾU ĐỂ CÁC HỘI ĐỒNG ĐƯỢC HỮU HIỆU

Trong quyển sách của ông *Counseling with Our Councils*, Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đưa ra

ba đề nghị sau đây:

“Thứ nhất, tập trung vào những điều cơ bản.

“Tuân theo những chỉ dẫn trong Handbook 2: Administering the Church, chương 4, mà có thể được tìm thấy trực tuyến ở phần Phục Vụ trong Giáo Hội của LDS.org.

“Thứ hai, chú trọng vào các tín hữu chứ không phải các chương trình.” Theo đuổi “sự hội nhập của các tín hữu mới, việc làm cho những người kém tích cực trở thành tích cực, mối quan tâm đến giới trẻ, hoàn cảnh kinh tế khó khăn của từng tín hữu, và nhu cầu của những người mẹ đơn chiếc và các góa phụ.”

“Thứ ba, các hội đồng là để nhằm bàn bạc và trao đổi ý kiến, chứ không phải chỉ là những báo cáo và các bài diễn thuyết. Tạo ra một bầu không khí cởi mở, nơi mà mọi người và nhóm đều là quan trọng cũng như mọi ý kiến đều được quý trọng.” Các cá nhân có những quan điểm và quá trình khác nhau, do đó mỗi người có thể thêm vào quan điểm hữu ích để hiểu những nhu cầu của các tín hữu.

Xin xem Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, *Counseling with Our Councils* (1997), 106, 109, 112.

Ramiro Reyes, đệ nhất cố vấn trong chủ tịch đoàn chi nhánh, nói về hội đồng chi nhánh: “Chúng tôi là công cụ trong tay của Chúa. Ngài sẽ đạt được các mục tiêu của Ngài qua các việc làm của chúng tôi.”

Con Đường dẫn đến Đền Thờ

Ở Liverpool, New York, Hoa Kỳ, trong khi chủ tịch Hội Thiếu Nhi Melissa Fisk tham dự buổi họp hội đồng tiểu giáo khu, chị đã dần dần hiểu được quyền năng của hội đồng này. Khi thò tay vào trong túi xách để tìm quyển sổ ghi chép, chị đã bắt gặp một tấm ảnh của 28 trẻ em trong Hội Thiếu Nhi đứng trên các bậc thềm của Đền Thờ Palmyra New York. Tất cả các em đều đầy vết ong chích.

Trong một giây lát, tấm hình làm cho chị tạm ngừng chú ý đến buổi họp, và chị tập trung một chút vào cái ngày mà Hội Thiếu Nhi của tiểu giáo khu đi đến Palmyra để tận hưởng cảm giác thiêng liêng về sân vườn quanh đền thờ. Rủi thay, khi các trẻ em trải ra những tấm mền của mình, chúng đã vô tình làm rối loạn một tổ ong.

Sau khi mọi người đã được chăm sóc rồi, các vị lãnh đạo mời trẻ em chạm tay vào đền thờ. Các trẻ em từ chối vì chúng sợ rằng có thể gặp thêm ong nữa. Vậy nên cha mẹ cùng các vị lãnh đạo đứng thành một hàng và tạo ra một con đường dẫn đến đền thờ. Điều này mang đến lòng can đảm cho các em để tiến lên.

Khi Melissa chú ý đến buổi họp hội đồng tiểu giáo khu, chị nghĩ: “Nếu mọi người đều có thể được vây quanh bởi những người bạn và các vị lãnh đạo nhân từ

TRÁI: HÌNH ẢNH MINH HOẠ DO JOSHUA J. PERKEY THỰC HIỆN

AI THAM GIA VÀO HỘI ĐỒNG TIỂU GIÁO KHU HAY CHI NHÁNH?

Các vị lãnh đạo chức tư tế và tổ chức hỗ trợ sau đây tham gia vào hội đồng này với hai mục đích: (1) với tư cách là các thành viên của hội đồng tiểu giáo khu giúp vị giám trợ tìm ra những giải pháp cho các nhu cầu và mối quan tâm của tiểu giáo khu và (2) với tư cách là người đại diện cho các tổ

Giám trợ đoàn

Giám trợ đoàn có trách nhiệm đối với tất cả các tín hữu của tiểu giáo khu, các tổ chức và các sinh hoạt. Giám trợ chủ tọa hội đồng tiểu giáo khu, nhưng khi thích hợp, ông cũng có thể đưa ra những quyết định hay hơn sau khi thảo luận với hai cố vấn của mình và với hội đồng tiểu giáo khu.

(Xin xem Handbook 2: Administering the Church 4.1; 4.2.)

Thư Ký Tiểu Giáo Khu

“Người thư ký tiểu giáo khu lưu giữ một hồ sơ về những công việc chỉ định và những quyết định được đưa ra trong các buổi họp hội đồng tiểu giáo khu. . . . Người ấy cũng cung cấp thông tin thống kê được yêu cầu từ các phần mềm lưu giữ hồ sơ của Giáo Hội.”

(Handbook 2, 4.6.4.)

Thư Ký Chấp Hành

“Người thư ký chấp hành chuẩn bị chương trình nghị sự cho các buổi họp hội đồng tiểu giáo khu. . . . Vị giám trợ cũng có thể yêu cầu người ấy giúp nhắc nhở các thành viên trong hội đồng tiểu giáo khu về những công việc chỉ định của họ. . . . [Người ấy] cũng có thể là mối liên lạc giữa hội đồng tiểu giáo khu và ủy ban chấp hành chức tư tế.”

(Handbook 2, 4.6.5.)

Các Vị Lãnh Đạo Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc

Người lãnh đạo nhóm các thầy tư tế thượng phẩm và chủ tịch nhóm túc số các anh cả có trách nhiệm về sự an lạc thuộc linh và vật chất của những người họ chủ tọa. Vị giám trợ có thể ủy quyền cho những người lãnh đạo nhóm túc số và nhóm một số công việc mà ông đang làm với các gia đình.

(Xin xem Handbook 2, 7.)

Người Lãnh Đạo Truyền Giáo Tiểu Giáo Khu

Người lãnh đạo truyền giáo tiểu giáo khu phối hợp các nỗ lực của tiểu giáo khu để làm công việc truyền giáo. Người ấy làm việc với những người truyền giáo toàn thời gian và tiểu giáo khu. Giám trợ có thể yêu cầu người ấy hướng dẫn những cuộc thảo luận về công việc truyền giáo trong các buổi họp hội đồng tiểu giáo khu.

(Xin xem Handbook 2, 5.1.3.)

như vậy khi họ tiến đến đền thờ.”

Dòng ý nghĩ của chị bị gián đoạn khi chị nghe chủ tịch Hội Phụ Nữ nói về một chị phụ nữ đang gặp hoạn nạn: “Chủ Nhật vừa rồi, chị ấy không đi nhà thờ. Tôi sẽ chắc chắn là các giảng viên thăm viếng của chị ấy cho chị ấy biết về chuyến đi đền thờ sắp tới.”

Chủ tịch nhóm tức số các anh cả thêm vào: “Họ hiện đang gặp một số điều khó khăn.” “Tôi sẽ nói chuyện với các thầy giảng tại gia của họ và xem chúng ta có thể làm được điều gì cho họ không.”

Chủ tịch Hội Thiếu Nữ nói: “Các thiếu nữ có thể giúp giữ trẻ.”

Trong khi Melissa nhìn vào các gương mặt của các thành viên của hội đồng tiểu giáo khu, chị thấy được tình cảm và mối quan tâm. Chị nở nụ cười trên môi.

Chị nghĩ: “Chúa *đã* chuẩn bị con đường cho con cái của Ngài để được bảo vệ và yêu thương.” “Hội đồng tiểu giáo khu!”

Cũng giống như ở Joplin, Puerto Francisco de Orellana, và Liverpool, các vị lãnh đạo Giáo Hội trên toàn cầu tiếp tục nhận biết các phước lành của các hội đồng tiểu giáo khu và chi nhánh. Trong khi làm như vậy, họ sẽ đạt được sức mạnh phi thường của các hội đồng này để giúp Chúa ban phước cho con cái của Ngài và hoàn thành công việc của Ngài. ■

GHI CHÚ

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 102.
2. Có sẵn *The Career Workshop Participant's Workbook* (danh mục số 35163) qua store.lds.org, Các Dịch Vụ Phân Phối, hay các trung tâm tìm kiếm việc làm của Giáo Hội.

chức của họ. Họ cùng làm việc với nhau trong tình yêu thương để phục vụ và củng cố các cá nhân và gia đình trong tiểu giáo khu hay chi nhánh. (Những điều nói đến các tiểu giáo khu và giám trợ đoàn cũng áp dụng cho các chi nhánh và chủ tịch đoàn chi nhánh.)

Chủ Tịch Hội Phụ Nữ

Chủ tịch Hội Phụ Nữ đại diện cho các phụ nữ trên 18 tuổi trong tiểu giáo khu. Chị ấy làm hết sức mình để giúp đỡ các phụ nữ gia tăng đức tin và sự ngay chính cá nhân của họ, củng cố gia đình và nhà cửa, và giúp những người hoạn nạn.

(Xin xem *Handbook 2*, 9.)

Chủ Tịch Hội Thiếu Niên

Chủ tịch Hội Thiếu Niên cố gắng củng cố các thiếu niên từ 12 đến 18 tuổi trong tiểu giáo khu. Với sự phụ giúp của hai cố vấn của mình, người này giúp chủ tịch đoàn Chúc Tư Tế A Rôn (giám trợ đoàn) và trông coi chương trình Hưởng Đạo nơi nào có sẵn.

(Xin xem *Handbook 2*, 8.3.4.)

Chủ Tịch Hội Thiếu Nữ

Chủ Tịch Hội Thiếu Nữ cố gắng củng cố các thiếu nữ từ 12 đến 18 tuổi. Chị này có trách nhiệm “giúp mỗi thiếu nữ sống xứng đáng để lập và tuân giữ các giao ước thiêng liêng cùng tiếp nhận các giáo lễ của đền thờ.”

(*Handbook 2*, 10.1.1.)

Chủ Tịch Hội Thiếu Nhi

Chủ tịch Hội Thiếu Nhi đại diện cho các trẻ em của tiểu giáo khu từ 18 tháng đến 11 tuổi. Quan điểm của chị sẽ rất hữu ích khi hội đồng tiểu giáo khu xem xét một vấn đề ảnh hưởng đến trẻ em trong tiểu giáo khu.

(Xin xem *Handbook 2*, 11.)

Chủ Tịch Trường Chủ Nhật

Chủ tịch Trường Chủ Nhật có trách nhiệm đối với tất cả việc giảng dạy phúc âm trong Trường Chủ Nhật. “Người ấy đến dự buổi họp hội đồng tiểu giáo khu và sẵn sàng để được đề nghị cách các tín hữu có thể cải tiến việc học hỏi và giảng dạy tại nhà thờ cũng như trong nhà của họ.”

(*Handbook 2*, 12.2.2.)

Bài của Rosemary M. Wixom
Chủ Tịch Trung Ương Hội Thiếu Nhi

Dành Thời Giờ Ra để Nói Chuyện và Lắng Nghe

Mục đích của nỗ lực chúng ta nhằm truyền đạt hữu hiệu hơn ngày nay sẽ vĩnh viễn ban phúc cho gia đình chúng ta.

Trong một thế giới lý tưởng, mỗi đứa trẻ đi học về phải được chào đón với một cái đĩa bánh quy sôcôla mới nướng xong, một ly cao đầy sữa lạnh, và một người mẹ sẵn sàng dành thời giờ ra để nói chuyện và lắng nghe đứa con kể về ngày hôm đó. Chúng ta không sống trong một thế giới lý tưởng, nên các anh chị em có thể bỏ qua mấy cái bánh quy và sữa, nếu muốn, nhưng xin đừng bỏ qua việc “dành thời giờ ra để nói chuyện và lắng nghe.”

Cách đây hai mươi chín năm, Chủ Tịch James E. Faust (1920–2007), Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã than rằng gia đình có rất ít thời giờ với nhau. Hãy nghĩ về điều đó—cách đây 29 năm—ông đã nói trong đại hội trung ương: “Một trong các vấn đề chính yếu trong gia đình ngày nay là chúng ta càng ngày càng dành thời giờ ít hơn cho nhau. . . . Thời giờ có với nhau là thời giờ quý báu—thời giờ cần có để nói chuyện, lắng nghe, khuyến khích và cho thấy cách làm việc này, việc nọ.”¹

Khi dành thời giờ ra với nhau và nói chuyện với con cái, chúng ta dần dần trở nên biết chúng và chúng dần dần trở nên biết chúng ta. Ưu tiên của chúng ta, những cảm nghĩ thật trong lòng mình, sẽ trở thành một phần của cuộc chuyện trò của chúng ta với mỗi đứa con.

Sứ điệp quan trọng nhất từ đáy lòng mình mà các anh chị em sẽ chọn để chia sẻ với đứa con của mình là gì?

Tiên tri Môi Se giảng dạy chúng ta trong sách Phục Truyền Luật Lệ Ký:

“Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê Hô Va Đức Chúa Trời người.

“Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người;

“Khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải *nói* đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi chỗi dậy. (Phục Truyền Luật Lệ Ký 6:5–7; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Và tôi xin thêm vào một điều nữa: “Và khi cùng nhau ăn tại bàn ăn.”

Nếu muốn gia đình mình được sống với nhau vĩnh viễn, chúng ta bắt đầu tiến trình này hôm nay. Việc dành thời giờ ra để nói chuyện với con cái chúng ta là một sự đầu tư trong gia đình vĩnh cửu của mình khi chúng ta cùng nhau bước đi trên con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu.

Một người mẹ từ Illinois, Hoa Kỳ, chia sẻ cách người ấy tạo ra thời giờ để nói chuyện với con cái của mình:

“Khi con cái của chúng tôi còn nhỏ, tôi có thói quen xem một vài chương trình truyền hình mà tôi ưa thích. . . . Rủi thay, các chương trình này diễn ra cùng lúc với giờ con cái đi ngủ.

“ . . . Có lần, tôi nhận thấy tôi đã đặt các chương trình đó trên đầu của bản liệt kê và con cái của tôi thì xa ở phía dưới. Trong một

thời gian, tôi đã cố gắng đọc các câu chuyện trước giờ đi ngủ với máy truyền hình bật lên, nhưng trong lòng mình, tôi biết đó không phải là cách tốt nhất. Trong khi suy ngẫm về những ngày và tuần lễ tôi đã lãng phí cho thói quen xem truyền hình của mình, tôi bắt đầu cảm thấy có tội và quyết định phải thay đổi. Tôi phải mất một thời gian dài để tự thuyết phục rằng mình có thể thật sự tắt máy truyền hình.

“Sau khoảng hai tuần không vận truyền hình lên, tôi cảm thấy một gánh nặng đã được nâng lên bằng một cách nào đó. Tôi nhận ra tôi đã cảm thấy tốt hơn, thậm chí bằng cách nào đó còn trong sạch hơn, và tôi biết tôi đã chọn điều đúng.”²

Giờ đi ngủ là thời gian lý tưởng để nói chuyện.

Hê La Man nói về các chiến sĩ trẻ tuổi: “Họ còn kể lại cho tôi nghe những lời của mẹ họ, và nói như vậy: Chúng tôi không nghi ngờ gì

về việc mẹ chúng tôi đã biết như vậy” (An Ma 56:48).

Chính là “những lời của mẹ họ” đã dạy cho họ. Trong khi nói chuyện với con cái mình, những người mẹ đó đã giảng dạy lời của Thượng Đế.

Bảo Tồn Sự Truyền Đạt của Cá Nhân

Nhiều điều tốt lành đến từ việc nói chuyện, và kẻ nghịch thù nhận thức được quyền năng của lời nói. Nó rất thích làm suy giảm cái tinh thần vào nhà của chúng ta trong khi chúng ta nói chuyện, lắng nghe, khuyến khích nhau và cùng làm việc chung với nhau.

Sa Tan đã thất bại trong việc cố gắng ngăn chặn Sự Phục Hồi phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô trong gian kỳ này khi nó cố gắng ngăn chặn một cuộc chuyện trò quan trọng giữa Joseph Smith và Thượng Đế Đức Chúa Cha và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Joseph nói: “Khi tôi vừa mới bắt đầu cầu nguyện, thì liền bị một sức mạnh hoàn toàn chế ngự tôi, và có một ảnh hưởng thật lạ lùng trên tôi đến nỗi lưỡi tôi như bị buộc lại, khiến tôi không thể nói được” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:15).

Kẻ nghịch thù rất thích buộc lưỡi của chúng ta—bất cứ điều gì ngăn cản chúng ta không cho mặt đối mặt bày tỏ bằng lời những cảm nghĩ trong lòng của mình. Nó thích khoảng cách và sự xao lãng; nó thích tiếng ồn; nó thích sự truyền đạt bằng quơ—bất cứ điều gì ngăn cản chúng ta khỏi cảm giác ấm áp của một tiếng nói và những cảm nghĩ riêng đến từ việc chuyện trò và nhìn thẳng vào mắt nhau.

Lắng Nghe Tiếng Lòng của Con Cái Chúng Ta

Lắng nghe cũng quan trọng như nói chuyện. Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Nếu chúng ta lắng nghe với tình yêu thương, thì chúng ta sẽ không cần phải tự hỏi phải nói điều gì. Điều đó sẽ được Thánh Linh . . . ban cho chúng ta.”³

Khi lắng nghe, chúng ta hiểu được tâm lòng của những người xung quanh mình.

Cha Thiên Thượng có một kế hoạch cho mỗi người con của Ngài. Hãy tưởng tượng chúng ta có thể thoáng thấy kế hoạch riêng dành cho mỗi đứa con của mình. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta có thể biết cách làm gia tăng các ân tứ thuộc linh của chúng? Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta có thể biết cách thúc đẩy một đứa con để đạt đến tiềm năng của nó? Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta có thể biết cách giúp mỗi đứa con chuyển tiếp từ đức tin của một đứa trẻ thành chứng ngôn?

Làm thế nào chúng ta có thể biết được?

Chúng ta có thể bắt đầu biết bằng cách lắng nghe.

Một người cha Thánh Hữu Ngày Sau nói: “Tôi làm được nhiều điều tốt lành hơn khi tôi lắng nghe các con tôi thay vì tôi nói với chúng. . . . Tôi dần dần học được rằng các con tôi không muốn có những câu trả lời có sẵn, đã được thời gian chứng minh là đúng, và khôn ngoan. . . . Đối với chúng, việc có thể đặt ra câu hỏi và nói chuyện về các vấn đề của chúng thì quan trọng hơn là nhận được các câu trả lời của tôi. Thường thường khi chúng nói xong, nếu tôi đã lắng nghe lâu và đủ rồi, thì chúng thật sự không cần câu trả lời của tôi. Chúng đã tìm ra câu trả lời của chúng rồi.”⁴

Cần có thời giờ để tập trung vào những điều quan trọng nhất. Việc nói chuyện, lắng nghe và khuyến khích không xảy ra nhanh chóng. Những điều này không thể vội vã hay được hoạch định theo lịch trình—những điều này tốt nhất là xảy ra một cách tự nhiên. Những điều này xảy ra khi chúng ta cùng *làm* điều này, điều nọ chung với nhau: cùng làm việc chung, cùng sáng tạo chung và cùng chơi chung với nhau. Những điều này xảy ra khi chúng ta tắt đi phương tiện truyền thông, loại bỏ những điều xao lãng của thế gian, và tập trung chú ý tới nhau.

Thật đó là một điều khó để làm. Khi chúng ta ngừng lại và tắt mọi thứ, thì chúng ta cần phải sẵn sàng cho điều sẽ xảy ra kế tiếp. Thoạt tiên, sự im lặng có thể ngọt ngào, đưa đến một cảm giác vụng về mất mát. Hãy kiên nhẫn, chờ thêm chỉ một vài giây thôi và rồi sẽ thấy vui thích. Hãy lưu tâm đến những người xung quanh mình bằng cách đặt câu hỏi về họ và rồi bắt đầu lắng nghe. Các cha mẹ, hãy nói về sở thích của con của mình. Hãy cười khi nghĩ về quá khứ—và hãy mơ ước cho tương lai.

Cuộc chuyện trò vợ vẫn còn có thể thay đổi thành một cuộc thảo luận đầy ý nghĩa.

Đặt Ưu Tiên Cho Mục Đích Vĩnh Cửu của Chúng Ta

Mùa xuân năm ngoái, trong khi tôi đến thăm một lớp học của các thiếu nữ, người giảng viên yêu cầu lớp học viết xuống 10 điều ưu tiên của mình. Tôi lập tức bắt đầu viết. Tôi phải thú nhận rằng ý nghĩ đầu tiên của tôi bắt đầu với “Số 1: dọn dẹp học tủ đựng bút chì trong nhà bếp.” Khi bản liệt kê của chúng tôi được viết xong, người lãnh đạo Hội Thiếu Nữ yêu cầu chúng tôi chia sẻ điều chúng tôi đã viết. Ngồi cạnh tôi là Abby, mới vừa được 12 tuổi. Tôi muốn các em nghe bản liệt kê của Abby:

1. Đi học đại học.
2. Trở thành người thiết kế nội thất.
3. Đi truyền giáo ở Ấn Độ.
4. Kết hôn trong đền thờ với một người truyền giáo được giải nhiệm.
5. Có năm đứa con và một mái ấm gia đình.
6. Gửi con cái đi truyền giáo và cho chúng đi học đại học.
7. Trở thành bà nội hay bà ngoại “luôn luôn cho cháu bánh”.
8. Cưng chiều mấy đứa cháu.
9. Học hỏi thêm về phúc âm và vui hưởng cuộc sống.
10. Trở lại sống với Cha Thiên Thượng.

Tôi nói: “Cám ơn, Abby. Em đã dạy cho tôi biết về việc có được một sự hiểu biết về kế hoạch của Cha Thiên Thượng dành cho tất cả chúng ta. Khi biết là mình đang đi trên một con đường, cho dù có thể gặp phải những khúc ngoặt nào đó, thì em cũng sẽ được vô sự. Khi con đường của em tập trung vào mục tiêu tối thượng—mục tiêu của sự tôn cao và trở lại với Cha Thiên Thượng, thì em sẽ đến đó.”

Abby nhận được ý nghĩa về mục tiêu vĩnh cửu này ở đâu vậy? Điều đó bắt đầu từ trong nhà chúng ta. Điều đó bắt đầu từ trong gia đình chúng ta. Tôi hỏi em ấy: “Em làm gì trong gia đình để lập ra những ưu tiên như vậy?”

Đây là câu trả lời của em ấy: “Ngoài việc đọc thánh thư, gia đình em còn học sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*.” Rồi em nói thêm: “Gia đình em nói chuyện với nhau rất nhiều—trong buổi họp tối gia đình, lúc cùng ăn tối và trong xe khi lái xe.”

Nê Phi viết: “Chúng tôi nói về Đăng Ký Tô, chúng tôi hoan hỷ nơi Đăng Ký Tô.” Tại sao? “Để cho con cháu chúng ta có thể hiểu được nguồn gốc nào mà chúng có thể tìm kiếm được sự xá miễn các tội lỗi của chúng” (2 Nê Phi 25:26).

Việc nói chuyện với nhau, lắng nghe nhau, khuyến khích nhau và cùng làm việc này, việc nọ chung với nhau với tính cách là gia đình sẽ mang chúng ta đến gần Đăng Cứu Rồi là Đăng yêu thương chúng ta. Mục đích của nỗ lực chúng ta nhằm truyền đạt hữu hiệu hơn ngày nay—ngay ngày hôm nay—sẽ vĩnh viễn ban phước cho gia đình chúng ta. Tôi làm chứng rằng khi chúng ta nói về Đăng Ký Tô, thì chúng ta cũng hoan hỷ nơi Đăng Ký Tô và nơi ân tứ của Sự Chuộc Tội. Con cái chúng ta sẽ tiến đến việc biết được “nguồn gốc nào mà chúng có thể tìm kiếm được sự xá miễn các tội lỗi của chúng” ■

Từ bài nói chuyện trong buổi phát sóng bằng vệ tinh đại hội giáo khu ở thành phố Salt Lake City vào ngày 24 tháng Mười năm 2010.

GHI CHÚ

1. James E. Faust, “Enriching Family Life,” *Ensign*, tháng Năm năm 1983, 41.
2. Susan Heaton, “Talk Time Instead of TV Time,” *Ensign*, tháng Mười năm 1998, 73.
3. Jeffrey R. Holland, “Làm Chứng về Ta” *Liahona*, tháng Bảy năm 2001, 16.
4. George D. Durrant, “Pointers for Parents: Take Time to Talk,” *Ensign*, tháng Tư năm 1973, 24.

CÁC QUẢ DÂU XANH VÀ SÁCH MẶC MÔN

Cách đây vài năm, gia đình chúng tôi dọn ra khỏi một khu vực đô thị nhộn nhịp, đông đúc chật chội đến một chỗ nhỏ bé miền quê ở bên ngoài một ngôi làng nhỏ yên tĩnh. Gần đó là một nông trại trồng dâu xanh bị bỏ hoang, và qua bàn bè của người chủ, chúng tôi được phép đến hái các quả dâu xanh chúng tôi muốn.

Vài buổi sáng trong tuần của mùa hè năm đó, chúng tôi chất lên xe

những cái thùng và những cái túi và trải qua một giờ đầy thú vị và thích thú để hái các quả dâu xanh. Một buổi sáng nọ, đứa con trai út của chúng tôi, Hyrum, dường như miễn cưỡng phải đi theo chúng tôi. Nó chắc chắn rằng chúng tôi đã hái hết các quả dâu xanh rồi và sẽ phí thời giờ để trở lại đó. Nó ngạc nhiên biết bao khi thấy có rất nhiều quả dâu xanh hơn bao giờ hết. Có những chùm dâu trên những chỗ nó bỏ sót,

và một số quả dâu xanh có nhiều nước nhất đang mọc trên những cái cành mà nó chắc chắn rằng nó đã thăm dò trước đó rồi.

Cũng vào lúc ấy, những người lãnh đạo giới trẻ trong tiểu giáo khu của chúng tôi yêu cầu các thanh thiếu niên đọc hết Sách Mặc Môn trước khi nhập học vào tháng Tám đó. Mấy đứa con của chúng tôi mang lời yêu cầu đó về nhà và gia đình tôi cam kết cùng góp phần vào nỗ lực của chúng.

Ngay khi chúng tôi đọc xong Sách Mặc Môn thì nhận được tạp chí *Ensign* số tháng Tám năm 2005 với

Hyrum chắc chắn rằng chúng tôi hái hết các quả dâu xanh rồi và sẽ phí thời giờ để trở lại nông trại trồng dâu xanh đó.

lời yêu cầu của Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) hãy đọc hết quyển Sách Mặc Môn vào cuối năm. Hyrum và em của nó là Joseph sung sướng—vì nghĩ rằng chúng tôi đã tuân theo lời của vị tiên tri rồi! Rồi mấy anh chị lớn của chúng, Seth và Bethany, nhắc chúng rằng Chủ Tịch Hinckley đã yêu cầu chúng ta đọc lại sách đó, cho dù chúng ta đã đọc xong sách đó bao nhiêu lần rồi.

“Nhưng mà tại sao vậy?” Hai đứa bé hỏi. “Chúng ta đã đọc hết từng chữ rồi và có điều gì khác nữa để học ngoài những gì chúng ta đã đọc rồi?”

Sau một lúc im lặng, một người nào đó đề cập đến những quả dâu xanh. “Có nhớ khi chúng ta nghĩ rằng mình đã hái hết mọi quả dâu xanh không? Nhưng khi chúng ta trở lại, thì—luôn luôn có thêm những quả dâu xanh! Dù cho chúng ta đi biết bao nhiêu lần, dù là mới gần đây hay không, đều luôn luôn có những chùm dâu xanh.”

Chúng tôi nhanh chóng nhận ra mối liên kết đó. Giống như cái nông trại cạnh bên cung cấp rất nhiều quả dâu xanh ngon ngọt, Sách Mặc Môn là một nguồn nuôi dưỡng phần thuộc linh liên tục với các lễ thật mới mẻ cần được khám phá. Vậy nên, chúng tôi bắt đầu đọc lại Sách Mặc Môn một lần nữa.

Khi chấp nhận lời yêu cầu của vị tiên tri, tôi đọc những điều trong Sách Mặc Môn mà tôi đã đọc rất nhiều lần trước đó, nhưng tôi nhìn chúng theo một cách khác hoặc hiểu chúng khác khi được áp dụng vào những hoàn cảnh hay thử thách mới. Tôi biết rằng mỗi lần chúng ta chân thành đọc Sách Mặc Môn, chúng ta có thể nhận được sự hiểu biết mới và đến gần Đấng Cứu Rỗi hơn. ■

Suellen S. Weiler, Georgia, Hoa Kỳ

TÔI CẢM THẤY MÌNH CẦN PHẢI ĐẾN

Hai năm rưỡi sau khi tôi chịu phép báp têm ở Buenos Aires, Argentina, lời nói của một trong số các anh cả đã giảng dạy tôi vẫn còn vang lên trong tai tôi: “Tôi biết em là một người truyền giáo.” Tôi cũng nhớ câu trả lời hùng hồn tôi đã có khi cầu nguyện để biết cảm nghĩ xuyên thấu lòng tôi có thật hay không. Vào năm 20 tuổi, tôi biết mình cần phải chuẩn bị để đi truyền giáo.

Nhưng làm sao tôi có thể là một người truyền giáo được? Tôi không hề giống các thanh niên thánh thiện đã giảng dạy phúc âm cho tôi. Và làm sao tôi có thể bỏ việc làm của mình được? Tôi sẽ sống ở đâu sau khi tôi trở về nhà? Rất khó để tìm ra một chỗ như tôi đã có mặc dù chỗ đó chỉ là một căn phòng nhỏ ở phía sau nhà của một người nào đó.

Vào một buổi chiều nọ, trên đường về nhà, những cảm nghĩ và nỗi ngờ vực này lại hiện đến trong tâm trí tôi. Khi về nhà, tôi cố gắng quyết định một điều. Tôi quyết định quỳ xuống và dâng lên lời cầu nguyện để xin giúp đỡ. Khi làm như vậy, tôi có một ấn tượng mạnh mẽ rằng tôi phải đi gặp Leandro, một người bạn đã từng là nguồn sức mạnh cho tôi trong những lúc buồn phiền.

Nhưng ý nghĩ đánh thức anh ấy dậy vào lúc nửa đêm khiến tôi cưỡng lại ý nghĩ đó. Tôi biết anh ấy thức dậy sớm để đi làm và tôi không dám gõ cửa nhà anh ấy vào giờ đó. Tôi vất vả với ý nghĩ đó nhưng tiếp tục cảm thấy có ấn tượng phải đi gặp anh ấy. Tuy thế, tôi vẫn chọn bỏ qua cảm nghĩ đó.

Thay vì thế tôi quyết định đi quanh

Khi bước vào, tôi thấy Leandro đang ngồi trong phòng tôi. Thánh Linh giảng xuống tôi và tôi cảm thấy khó thở.

phố để dạo mát. Tuy nhiên, khi tôi nhớ rằng tôi đã để cửa mở thì tôi bắt đầu quay về nhà. Khi bước vào, tôi thấy Leandro đang ngồi trong phòng tôi. Thánh Linh giảng xuống tôi và tôi cảm thấy khó thở. Với một giọng nói có hơi nghẹn thở vì cảm xúc, tôi hỏi anh ấy: “Anh làm gì ở đây vậy?”

Anh nói: “Tôi không biết, “Tôi cảm thấy cần phải đến gặp anh.”

Tôi nói cho anh biết về những ngờ vực tôi đang có về công việc truyền giáo. Anh ấy chia sẻ chứng ngôn của mình với tôi và khuyến khích tôi. Rồi anh giúp tôi điền vào giấy tờ đi truyền giáo của tôi để tôi mang đến cho vị giám trợ vào buổi sáng hôm sau. Hai tháng sau, tôi nhận được sự kêu gọi đi phục vụ tại Phái Bộ Truyền Giáo Argentina Salta.

Tôi biết bạn tôi là một công cụ trong tay của Chúa vào buổi tối hôm đó, và với tất cả tấm lòng của mình, tôi biết rằng Cha Thiên Thượng lắng nghe và đáp ứng những lời cầu nguyện được dâng lên với một tấm lòng chân thành và một chủ ý thực sự. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, Hoa Kỳ

TÔI SẮP CHẾT RỒI!

Là y tá trong khoa phục hồi sau phẫu thuật đây bận rộn, một ngày nọ, tôi nhận được một cú điện thoại liên quan đến một bệnh nhân tên là Bill mới trải qua cuộc phẫu thuật. Người ấy đáng lẽ đã đi đến phòng chăm sóc trường hợp nguy cấp nhưng đã được mang đến chỗ tôi vì phòng đó đã đầy người rồi.

Chẳng bao lâu bệnh nhân đó đến với gia đình của mình. Tôi thấy nhẹ nhõm khi thấy người ấy còn tỉnh táo, cảnh giác và không thấy đau đớn gì cả.

Sau khi khám xong các dấu hiệu sinh tồn của người ấy cũng như chỉ dẫn cho người ấy và gia đình về căn phòng của người ấy, tôi bước ra hành lang để ghi chép trên biểu đồ

của người ấy. Ngay khi cây bút của tôi chạm vào mặt giấy, tôi nghe một tiếng nói: “Hãy trở lại phòng bệnh nhân.” Không có ai ở đó cả. Không có ai ở đó cả. Tôi nghĩ rằng tôi đã tưởng tượng ra tiếng nói đó, và đột nhiên tôi nghe tiếng nói đó lần thứ nhì—càng to hơn nữa.

Tôi chạy vào phòng Bill và thấy rằng cổ của ông đã phồng lên gấp đôi về kích thước, và ông đang bị khó thở. Vì nghĩ rằng động mạch cảnh của ông đã được thông rồi nên tôi đè xuống ngay cổ của ông với bàn tay phải trong khi dùng tay trái của mình để gọi người chụp tia x thần kinh là người đã thực hiện thủ tục này. Bác sĩ phẫu thuật nói rằng ông sẽ gửi đến một đội phẫu thuật để giúp Bill càng sớm càng tốt. Bác sĩ này nói: “Và đừng có thả tay ra nghe!”

Trong khi tiếp tục đè tay, tôi thấy một quyển sách quen thuộc của Giáo

Hội cạnh bên giường của Bill. Tôi hỏi: “Ông là tín hữu của Giáo Hội à?”

Ông cố gắng gật đầu và cho tôi biết ông là một người thực hiện giáo lễ trong Đền Thờ Atlanta Georgia. Rồi mất ngắn lẹ, ông nói: “Tôi sắp chết rồi!”

Tôi cho ông biết rằng ông không sắp chết đâu và nghiêm giọng nói: “Tôi sắp kết hôn trong Đền Thờ Atlanta tháng tới, và ông sẽ có mặt ở đó.” Rồi đội phẫu thuật đến và nhanh chóng mang Bill đi.

Trong khi đang phấn khởi về các kế hoạch đám cưới của mình vào tháng tới, tôi gần như quên hẳn Bill, hóa ra ông bị phản ứng thuốc. Nhưng vào ngày cưới của tôi, khi người vợ chủ tịch đền thờ đến dẫn tôi sang phòng làm lễ gắn bó, tôi nhìn thấy một gương mặt quen thuộc: đó là Georgia, vợ của Bill. Khi tôi nói cho bà biết là tôi sắp kết hôn, thì bà đi tìm Bill. Ngay trước khi nghi lễ bắt đầu, cửa mở ra và ông bước vào. Sau nhiều tuần bị nhức đầu, buồn nôn và mệt mỏi, vào ngày đó Bill đã cảm thấy đủ khỏe để đi đến đền thờ, không hề biết rằng đó là ngày cưới của tôi.

Hai năm sau, vợ chồng tôi được kêu gọi với tư cách là những người thực hiện giáo lễ trong Đền Thờ Nashville Tennessee. Khi chúng tôi đến đền thờ để được phong nhiệm, thì có một người mở cửa cho tôi và nói: “Xin chào mừng đến Đền Thờ Nashville!” Đó chính là Anh Bill.

Chúng tôi đã phục vụ chung với nhau trong ba năm. Bill kể cho mọi người nghe là tôi đã cứu mạng sống ông, nhưng tôi biết rằng chính Chúa đã cứu ông. Sau đó, ông đã dạy cho tôi biết về tầm quan trọng của việc lưu tâm đến những thúc giục của Thánh Linh. ■

Ramona Ross, Tennessee, Hoa Kỳ

Bác sĩ phẫu thuật nói rằng ông sẽ gửi lên một đội phẫu thuật để giúp Bill càng sớm càng tốt. “Và đừng có thả tay ra nghe!” Bác sĩ này nói:

CÓ LẼ CHÚNG TA NÊN CẦU NGUYỆN

Vào mùa xuân năm 1975, gia đình tôi và tôi đang sống trong một miếng đất nông trại đẹp đẽ xanh tươi trong khu vực Rheinland-Pfalz ở Tây Đức. Một ngày Chủ Nhật trời mưa, đang lái xe về nhà từ nhà thờ, chúng tôi dừng lại để nhìn một chiếc xe bị lật qua một bên trên nền đường đá dăm trơn ướt tại một bìa rừng. Bên trong khu rừng, rất tối vì tàng lá rậm do cây cối và màn đêm đang buông xuống tạo ra.

Sau khi xem chiếc xe bị hư hỏng nặng, chúng tôi quay trở lại xe mình và khám phá ra rằng chiếc xe của mình đang bị mắc kẹt trong bùn. Tôi không thể lái lùi lại được, nhưng tôi có thể lái tiến lên trước—vào trong rừng. Trước kia chúng tôi đã lái xe xuyên qua khu rừng này và thấy rằng nhiều con đường rừng nối liền với nhau và cuối cùng dẫn tới lối ra, nên tôi quyết định lái tiến lên trước trong màn đêm.

Tôi nhanh chóng nhận ra rằng tôi đã quyết định sai. Con đường hẹp, trơn ướt đầy cả dầu bánh xe trong bùn và tiếp tục dẫn đến càng lúc càng xa hơn vào khu rừng tối. Tôi cố gắng giữ vững tốc độ, sợ rằng nếu dừng lại, chúng tôi sẽ bị sa lầy. Tôi thấy một chỗ cao ráo ngay ở đằng trước mà trông đủ vững vàng để chống đỡ sức nặng của chiếc xe. Kế hoạch của tôi là lái chiếc xe ra khỏi bùn để cho mình có thời giờ suy nghĩ. Chiếc xe lao tới trước và thoát ra khỏi bùn.

Tôi tắt máy xe và leo ra khỏi xe. Đèn pha tắt nên tôi không thể thấy được gì cả. Tôi vặn đèn pha lên lại, chụp lấy cây đèn pin, và sau khi

Tôi vặn lại đèn pha lên, chụp lấy cây đèn pin, và sau khi xem xét chiếc xe, tôi quyết định rằng hành động đúng nhất của tôi là trở lại rừng.

xem xét chiếc xe, tôi quyết định rằng hành động đúng nhất của tôi là trở lại rừng và rồi nhanh chóng trở ra con đường mà chúng tôi vừa đến từ đó.

Tôi lùi xe lại càng sâu vào rừng càng tốt, mở máy chạy một chút, lao trở lại con đường và chìm sâu vào trong bùn. Bây giờ thì chúng tôi thật sự gặp rắc rối rồi. Cảnh vật ở bên ngoài chiếc xe hoàn toàn tối đen và im lặng. Bên trong xe vợ chồng tôi ngồi với ba đứa con đang sợ hãi.

Tôi hỏi vợ tôi có ý kiến gì không. Sau một lát, vợ tôi nói: “Có lẽ chúng ta nên cầu nguyện.” Hầu như ngay lập tức, ba đứa con bình tĩnh lại ngay. Tôi dâng lên lời cầu nguyện khiêm nhường nhưng đầy tuyệt vọng xin được giúp đỡ. Trong khi tôi cầu nguyện, một ý nghĩ đến rõ ràng

trong tâm trí tôi: “Ràng bánh xe với dây xích.”

Người vợ tuyệt vời của tôi đứng trong vũng bùn sâu 25 centimet trong chiếc áo đầm mặc đi nhà thờ tay cầm cây đèn pin để cho tôi chùi sạch bánh xe sau với hai bàn tay không và ràng dây xích lên. Chúng tôi cầu nguyện lần nữa và nổ máy xe với đức tin và lòng tự tin. Chúng tôi lái xe chậm chậm ra khỏi bùn và cuối cùng đã trở lại mặt đường.

Vì quá phấn khởi được giải thoát khỏi vũng bùn và bóng tối, tôi hầu như quên đi ai đã giúp chúng tôi ra khỏi khu rừng. Đứa con gái năm tuổi của chúng tôi nhắc tôi khi nó nói: “Cha ơi, Cha Thiên Thượng thật sự đáp ứng những lời cầu nguyện phải không?” ■

Scott Edgar, Utah, Hoa Kỳ

Mọi Người Đều Biết Bleck

Bài của Adam C. Olson

Các Tạp Chí Giáo Hội

Đối với Honoura “Bleck” Bonnet, chỉ có bóng rổ là hơn tất cả. Lúc 15 tuổi, Bleck là một ngôi sao đang lên ở French Polynesia—một trong số các cầu thủ tài giỏi nhất chơi cho một trong số các đội xuất sắc nhất dành cho người lớn hàng đầu trong nước. Mặc dù biệt danh của nó bị đánh vần sai bằng tiếng Anh là *black*, nhưng tài năng của nó thì không có nghi ngờ gì cả.

Nhưng nó muốn nhiều hơn nữa. Nó muốn chơi chuyên nghiệp ở Châu Âu. Và hơn bất cứ thứ gì, nó muốn giành huy chương vàng trong

Các Cuộc Thi Đấu ở Vùng Nam Thái Bình Dương.

Một điều duy nhất mà dường như là trở ngại đối với nó là Giáo Hội.

Một Người Phục Vụ Truyền Giáo

Mặc dù đội Bleck chơi vào lúc đó do Giáo Hội bảo trợ, nhưng Bleck không quan tâm nhiều đến Giáo Hội hoặc lời kêu gọi của vị tiên tri rằng mỗi thanh niên xứng đáng và có năng lực phải đi phục vụ truyền giáo.

Nó đã nói với vị giám trợ là nó sẽ không đi truyền giáo. Nó không thấy làm thế nào nó có thể chơi chuyên nghiệp được nếu nó bỏ mất hai năm.

Quan trọng hơn nữa, Các Cuộc Thi Đấu ở Vùng Nam Thái Bình Dương—tổ chức mỗi bốn năm—sẽ diễn ra trong lúc nó đang phục vụ truyền giáo, và Liên Đoàn Bóng Rổ Tahiti đang muốn nó chơi cho đội tuyển quốc gia. Cuối cùng nó sẽ có cơ hội để chấm dứt những lời cha nó nói mỗi lần Bleck bắt đầu nghĩ nó quá quan trọng: “Mọi người đều biết Bleck nhưng nó không có huy chương vàng.”

Cha của Bleck, là Jean-Baptiste, đã nói những lời đó không hề ác ý. Nhưng những lời nói đó làm nó khó chịu. Những lời nói đó là điều nhắc nhở rằng mặc dù những người hâm mộ bóng rổ khắp nơi ở Tahiti đều biết nó, nhưng nó không có một huy chương nào từ các trận thi đấu. Cha của nó đã đoạt được một huy chương vàng với đội tuyển nam trong Các Trận Đấu đầu tiên của Vùng Nam Thái Bình Dương.

Honoura “Bleck” và Myranda Bonnet từ lâu đã tham gia môn bóng rổ ở Tahiti.

Niềm yêu thích môn bóng rổ của Bleck là một thử thách lần trước lành.

Sứ mệnh của Bleck là phải chứng minh rằng những lời nói đó là sai. Nó không có thời giờ cho bất cứ sứ mệnh nào khác.

Một Sự Thay Đổi trong Tâm Trí, Một Sự Thay Đổi trong Lòng

“Hạnh phúc đến từ việc sống theo con đường mà Chúa muốn các anh chị em sống theo.”

Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Sự Chuẩn Bị Mang Đến Các Phước Lành,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 67.

Bất chấp những cảm nghĩ của nó về công việc truyền giáo, Bleck vẫn tham gia vào các sinh hoạt của Giáo Hội. Tại một buổi khiêu vũ ở nhà thờ năm nó 16 tuổi, Bleck thu hết can đảm để mời Miranda Mariteragi khiêu vũ. Miranda cũng là một người chơi bóng rổ giỏi—với ước mơ đoạt được huy chương vàng. Cha của cô ấy cũng ở trong đội đầu tiên đoạt huy chương đó.

Ngay sau khi nó mời cô ấy khiêu vũ thì bài ca kết thúc. Vậy nên chúng khiêu vũ trong bài ca kế tiếp, hóa ra đó là bài ca cuối cùng của buổi tối đó. Đến lúc đó Bleck không muốn cuộc khiêu vũ chấm dứt.

Bleck đã không dự định sẽ kết hôn trong đền thờ mà còn ngay cả không kết hôn với một tín hữu nữa. Nhưng điều đó bắt đầu thay đổi khi nó bắt đầu quen biết nhiều hơn với Miranda trong hai năm kế tiếp. Và một ngày nọ, khi đang ở nhà cô ấy, có một cái gì đó cô ấy đã làm trong Hội Thiếu Nữ làm cho nó chú ý. Cái đó có ghi rằng: “Tôi sẽ kết hôn trong đền thờ.”

Việc Bleck thích Miranda và lòng cam kết vững chắc của cô ấy với lễ hôn phối trong đền thờ đủ để làm cho nó xét lại kế hoạch của mình. Nó quyết định bắt đầu tham gia vào Giáo Hội một cách nghiêm túc. Những quyết định của nó đưa đến các hành động cho phép Đức Thánh Linh tác động trong cuộc sống của nó.

Quyết Định

Một trong số những quyết định đó là chuẩn bị nhận được một phước lành tộc trưởng vào lúc 18 tuổi. Khi vị tộc trưởng nói trong phước lành rằng Bleck sẽ phục vụ truyền giáo và kết hôn trong đền thờ, nó đã cảm thấy được Thánh Linh. Nó nói: “Tôi biết đó là điều Thượng Đế muốn tôi làm.”

Mặc dù đội tuyển quốc gia trông giống như sẽ có cơ hội đoạt

huy chương, nhưng Bleck quyết định rằng với sự hỗ trợ của gia đình, nó sẽ đặt điều Thượng Đế muốn trước điều nó muốn. Quyết định đó không phải dễ để làm. Áp lực để chơi thì rất nặng nề. Và nó nhanh chóng biết được rằng quyết tâm của nó để tuân phục ý muốn của Thượng Đế sẽ bị thử thách nhiều hơn một lần.

Sau khi nó đã phục vụ được một năm với tư cách là người truyền giáo ở Tahiti, liên đoàn bóng rổ hỏi nó có thể trở lại với đội chỉ trong một tháng để tham dự vào các trận đấu không.

Vì quan tâm đến hậu quả mà kinh nghiệm đó sẽ có về khả năng Bleck sẽ trở lại và phục vụ, vị chủ tịch phái bộ truyền giáo của Bleck cảm thấy được soi dẫn để nói với nó: “Anh có thể đi nếu anh muốn, nhưng anh không thể trở lại.”

Bleck muốn giành được huy chương đó nhưng nó không còn muốn huy chương đó hơn bất cứ thứ nào khác nữa. Công việc truyền giáo của nó đã được tuyệt diệu. Nó không sẵn lòng từ bỏ năm cuối cùng của mình ngay cả vì bóng rổ.

Bleck đã ở lại.

Đội tuyển đoạt huy chương vàng.

Những Hoàn Cảnh Khác Nhau, Cùng Một Quyết Định

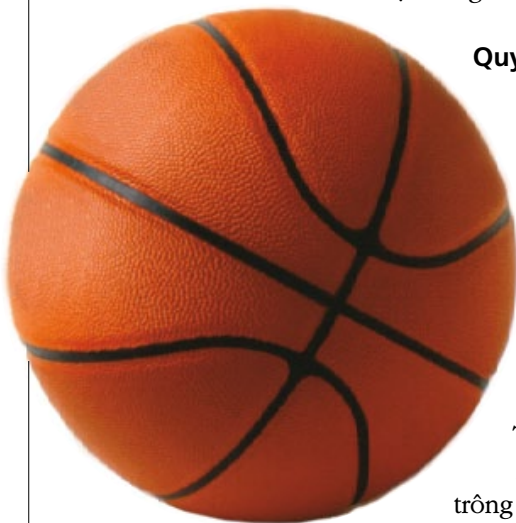
Sau khi Bleck đã hoàn tất công việc truyền giáo của mình một cách đầy vinh dự, nó kết hôn với Miranda trong Đền Thờ Papeete Tahiti, và họ bắt đầu một gia đình. Nó cũng tiếp tục chơi lại cho đội tuyển quốc gia.

Miranda chơi vị trí bảo vệ cho đội tuyển nữ quốc gia và chuẩn bị cho Các Trận Đấu Vùng Nam Thái Bình Dương.

Tuy nhiên, khi gần đến các trận đấu, cặp vợ chồng đó bắt đầu cảm thấy một cách mãnh liệt rằng họ cần phải có một đứa con thứ hai.

Với các trận đấu sắp tới chưa đến một năm nữa, thật là dễ dàng để hoãn lại việc có một đứa con nữa để có đủ thời gian cho Miranda chơi. Đội tuyển nữ đó có cơ hội rất tốt để đoạt huy chương vàng.

Nhưng cặp vợ chồng đó đã học được từ kinh nghiệm rằng việc quy phục ý muốn của họ theo Thượng Đế đã mang đến các phước lành lớn lao hơn bất cứ điều gì họ có thể hy vọng có được từ việc tuân theo ước muốn riêng của họ. Sau khi suy nghĩ kỹ và cầu nguyện, họ quyết định đặt gia đình của họ lên trước.

Vào năm 1999, trong khi Miranda đang mang thai được tám tháng, đội tuyển nữ đó đoạt huy chương vàng.

Mọi Người đều Biết Bleck

Bleck và Miranda đã có thể chơi bóng rổ vào mức cao nhất ở French Polynesia trong thập niên qua—giành chức vô địch quốc gia và đoạt cúp thi đấu cùng chơi cho đội tuyển quốc gia trong các trận đấu năm 2003 và 2007.

Tại các trận đấu vào năm 2011, cả hai đều tham dự, nhưng lần này Bleck là huấn luyện viên cho đội tuyển nam. Trong khi Miranda và đội tuyển nữ đoạt huy chương vàng, thì đội tuyển nam đoạt giải huy chương đồng, một lần nữa giấc mơ đoạt huy chương vàng của Bleck không thành.

Đôi khi Bleck tự hỏi cuộc sống của mình có thể như thế nào nếu anh đã làm điều anh muốn thay vì điều Thượng Đế muốn.

Anh nói: “Có lẽ tôi đã có được một huy chương vàng, “Có lẽ tôi đã chơi chuyên nghiệp, cũng có lẽ không.”

Nhưng cặp vợ chồng đó không hối tiếc về những quyết định họ đã chọn. Họ không chắc là họ có thể được hạnh phúc hơn như thế nào.

Bleck nói: “Tôi kết hôn trong đền thờ, “Tôi có một người vợ tuyệt vời, bốn đứa con xinh đẹp, và tôi vẫn còn ở trong Giáo Hội. Chỉ môn bóng rổ không thôi thì không thể nào mang đến cho tôi bất cứ điều nào trong số những điều như thế. Đó là các phước lành đã đến nhờ vào việc đặt Chúa lên trên hết.”

Việc đặt Chúa lên trên hết đã không làm cho lời nói đầy trêu ghẹo của cha anh ấy chấm dứt, nhưng điều đó đã mang đến một ý nghĩa mới cho những lời đó. Cách đây một vài năm, khi liên đoàn xem xét việc hoạch định lịch trình thi đấu vào những ngày Chủ Nhật, thì các chủ tịch hội bóng rổ họp lại để thảo luận về điều đó. Một người nào đó hỏi: “Quý vị đã hỏi Bleck chưa?”

Lời đề nghị bị bãi bỏ.

Vì Bleck đã đặt Chúa lên trên hết nên không những mọi người biết Bleck—mà họ còn biết điều anh tin. ■

Đối với Bleck và Miranda, sự thành công trong môn thể thao của họ đã là thứ yếu đối với gia đình của họ.

“Tại sao tôi cần phải đi học lớp giáo lý nếu tôi có thể tự mình học thánh thư?”

Em sẽ có cả cuộc đời còn lại của mình để tự học thánh thư, vậy nên nếu bây giờ lớp giáo lý có sẵn cho em thì hãy tận dụng cơ hội học thánh thư với các giảng viên xuất sắc và bạn bè.

Việc học tập và nghiên cứu dưới sự hướng dẫn của một giảng viên giỏi giúp em đạt được sự hiểu biết sâu sắc mới về thánh thư mà có lẽ em đã không thực sự hiểu được. Giảng viên cũng có thể chia sẻ những lời giảng dạy từ các vị tiên tri và các vị lãnh đạo khác trong Giáo Hội là những người mang đến cho em một sự hiểu biết rõ hơn về thánh thư.

Ngoài ra, thường thường việc học với lớp học của mình thì thích thú hơn. Em sẽ có cơ hội để nói chuyện về những điều em khám phá ra trong khi đọc. Các bạn cùng lớp của em có thể đã có những kinh nghiệm làm cho các em ấy ưa thích một số câu thánh thư nào đó. Việc nghe những kinh nghiệm của họ có thể làm cho thánh thư dường như hiện thực hơn đối với em. Và vì em học phúc âm với những người khác, em có thể vui hưởng phước lành đã được hứa này: “Hễ nơi nào có hai hoặc ba người nhân danh ta mà nhóm lại, . . . ta sẽ ở giữa họ” (GLGU 6:32).

Lớp giáo lý cũng tạo ra một phương pháp học tập cho em. Em được thúc đẩy để đọc với một tốc độ nào đó nhằm giúp em đọc xong mỗi quyển thánh thư. Em có cơ hội để thảo luận và thuộc lòng những câu thánh thư gốc. Em có thể được bảo đảm sẽ học được nhiều từ thánh thư bằng cách theo học lớp giáo lý hơn bất cứ cách nào khác vào lúc này trong cuộc sống của em.

Bạn Mới, Ý Kiến Mới

Trong lớp giáo lý, bạn gặp gỡ bạn mới, và bạn trở nên gần gũi với nhau, giống như một gia đình. Bạn học nhiều điều mới mẻ mà bạn sẽ không thể tự mình biết được. Điều này thật là thú vị và rất thiêng liêng. Điều này làm cho chắc chắn rằng bạn bắt đầu một ngày của mình đúng cách. Nếu bạn không tham gia bây giờ, thì

hãy bắt đầu và điều đó sẽ thay đổi cuộc sống của bạn.

Katarina B., 16 tuổi, California, Hoa Kỳ

Hạnh phúc

Lớp giáo lý bắt đầu cho ngày tốt lành của tôi. Lớp giáo lý làm cho tôi trở thành một người vui vẻ hơn và sẵn lòng hơn để thảo luận phúc âm với những người khác. Chúng tôi thảo luận chi tiết hơn về thánh thư nên tôi hiểu nhiều hơn.

Madi S., 15 tuổi, Colorado, Hoa Kỳ

Sự Phối Hợp Hoàn Hảo

Lớp giáo lý là một kinh nghiệm nâng cao tinh thần. Đôi khi chỉ tự học một mình thôi thì không đủ. Việc tự học và theo học lớp giáo lý là sự phối hợp hoàn hảo. Các giảng viên rất tuyệt vời và nếu bạn có bất cứ câu hỏi nào thì các giảng viên và bạn cùng lớp có thể giúp mình trả lời những câu hỏi đó.

Dawson D., 15 tuổi, Idaho, Hoa Kỳ

Sự Sáng và Lễ Thật

Khi đi học lớp giáo lý, tôi tìm kiếm sự sáng và lễ thật và khoác lên người toàn bộ áo giáp của Thượng Đế (xin xem GLGU 27:15–18). Bộ áo giáp đó giúp tôi nhận ra tiếng Ngài bất cứ lúc

nào và ở bất cứ nơi đâu. Việc học thánh thư hằng ngày củng cố đức tin và chứng ngôn của tôi cùng giúp tôi vững mạnh trong những thử thách của mình. Việc tham dự lớp giáo lý là một trong những cách hay nhất để tìm ra sự sáng và lễ thật cùng học hỏi thánh thư và suy ngẫm.

Nohemi M., 17 tuổi, Puebla, Mexico

Những câu trả lời là nhằm giúp đỡ và chỉ là quan điểm chứ không phải là lời phát biểu chính thức về giáo lý của Giáo Hội.

Hiểu Biết Thêm

Khi tôi học thánh thư một mình, thì tôi không thích thú như khi tôi học với những người khác. Ngoài ra, chúng ta còn có thể học những ý kiến thú vị từ những người khác khi chúng ta cùng học thánh thư chung với nhau. Qua lớp giáo lý, tôi đã học biết về nhiều câu chuyện thú vị, và tôi biết thêm về nguồn gốc của thánh thư là những điều làm cho việc học tập càng thêm lý thú! Tôi vui sướng là đã quyết định theo học lớp giáo lý.

Rebecca M., 16 tuổi, Schleswig-Holstein, Đức

Chứng Ngôn Vững Mạnh Hơn

Trước hết, Chúa phán rằng hễ nơi nào có hai hoặc ba người nhóm lại trong danh của Ngài, thì Ngài sẽ ở giữa họ (xin xem Ma Thi Ơ 18:20; GLGU 6:32). Việc cảm nhận được Thánh Linh của Ngài có thể giúp chúng ta suy ngẫm về điều Ngài đã làm cho chúng ta. Thứ hai, khi học thánh thư với những người khác, chúng ta có thể hiểu rõ hơn điều đã được viết ra. Trong khi lắng nghe lẫn nhau, chúng ta có thể nghe được một điều gì chúng ta không tự mình thấy được, và điều đó cũng có thể xảy ra đối với những người khác khi chúng ta chia sẻ kiến thức với nhau. Thứ ba, khi tôi đi lớp giáo lý, chứng ngôn của tôi được củng cố. Lớp giáo lý là một cơ hội để chia sẻ chứng ngôn của chúng ta và lắng nghe chứng ngôn của những người khác. Lớp giáo lý giúp chúng ta ở trên con đường đúng.

Dmitri G., 16 tuổi, Dnipropetrov's'k, Ukraine

Bà Lý Do

Trước hết, vì tôi muốn phục vụ truyền giáo nên tôi tham dự lớp giáo lý. Những người truyền giáo cần phải thức dậy sớm và học phúc âm vào

buổi sáng. Việc tham dự lớp giáo lý giúp tôi phát triển thói quen tốt để thức dậy sớm. Thứ hai, vào buổi sáng, chúng ta tỉnh táo, nhạy bén nên chúng ta có thể chú tâm vào điều mình học hỏi. Thật là điều không ngoan để sử dụng những giờ thuận tiện nhất trong một ngày để học hỏi về Thượng Đế. Thứ ba, nếu tôi tự học, thì có lẽ tôi đã không hiểu sâu xa như giảng viên của tôi đã hiểu. Với sự hướng dẫn và giảng dạy của giảng viên, tôi có thể học được nhiều hơn là tôi tự học.

H. Chen Yuan, 16 tuổi, T'ai-chung, Đài Loan

Học Hỏi từ Những Người Khác

Việc đi học lớp giáo lý là cần thiết đối với tôi. Không những người giảng viên tận tụy của tôi giảng dạy và giải thích các lễ thật trong thánh thư mà tôi còn học được rất nhiều từ các lớp thảo luận của mình nữa. Các học sinh khác chia sẻ những kinh nghiệm của họ về những điều họ đã học được, và họ đã giúp tôi hiểu biết nhiều hơn về phúc âm và Đấng Cứu Rỗi cùng Sự Chuộc Tội của Ngài. Việc tôi tự mình học thì không đủ vì tôi đã tìm ra một số câu trả lời

cho các vấn đề của mình trong những cuộc thảo luận trong lớp. Tôi có thể làm chứng rằng lớp giáo lý đóng một vai trò thiết yếu trong việc nuôi dưỡng chứng ngôn của tôi về Giáo Hội chân chính của Chúa Giê Su Ky Tô.

Denzel J., 15 tuổi, Tây Samoa

CÁC PHƯỚC LÀNH CỦA LỚP GIÁO LÝ

"Tôi biết quyền năng có được từ những mối kết giao trong các chương trình của lớp giáo lý và viện giáo lý. Quyền năng này đã cải thiện cuộc sống của tôi và tôi biết quyền năng đó sẽ làm như vậy cho các em. Quyền năng này sẽ khoác một cái khiên che bảo vệ lên các em để giúp các em thoát khỏi những cám dỗ và thử thách của thế gian. Có một phước lành lớn lao trong việc có được một sự hiểu biết về phúc âm. Và tôi biết không có nơi nào tốt cho những người trẻ tuổi của Giáo Hội để đạt được một sự hiểu biết đặc biệt về những điều thiêng liêng hơn là trong các chương trình của viện giáo lý và lớp giáo lý."

Anh C. L. Tom Perry thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, "Receive Truth," Ensign, tháng Mười Một năm 1997, 61-62.

CÂU HỎI LẦN TỚI

"Tôi giải thích như thế nào cho bạn tôi hiểu về lý do tại sao vi phạm luật trình khiết là một ý định xấu?"

Gửi câu trả lời của các em trước ngày 15 tháng Năm năm 2012, đến liahona.lds.org, bằng e-mail đến liahona@ldschurch.org, hoặc bằng thư bưu điện đến:

*Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.

Chi tiết và giấy cho phép sau đây phải được gửi kèm theo e-mail hoặc thư bưu điện của các em: (1) họ và tên đầy đủ, (2) ngày tháng năm sinh, (3) tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, (4) giáo khu hoặc giáo hạt, (5) giấy cho phép của các em và nếu các em dưới 18 tuổi, thì cần phải có giấy cho phép của cha mẹ (e-mail có thể chấp nhận được) để đăng câu trả lời và hình của các em.

TẠI SAO CẦN PHẢI THAM DỰ Lớp Giáo Lý?

ĐẶT NỀN MÓNG CHO HẠNH PHÚC VÀ THÀNH CÔNG

“Các chương trình của lớp giáo lý sẽ giúp các em là thanh niên hay thiếu nữ đặt nền móng cho hạnh phúc và thành công trong cuộc đời.”

Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Giờ Đây Là Lúc Để Phục Vụ Truyền Giáo!” *Liahona*, tháng Năm năm 2006, 88.

THAM DỰ LỚP GIÁO LÝ.

“Lớp giáo lý sẽ giúp các em hiểu cũng như dựa vào những lời giảng dạy và Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Các em sẽ cảm nhận được Thánh Linh của Chúa khi học cách yêu thích thánh thư. Các em sẽ chuẩn bị bản thân mình cho công việc đền thờ và truyền giáo.

“Các em thanh thiếu niên thân mến, tôi yêu cầu các em hãy tham dự lớp giáo lý. Học thánh thư hằng ngày. Lắng nghe kỹ các giảng viên của các em. Áp dụng điều các em đã thành tâm học.”

Chủ Tịch Thomas S. Monson,
“Participate in Seminary,”
seminary.lds.org.

Các em sẽ nói điều gì là quan trọng nhất mà một học sinh có thể đạt được từ lớp giáo lý và viện giáo lý? Khi một nhóm học sinh lớp giáo lý hỏi Ủy Viên của Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội, Anh Cả Paul V. Johnson thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười, cùng câu hỏi này, thì ông đáp rằng điều quan trọng nhất mà các em có thể đạt được là “chứng ngôn chân chính rằng Chúa Giê Su là Đấng Kỵ Tô. Sự hiểu biết rằng kiến thức *thật sự* là kiến thức thuộc linh. Đó là những gì từ Đức Thánh Linh đến với tâm hồn của mỗi người chúng ta. Đó là lẽ thật vững mạnh nhất, điều vững mạnh nhất có thể học được trong lớp giáo lý và viện giáo lý. Lẽ thật đó không thay đổi điều các em đã biết; lẽ thật đó thay đổi con người của các em, và thay đổi cách các em nhìn thế gian. Và loại học vẫn cao hơn đó giúp làm cho học vẫn khác của các em được trọn vẹn” (“A Higher Education,” *New Era*, tháng Tư năm 2009, 15).

Anh Cả Johnson là một trong số nhiều Vị Thẩm Quyền Trung Ương đã nói về các phước lành kỳ diệu có được từ việc tham dự lớp giáo lý và viện giáo lý. Vậy nên, nếu các em tự hỏi tại sao mình cần phải đi học lớp giáo lý, thì đây là nhiều lý do tốt được các vị tiên tri và sứ đồ đưa ra.

HỌC HỎI CÁC LỄ THẬT PHÚC ÂM

“Tôi mong muốn mỗi thiếu niên và thiếu nữ đều có thể đi học lớp giáo lý, vì đó chính là nơi họ học được nhiều lễ thật phúc âm. Lớp giáo lý là nơi nhiều người có được lý tưởng gắn liền với tâm trí về điều họ sắp làm, và họ đi truyền giáo.”

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985), “President Kimball Speaks Out on Being a Missionary,” *New Era*, tháng Năm năm 1981, 49.

ĐẶT LỚP GIÁO LÝ LÀM ƯU TIÊN

“Các em học sinh, nếu các em giữ vững được giá trị đạo đức của mình, thì các em sẽ không ngần ngại để bỏ một lớp học không bắt buộc nhưng có thể rất thú vị cho cuộc sống của mình để ưu tiên cho một lớp học giáo lý mà có thể giữ vững chính nền tảng của cuộc sống đó. Rồi, sau khi ghi danh lớp giáo lý, hãy tham dự, nghiên cứu và học hỏi. Hãy thuyết phục bạn bè của các em cũng làm như vậy. Các em sẽ không bao giờ hối tiếc điều đó; tôi xin hứa với các em điều này.”

Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Agency and Control,” *Ensign*, tháng Năm năm 1983, 67.

MỜI CÁC PHƯỚC LÀNH VÀO CUỘC SỐNG CỦA CÁC EM

“Tôi biết ơn về hệ thống lớp giáo lý trong Giáo Hội và về chương trình viện giáo lý của Giáo Hội. Tôi muốn khuyến khích mỗi em học sinh trung học ở đây nên tận dụng chương trình lớp giáo lý. Cuộc sống của các em sẽ được ban phước nhiều hơn nếu các em làm như vậy.”

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008), “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, tháng Mười Hai năm 1995, 67.

KHÁM PHÁ RA BA ĐIỀU LỚP GIÁO LÝ CÓ THỂ LÀM

“Có ba điều vững mạnh mà lớp giáo lý có thể làm. Trước hết, lớp giáo lý đặt những người trẻ tuổi chung với nhau là những người chia sẻ cùng các giá trị đạo đức. Giới trẻ thích được ở giữa những người khác có cùng đức tin với họ và yêu thích thánh thư. Thứ hai, lớp giáo lý đặt giới trẻ chung với một giảng viên có một chứng ngôn, và họ có thể cảm nhận được sức mạnh của chứng ngôn đó khi được chia sẻ. Thứ ba, lớp giáo lý làm cho những người trẻ tuổi yêu thích thánh thư.”

Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, “A Discussion on Scripture Study,” *Liahona*, tháng Bảy năm 2005, 11.

HÃY TỐT NGHIỆP LỚP GIÁO LÝ

“Hãy tham dự đều đặn lớp giáo lý và hãy tốt nghiệp lớp giáo lý. Những điều dạy trong lớp giáo lý là một trong những kinh nghiệm thuộc linh có ý nghĩa nhất mà một thanh niên [và thiếu nữ] có thể có được.”

Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994), “To the ‘Youth of the Noble Birthright,’” *Ensign*, tháng Năm năm 1986, 44; “To the Young Women of the Church,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1986, 82.

LỚP GIÁO LÝ

trong Vùng Rừng Núi Ecuador

Trong một khu rừng hẻo lánh, lớp giáo lý đang tạo ra một sự khác biệt lớn lao cho các thanh thiếu niên này.

Bài của Joshua J. Perkey

Các Tạp Chí Giáo Hội

Ở miền đông Quito, Ecuador, vượt qua các ngọn núi lửa và Rặng Núi Andes, địa thế thay đổi nhanh chóng thành rừng Amazon. Nơi đó, các anh chị em sẽ thấy những khu rừng rậm, các dòng sông tràn ngập nước, những con khỉ, chim tu căng và ngay cả các con cá heo màu hồng.

Các anh chị em cũng sẽ thấy một thành phố tên là Puerto Francisco de Orellana. Vâng, nơi đó rất xa với mọi nơi khác ở Ecuador. Cách đây mười lăm năm, có tương đối ít người sống trong khu vực đó. Nhưng việc khám phá ra dầu hỏa đã mang đến nền công nghiệp, những người tìm kiếm việc làm, và các tín hữu của Giáo Hội.

Lớp Giáo Lý trong một Chi Nhánh Nhỏ

Một vài thanh thiếu niên, giống như Oscar R., đã là tín hữu khi chi nhánh được thiết lập nhưng đa số họ đều là những người mới cải đạo. Và họ rất nhiệt tình và phấn khởi trong lòng. Oscar nói: “Chúng tôi rất vững mạnh.”

Vào tháng Chín năm 2010, chỉ một năm sau khi được thành lập, chi nhánh đã bắt đầu một chương trình lớp giáo lý. Oscar nói: “Khi chúng tôi mới bắt đầu quy tụ

lại cách đây một vài năm, thì chỉ có một số ít người chúng tôi. Tôi là một thiếu niên duy nhất trong chi nhánh. Nhưng chúng tôi tiếp tục phát triển. Chẳng bao lâu, chúng tôi có 6, rồi 10 thanh thiếu niên và bây giờ còn có nhiều hơn nữa.”

Vì một số thanh thiếu niên đi học vào buổi sáng và những người khác thì vào buổi trưa, nên họ tổ chức hai lịch trình cho lớp giáo lý—một lớp vào buổi sáng từ 8 giờ đến 9 giờ và một lớp vào buổi chiều từ 4 giờ 30 đến 5 giờ 30.

Có lẽ không có nhiều thanh thiếu niên tham gia trong chương trình, nhưng đối với các thanh thiếu niên tham dự lớp giáo lý thì lớp giáo lý đã thay đổi cuộc sống của họ.

Tại Sao Phải Đi Học Lớp Giáo Lý?

Luis V., một người mới cải đạo nói: “Lớp giáo lý là một phước lành lớn đối với tôi.” “Lớp giáo lý giúp chuẩn bị tôi thành một người truyền giáo giỏi. Tôi đã gặp nhiều thử thách và cám dỗ kể từ khi gia nhập Giáo Hội, nhưng tôi đã có thể tự giữ mình được vững mạnh vì tôi biết mình đang làm điều đúng.”

Và không phải chỉ có Luis cảm thấy như thế. Ariana J. nói: “Tôi là một tín hữu của Giáo Hội chỉ mới đây thôi, nhưng tôi đã tham dự lớp giáo lý kể từ khi tôi chịu phép báp têm. Tôi vui sướng tham dự lớp giáo lý

Lớp giáo lý cùng cô giới trẻ giống như các thanh thiếu niên này ở Ecuador, nhiều người trong số họ là những người mới cải đạo.

vì tôi đang học hỏi nhiều điều chân chính về phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô mà làm tràn đầy lòng tôi với hy vọng và tâm trí tôi với sự hiểu biết.”

Việc tham dự lớp giáo lý đã giúp đặt nền tảng phúc âm nơi Ariana. Ariana nói: “Đối với tôi, việc làm một phần tử của những lớp học này là một phước lành.” “Các lớp học này củng cố tinh thần tôi và giúp tôi chuẩn bị để một ngày nào đó, tôi có thể là một

người vợ, người mẹ, người lãnh đạo tốt trong Giáo Hội và có lẽ là một người truyền giáo toàn thời gian.”

Anh trai của Ariana, là Gerardo, cũng cảm thấy như thế. Nó nói: “Tôi biết ơn vì lớp giáo lý đã trở thành một phần quan trọng trong cuộc sống của tôi.” “Lớp giáo lý đang chuẩn bị cho tôi để phục vụ truyền giáo một ngày nào đó. Nơi đó, tôi đã học được về kế hoạch cứu rỗi mà Thượng Đế đã chuẩn bị cho tôi. Mỗi lớp tôi tham dự đều mang đến cho tôi hy vọng rằng tôi có thể thừa hưởng thượng thiên giới và mang đến cho tôi sự biết chắc rằng tôi đã nhận được phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô.”

Đôi khi, Gerardo cũng cảm thấy mệt mỏi trong lớp học. Trước hết, nó phải đưa em trai đến trường và rồi sau đó nhanh chóng trở về nhà chở

em gái nó để chúng có thể đi học lớp giáo lý. Nhưng nó không hề bận tâm.

Gerardo nói: “Tất cả những điều này rất mới mẻ đối với tôi, nhưng tôi rất vui sướng. “Tôi biết là mình đang ở trên con đường đúng là con đường sẽ mang đến cho tôi cơ hội để gặp lại Cha Thiên Thượng. Đức Thánh Linh ban cho tôi sự tin chắc này. Tôi chỉ cần phải cố gắng và kiên trì đến cùng.”

Không Cần Phải Lo Lắng

Đối với Walter A., thoát đầu lớp giáo lý có hơi đáng sợ. Nó nói: “Lần đầu tiên tôi đến đó, tôi rất lo lắng.” “Nhưng khi bước vào lớp, tôi cảm thấy đặc biệt vì tôi cảm nhận được tình yêu thương có được khi học thánh thư. Và khi ra về, tôi cảm thấy được củng cố với hạnh phúc trong lòng mình về điều tôi đã học được. Một trong các phước lành lớn lao nhất mà Cha Thiên Thượng dành cho giới trẻ là lớp giáo lý.”

Abel A., là người cũng đang chuẩn bị để đi truyền giáo, nói: “Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô đã thay đổi cuộc sống của tôi. “Tôi đang học về những lời giảng dạy của các vị tiên tri. Tôi yêu mến Joseph Smith. Ông rất quả cảm trong việc mang đến Sự Phục Hồi của Giáo Hội chân chính bất chấp mọi vấn đề do điều này gây ra cho ông. Tôi muốn được quả cảm như ông vậy.”

Nhiều thanh thiếu niên phải hy sinh

nhiều điều để tham dự lớp giáo lý. Không phải lúc nào cũng dễ dàng, nhưng đối với giới trẻ ở Puerto Francisco de Orellana, Ecuador, thì rất đáng bỏ ra nỗ lực.

Abel giải thích: “Khi nghĩ về việc tiến tới trong sự trì chí, giống như thánh thư dạy, tôi nghĩ rằng điều đó có nghĩa là phải đặt các ưu tiên của mình cho cuộc sống. Lớp giáo lý là một trong số các ưu tiên này. Giống như lớp giáo lý đã thay đổi cuộc sống của tôi, thì lớp giáo lý cũng có thể làm như vậy cho các thanh thiếu niên khác.”

Ngay cả ở những khu vực hẻo lánh nhất trong một khu rừng ở Ecuador, Giáo Hội của Chúa Giê Su Ky Tô và chương trình lớp giáo lý dành cho giới trẻ đang phát triển mạnh và thay đổi cuộc sống của những người đã chọn để cho chương trình đó thay đổi họ. ■

TIẾP THEO LỚP GIÁO LÝ LÀ GÌ?

Ngày tốt nghiệp lớp giáo lý không chấm dứt việc học hỏi về tôn giáo của các em. Một điều kỳ diệu vẫn dành sẵn cho các em.

Bài của David A. Edwards

Các Tạp Chí Giáo Hội

Trong lớp giáo lý, các em học thánh thư và có lẽ nhóm họp đều đặn với những người khác cùng tuổi với mình. Các em cảm thấy được chào đón, và các em cảm nhận được Thánh Linh. Vậy khi các em đã học xong lớp giáo lý thì những kinh nghiệm này có chấm dứt không? Nhất định là không rồi.

Chương trình của viện giáo lý của Giáo Hội là bước kết tiếp, và các em sẽ yêu thích chương trình này. Cho dù các em sẽ đi học đại học hay không, các em vẫn có thể tiếp tục học về phúc âm, chuẩn bị một công việc truyền giáo và lễ hôn phối trong đền thờ, cùng chia sẻ những kinh nghiệm với những người khác cùng tuổi với mình.

Sau đây là một số câu trả lời cho những câu hỏi cơ bản về viện giáo lý. Các em có thể tìm hiểu thêm tại trang mạng institute.lds.org.

Viện giáo lý là gì?

Viện giáo lý gồm có các lớp nghiên cứu phúc âm, kể cả các lớp học về thánh thư, những lời giảng dạy của các vị tiên tri, và việc chuẩn bị cho công việc truyền giáo hay lễ hôn phối trong đền thờ. Trong một số viện giáo lý, các em có thể chọn nhiều lớp học.

Ai có thể tham dự?

Tất cả các thành niên trẻ tuổi độ thân được đặc biệt khuyến khích nên tham dự các lớp của viện giáo lý. Bất

NHỮNG SỰ KIỆN VỀ VIỆN GIÁO LÝ

Số sinh viên: trên 350.000

Số địa điểm: trên 2.500

Số khóa học có sẵn:

15 khóa học cơ bản cộng thêm vài khóa học nhiệm ý khác nữa

Viện giáo lý đầu tiên:

Moscow, Idaho, Hoa Kỳ (1926)

Viện giáo lý đầu tiên ở bên ngoài Hoa Kỳ và Canada:

Mexico (1959)

Mục đích của viện giáo lý:

Nhằm giúp các thành niên trẻ tuổi hiểu cùng trông cậy vào những điều giảng dạy và Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô, hội đủ điều kiện để nhận được các phước lành của đền thờ, cũng như chuẩn bị cho mình, gia đình mình và những người khác nhận được cuộc sống vĩnh cửu với Cha Thiên Thượng.

cứ người nào—đã kết hôn—hay còn độ thân giữa các lứa tuổi 18 đến 30 đều có thể tham dự.

Tôi có thể tìm ra viện giáo lý ở đâu?

Một số khu vực có các tòa nhà viện giáo lý gần trường đại học. Trong những khu vực khác, các lớp học được tổ chức trong những tòa nhà của Giáo Hội hoặc những địa điểm khác. Hãy liên lạc với vị giám trợ hay chủ tịch chi nhánh để học biết về chương trình của viện giáo lý trong khu vực của các em, hoặc vào institute.lds.org để tìm ra một viện giáo lý gần các em.

Tại sao tôi cần phải lấy các lớp của viện giáo lý?

Chủ Tịch Thomas S. Monson đã nói: “Hãy làm cho việc tham dự viện giáo lý thành một ưu tiên. . . . Hãy nghĩ về điều đó. Bạn bè sẽ được gặp gỡ nhau, Thánh Linh sẽ được cảm nhận và đức tin sẽ được củng cố. Tôi hứa với các em rằng khi các em tham dự viện giáo lý và chuyên cần học hỏi thánh thư, thì quyền năng của các em để tránh cám dỗ và tiếp nhận sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh trong tất cả những gì mình làm sẽ được gia tăng” (institute.lds.org, ngày 21 tháng Tư năm 2009). ■

2 Ti Mô Thê 3:16-17

Sứ Đồ Phao Lô đã dạy về việc thánh thư ban phước cho cuộc sống của chúng ta như thế nào.

Cả Kinh Thánh (Tất Cả Thánh Thư)

“Khi muốn nói chuyện với Thượng Đế, chúng ta cầu nguyện. Và khi muốn Ngài nói với mình, thì chúng ta tìm hiểu thánh thư; vì lời của

Ngài được phán qua các vị tiên tri của Ngài. Rồi Ngài sẽ dạy chúng ta khi chúng ta lắng nghe những thúc giục của Đức Thánh Linh.

“Nếu gần đây các anh chị em chưa nghe tiếng Ngài phán cùng mình, thì hãy đọc lại thánh thư. Thánh thư là đường dây cứu rỗi phần thuộc linh của chúng ta.”

Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Thánh Thư: Quyền Năng của Thượng Đế cho Sự Cứu Rỗi của Chúng Ta,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2006, 26–27.

Việc Lành (Việc Thiện)

Thánh thư giúp các anh chị em chuẩn bị để làm những loại công việc tốt lành nào? Sau đây là một số công việc hiển nhiên hơn. Các anh chị em có thể nghĩ thêm được không? Hãy viết về những công việc ấy vào nhật ký của các anh chị em.

- Phục vụ với tư cách là người truyền giáo toàn thời gian
- Làm tròn những sự kêu gọi của Giáo Hội (chẳng hạn như chủ tịch đoàn nhóm túc số và lớp học)
- Giảng dạy phúc âm
- Chia sẻ chứng ngôn
- Chia sẻ phúc âm
- Trả lời những câu hỏi của bạn bè về Giáo Hội

Sửa Trị (Sửa phạt)

Tiếng Hy Lạp nguyên thủy được sử dụng trong Kinh Thánh theo nghĩa đen có nghĩa là “sửa lại cho thẳng.” Vậy thì thánh thư giúp giữ cho các anh chị em được phù hợp và đi theo con đường thẳng và hẹp (xin xem 2 Nê Phi 9:41).

16 Cả Kinh-thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi-dẫn, 17 có ích cho sự dạy-dỗ, bẻ-trách, sửa-trị, dạy người trong sự công-bình, 17 hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn- vẹn và sẵn-sẵn để làm mọi việc lành.

Bẻ trách

Bẻ trách—quở trách, trừng phạt, rầy la, hay sửa phạt, thường bằng một cách nhân từ.

Được sẵn sẵn

Được sẵn sẵn—được cung cấp.

Dạy Dỗ (Giáo Lý)

“Giáo lý chân chính, nếu hiểu rõ, sẽ thay đổi thái độ và hành vi. Việc nghiên cứu các giáo lý phúc âm sẽ cải tiến hành vi nhanh hơn việc nghiên cứu hành vi sẽ cải tiến hành vi.”

Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Chớ Sợ,” *Liahona*, tháng Năm năm 2004, 79.

Ghi chú của chủ bút: Trang này không nhằm mục đích là một lời giải thích toàn diện về câu thánh thư đã được chọn ra, và chỉ là một điểm bắt đầu để các em tự nghiên cứu mà thôi.

ĐỪNG SA NGÃ

Ngăn ngừa những vấn đề nghiêm trọng về sau bằng cách sửa chữa các vấn đề nhỏ từ bây giờ.

Bài của Adam C. Olson
Các Tạp Chí Giáo Hội

KIỂM TRA XEM XÉT PHẦN THUỘC LINH

“Chúng ta cần phải thực hiện những cuộc kiểm tra xem xét thường xuyên phần thuộc linh của mình để xác định phạm vi nào

chúng ta cần phải cải tiến.

“Thường thường chúng ta nhận thấy những nhược điểm nhỏ này với sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. . . . Chúng ta cần phải lắng nghe kỹ điều đã được Thánh Linh, các vị lãnh đạo Giáo Hội, những người thân, bạn đồng nghiệp và bạn bè giảng dạy cho chúng ta.

Anh Cả Marcos A. Aidukaitis thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười, “Honesty in the Small Things,” *Ensign*, tháng Chín năm 2003, 30.

Andrei ưa thích máy bay từ khi còn nhỏ. Nhưng trong khi có rất nhiều người mơ ước được lái máy bay, thì Andrei không nghĩ tới việc lái máy bay; nó thích chế tạo máy bay. Thiếu niên 16 tuổi này từ Romania đang học để làm một người thợ sửa máy bay.

Ở Romania, các thanh thiếu niên có thể chọn theo học một trường trung học để chuẩn bị cho một đại học hoặc một trường dạy nghề. Vì Andrei ưa thích máy bay nên quyết định của nó để theo học trường dạy nghề hàng không là rất dễ dàng.

Những người thợ máy sửa máy bay không phải chỉ sửa máy bay bị hư hỏng mà thôi. Một trong những điều quan trọng nhất mà họ làm là kiểm tra và bảo trì máy bay để cho máy bay không bị hư hỏng. Họ thường xuyên kiểm tra mọi thứ trên một chiếc máy bay, từ những cái cánh quạt đến càng hạ cánh và mỗi bộ phận khác nữa của máy bay.

Andrei nói: “Có thể rất khó để tìm ra vấn đề nhỏ nhất để khiến một cái máy bay rơi.” “Nhưng việc tìm ra vấn đề đó thì dễ dàng hơn là cố gắng ráp lại cả chiếc máy bay.”

Điều quan trọng là giữ một lịch trình bảo trì thường xuyên và không quên làm điều đó—cả đối với máy bay lẫn đối với các tín hữu Giáo Hội—để nhận ra và sửa chữa các vấn đề trước khi chúng trở thành một mối đe dọa mạng sống về phương diện máy móc hay phần thuộc linh.

Việc Bảo Trì Phần Thuộc Linh

Andrei sống ở Bucharest, một thành phố có gần hai triệu dân. Tuy nhiên, Giáo Hội còn tương đối mới ở Romania, và chỉ có đủ tín hữu ở Bucharest cho hai chi nhánh. Andrei và gia đình của nó sống xa các tín hữu khác của chi nhánh. Andrei cảm thấy sự lôi kéo của thế gian xung quanh nó tại trường học và trong số bạn bè của nó. Nó biết rất dễ để sa ngã—nói theo nghĩa thuộc linh—nếu nó không duy trì việc bảo trì phần thuộc linh đều đặn.

Cuộc sống có thể rất bận rộn. Ngoài thời giờ Andrei dành ra để học tập trong trường, bóng đá, và máy vi tính, nó còn phải dành thời giờ để cầu nguyện, nhịn ăn, học thánh thư và làm tròn các trách nhiệm của mình với tư cách là một thầy tư tế nữa. Nó còn phải chắc chắn “đi” học lớp giáo lý trực tuyến bởi vì sống ở xa.

Việc làm những điều đó là một phần bảo trì phần thuộc linh thường xuyên giúp nó nhận ra và sửa đổi những yếu điểm trước khi những yếu điểm này dẫn đến sự sa ngã đe dọa cuộc sống chết người của phần thuộc linh.

Nó nói: “Có một số điều ta chỉ cần phải làm đều đặn—tạo ra một thói quen.” “Ta không thể để cho cuộc sống điều khiển mình.”

Sự Sa Ngã Thuộc Linh

Andrei đã học được rằng nếu chúng ta không bảo trì phần thuộc

linh thường xuyên thì các lực lượng như tâm trạng căng thẳng hay áp lực của bạn bè có thể khắc phục việc chống lại cám dỗ của chúng ta. Khi điều đó xảy ra, thì chẳng mấy chốc chúng ta sẽ mất đi phương hướng, khả năng điều khiển và cuối cùng là sức mạnh thuộc linh của mình.

Cũng giống như một chiếc máy bay không có lực sẽ không bay cao lên được, khi chúng ta phạm tội, chúng ta mất sức mạnh thuộc linh và sự cao quý của mình, tự mình xa rời khỏi thiên thượng và sớm hay muộn cũng đưa đến sự sa ngã thuộc linh.

Mặc dù Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi có thể mang chúng ta trở lại sau khi sa ngã, nhưng tốt hơn chúng ta nên trông cậy vào quyền năng của Ngài để giúp sửa chỉnh vấn đề khi vấn đề còn nhỏ—trước khi nó gây ra một thảm họa thuộc linh.

Sự Nguy Hiểm của Việc Bỏ Qua Không Làm

Ý nghĩ bỏ qua không bảo trì máy móc trên một chiếc máy bay không bao giờ nảy ra trong trí của Andrei. Việc bỏ qua không bảo trì không phải là một điều lựa chọn. Nó nói: “Có các luật pháp về điều đó.” Nhưng nếu nó *quả cố* bỏ qua không bảo trì—chỉ một lần—thì nó thú nhận rằng “có lẽ cũng không có điều gì xảy ra cả.”

Có lẽ vấn đề nghiêm trọng nhất với việc bỏ qua không làm thì không phải là chiếc máy bay sẽ rơi ngay lập

tức, mà vấn đề là nó sẽ không rơi. Nó nói: “Nếu không có điều gì xấu xảy ra khi tôi bỏ qua không làm ngày hôm nay, thì tôi sẽ dễ bị cám dỗ nhiều hơn để bỏ qua ngày mai.”

Khi việc bảo trì bị bỏ qua thường xuyên thì lực ứng suất và sự căng thẳng gây ra cho máy bay—hoặc cho chúng ta—sẽ làm cho một điều gì đó sớm hay muộn phải bị hỏng. Nó nói: “Cuối cùng chúng ta sẽ sa ngã.”

Chính vì thế Thượng Đế cũng đã ban cho chúng ta các luật pháp về việc bảo trì phần thuộc linh thường xuyên. “Các người hãy *thường* cùng nhau nhóm họp [tại nhà thờ]” (3 Nê Phi 18:22; sự nhấn mạnh được thêm vào). Phải *luôn luôn* cầu nguyện

(xin xem 3 Nê Phi 18:19). Phải *chuyên tâm* tìm hiểu thánh thư (xin xem 3 Nê Phi 23:1-5). “Hãy để cho đức hạnh của người làm đẹp tư tưởng của người *luôn luôn*” (GLGU 121:45; sự nhấn mạnh được thêm vào). Hãy đi đến thờ *thường xuyên*.¹

Việc tuân giữ các luật pháp đó và thường xuyên thực hiện việc bảo trì phần thuộc linh sẽ giữ cho chúng ta bay đúng đường.

Andrei nói: “Một chiếc máy bay được chế tạo để rời mặt đất, rời địa cầu,” “Đó chính là điều mà Cha Thiên Thượng muốn chúng ta như thế. Bằng cách bảo trì thường xuyên, chúng ta sẽ tới nơi nào mình muốn đi—trở lại thiên thượng.” ■

GHI CHÚ

1. Xin xem Thomas S. Monson, “Đền Thờ Thánh—Ngọn Hải Đăng cho Thế Gian,” *Liahona*, tháng Năm năm 2011, 92.

“Chính anh em hãy tự xét để xem mình có đức tin chẳng” (2 Cô Rinh Tô 13:5).

BẢN LIỆT KÊ BẢO TRÌ PHẦN THUỘC LINH

Những người thợ máy sửa máy bay thường có một bản liệt kê những danh mục họ cần phải kiểm tra thường xuyên. Các vị lãnh đạo đã đề nghị chúng ta nên thường xuyên kiểm tra phần thuộc linh của mình.¹

- Sau đây là một số câu hỏi mà có thể giúp các em thỉnh thoảng kiểm tra xem xét sức khỏe thuộc linh của mình. Nếu các em có lo ngại về bất cứ câu trả lời nào của mình, thì hãy nói chuyện với cha mẹ hay vị giám trợ hoặc chủ tịch chi nhánh của các em.
- Tôi có cầu nguyện thường xuyên và chân thành thánh thư và những lời giảng dạy của các vị tiên tri tại thế không?
  - Tôi có giữ ngày Sa Bật được thánh và đi dự các buổi họp Giáo Hội thường xuyên không?
  - Tôi có sẵn lòng nhịn ăn cũng như đóng tiền thập phân và các của lễ dâng của mình không?
  - Tôi có sẵn lòng tha thứ cho những người khác không?
  - Tôi có thường xuyên tìm ra những cách thức để phục vụ những người khác không?
  - Tôi có luôn luôn tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi và noi theo gương Ngài không?
  - Tôi có giữ cho ý nghĩ và lời lẽ của mình được trong sạch không?
  - Tôi có chân thật trong mọi việc không?
  - Tôi có tuân giữ Lời Thông Sáng không?

GHI CHÚ

1. Xin xem Joseph B. Wirthlin, “True to the Truth,” *Ensign*, tháng Năm năm 1997, 17.

HÃY HỌC THÁNH THƯ

Hãy để cho lớp giáo lý thay đổi các em.

(Xin xem 1 Nê Phi 19:23.)

HÌNH ẢNH DO CARY HENRIE MINH HOA, LÊ HI VÀ DÀN CỦA ONG ĐẾN ĐẤT HỨA, DO ARNOID FRIBERG HOA © 1951 IRI; THIẾU NIÊN NÊ PHI CHÍNH PHỤC HAI NGƯỜI ANH BẮT TRÌ CỦA MINH, DO ARNOID FRIBERG HOA, DO NHÀ Y CỦA VIỆN BẢO TÀNG LỊCH SỬ GIÁO HỘI; A BỊ NA ĐI ĐƯỜNG TRƯỚC VUA NÔ É, DO ARNOID FRIBERG HOA © 1951 IRI

Giờ Nói Chuyện

“Tôi sẽ kính trọng cha mẹ và làm phần vụ của mình để cùng cố gia đình tôi” (Các Tiêu Chuẩn Phúc Âm của Tôi).

Bài của Hilary Watkins Lemon

Dựa vào một câu chuyện có thật

Thôi được rồi, cả nhà. Chúng ta hãy dành thời giờ để nói chuyện,” Mẹ gọi.

Josie đã trông đợi giờ nói chuyện này suốt ngày hôm nay. Mỗi buổi tối, Josie và hai đứa em trai của nó, Ben và Wes, họp lại trong phòng khách với Cha Mẹ để nói về điều gì đang xảy ra trong cuộc sống của họ.

Buổi tối hôm nay, Cha đã nói rằng ông sẽ giúp Josie tập đọc bản thông báo buổi sáng. Việc đọc bản thông báo buổi sáng là một đặc ân tại trường của Josie. Ngày mai, Josie sẽ chơi một phần nhỏ của bài ca ưa thích của nó qua các loa của nhà trường và sử dụng máy vi âm để loan báo sinh hoạt trong ngày và thực đơn bữa ăn trưa.

Josie chạy tới phòng khách, phần khởi để tập đọc bản thông báo của nó.

“Đây, người thông báo trứ danh của chúng ta!” Cha nói khi Josie nhảy lên chiếc ghế dài cạnh bên cha. “Con thấy như thế nào về ngày mai vậy?”

“Con rất phần khởi nhưng cũng hơi lo lắng. Con sợ sẽ đọc sai một điều gì đó trước mặt cả trường học,” Josie nói.

Cha nói: “Chính vì thế chúng ta phải tập.” “Hãy đọc hết bản thông báo của con, và cha sẽ lắng nghe những chỗ con có thể cải tiến.”

Josie đáp: “Cám ơn Cha.”

Nó và cha nó xem lại bản thông báo rất nhiều lần đến nỗi Josie không nhớ đã đếm được bao nhiêu lần. Sau đó Josie đứng dậy và đọc bản thông báo của mình một lần cuối cho gia đình nó nghe. Cha mẹ đều cổ vũ. Ben xòe tay ra để vỗ tay với chị nó và Wes mỉm cười và vỗ tay.

Josie vui vẻ và tự tin khi đi ngủ.

Ngày hôm sau, mọi việc đều diễn ra suông sẻ. Mặc dù lo lắng, nhưng Josie mỉm cười khi nó nghe tiếng nhạc mình chơi qua các loa của nhà trường. Nó hài lòng đã tập đọc bản thông báo với Cha, nó đã đọc chậm và rõ ràng không có lỗi nào cả.

Bà Blake, hiệu phó của trường, nói: “Con thật là giỏi.”

Vào cuối ngày học, Josie đứng sắp hàng đợi xe buýt. Một đứa con trai lớn hơn quay lại hỏi: “Phải bạn là đứa con gái đọc bản thông báo hôm nay không?”

Josie mỉm cười. Nó nói “Phải.”

“Tại sao bạn chọn bài ca đó vậy?” đứa bé trai hỏi. “Đó là một bài ca ngớ ngẩn. Bạn thật sự đã làm hỏng bản thông báo buổi sáng rồi.” Sau đó nó lúi túi tên Josie ra trên chộc và cười nhạo với bạn bè của nó.

Josie ngồi một mình ở ghế trước của xe buýt. Nó cảm thấy đau ở bụng.

Khi Josie về nhà, nó thấy Mẹ đang chơi với Wes.

Josie nói: “Mẹ ơi, con biết là chưa đến giờ nói chuyện, nhưng con

muốn biết chúng ta vẫn có thể nói chuyện ngay bây giờ được không?”

Mẹ nói: “Dĩ nhiên rồi, Josie.”
“Điều gì đã xảy ra? Có điều gì không ổn với bản thông báo buổi sáng à?”

Josie nói: “Không phải ạ.” “Mọi việc đều tốt đẹp hoàn hảo. Ít nhất con nghĩ như vậy, cho đến khi một đứa con trai nói với con là con đã chọn bài ca ngớ ngẩn. Nó còn lôi tên con ra trên chọc và nhạo báng nữa.”

Mẹ vỗ nhẹ xuống sàn nhà. Josie đi lại và ngồi xuống. Mẹ ôm hôn nó thật chặt. Josie và Mẹ nói chuyện về

mọi điều đã xảy ra ngày hôm đó, kể cả lời khen ngợi của Bà Blake.

Mẹ nói: “Mẹ rất tiếc là đứa bé trai đó và bạn của nó đã khiếm nhã với con.” “Nhưng dường như những người khác con kính trọng, giống như Bà Blake, lại rất hài lòng với cách con đọc bản thông báo. Cha mẹ rất hạnh diện về con. Con đã cố gắng rất nhiều và đã có kết quả tốt mà!”

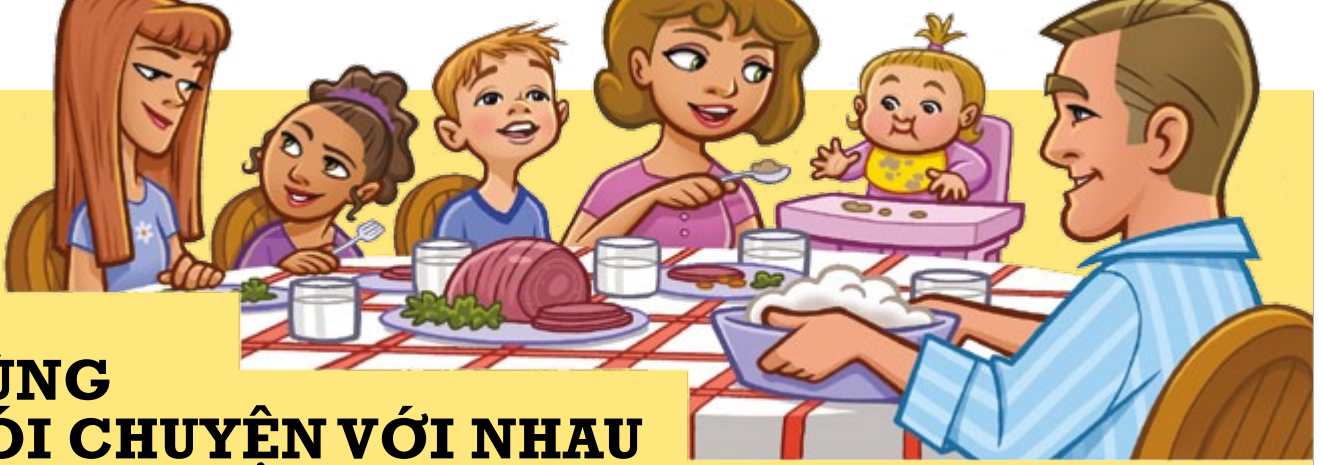
Josie ôn hôn Mẹ một lần nữa. Josie nói: “Cảm ơn Mẹ.” “Con cảm thấy vui hơn nhiều.” Josie rất mừng rằng bất cứ lúc nào cũng có thể là giờ nói chuyện. ■

“**K**hông có điều gì quan trọng trong mối quan hệ giữa những người trong gia đình hơn là sự truyền đạt thẳng thắn, chân thật.”

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Like a Flame Unquenchable,” Liahona, tháng Bảy năm 1999, 103.

CÙNG NÓI CHUYỆN VỚI NHAU

Sau đây là một số đề nghị để có được “giờ nói chuyện” trong gia đình của các em:

- Xin cha mẹ của các em dành ra một vài phút mỗi ngày để gia đình các em cùng nói chuyện với

nhau. Thời giờ này có thể trong lúc ăn hoặc vào một lúc nào đó trong ngày.

- Hãy chắc chắn rằng mọi người đều thay phiên nhau nói và lắng nghe. Mời mọi người đều tham dự!

- Hãy tôn trọng ý kiến của những người trong gia đình mình. Hãy chắc chắn rằng mọi người cảm thấy rằng điều họ nói là quan trọng.

NHỮNG TRÒ CHƠI CHUYỆN TRÒ

Cần một số ý kiến cho giờ nói chuyện không? Hãy thử những trò chơi này:

Ném Bịch Đậu: Nếu gia đình của các em đông người hoặc khó thay phiên nhau, thì hãy dùng một bịch đậu để cho thấy tới phiên ai để nói. Sau khi người có bịch đậu nói điều mà người ấy muốn nói rồi, thì hãy ném bịch đậu đến một người khác trong gia đình để thay phiên nói chuyện.

Người phỏng vấn: Chia ra thành những nhóm hai người và thay phiên nhau giả làm người phỏng vấn. Hãy nghĩ về một vài câu hỏi cho người trong nhóm của mình rồi đặt câu hỏi cho người này. Các em còn có thể sử dụng một cái máy vi âm thật hay máy thu âm cho cuộc phỏng vấn của mình.

Ta sẽ làm gì? Thay phiên đặt ra những câu hỏi khác nhau cho gia đình bắt đầu với câu “Ta sẽ làm gì . . . ?” Một số ví dụ là “Ta sẽ làm gì nếu bị lạc đường?” và “Ta sẽ làm gì nếu có thể đi bất cứ nơi đâu trên thế giới?”

GIÚP ĐỠ CHA MẸ: THỜI GIỜ DÀNH RIÊNG VỚI MỘT NGƯỜI

Việc chuyện trò chung với gia đình rất là thú vị, những cũng là điều quan trọng để cha mẹ và con cái dành riêng thời giờ với nhau. Hãy tận dụng những giây phút trong ngày để trò chuyện hỏi han riêng con cái của mình. Mời riêng một đứa con giúp các anh chị em hoàn tất công việc trong nhà, đi theo các anh chị em làm việc vặt, hoặc nói chuyện với các anh chị em trong phòng của các anh chị em trong một vài phút. Chỉ một vài giây lát đó mà có thể đưa đến những cuộc chuyện trò đầy ý nghĩa.

Ngài Đã Cắt Đứt NHỮNG DÂY TRÓI BUỘC CỦA SỰ CHẾT

Bài của Anh Cả Patrick Kearon
Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi

“Họ có được cuộc sống vĩnh cửu nhờ Đấng Ky Tô, là Đấng đã cắt đứt những dây trói buộc của sự chết” (Mô Si A 15:23).

Một đêm nọ, khi con cái của chúng tôi còn nhỏ, chúng tôi đã dành thời giờ cho gia đình cùng đọc thánh thư. Chúng tôi đọc về Đấng Cứu Rỗi và nói về cách Ngài đã không bao giờ làm một điều lầm lỗi nào.

Về sau trong đêm đó vợ tôi đem đứa con gái ba tuổi của chúng tôi là Susie vào giường ngủ. Susie nhìn lên mẹ nó và nói: “Mẹ ơi, Chúa Giê Su có làm một lỗi lầm đấy.”

“Con nói vậy là có nghĩa gì?” mẹ nó hỏi.

Susie nói: “Ngài đã cắt đứt một thứ gì đó.”

Mẹ nó có hơi lúng túng và hỏi: “Ngài đã cắt đứt cái gì?”

Susie đáp: “Chúa Giê Su đã cắt đứt những dây trói buộc của sự chết.”

Vợ tôi nhận ra rằng bà và Susie đã nhiều lần hát bài ca Thiệu Nhị “Vào Mùa Xuân Đẹp Rực Rỡ” và Susie đã học được những lời “Vào mùa xuân đẹp rực rỡ, Chúa Giê Su Ky Tô phục sinh và rời bỏ mộ phần nơi Ngài đã nằm; Ngài cắt đứt những dây trói buộc của sự chết.”¹ Mẹ của Susie giải thích rằng việc cắt đứt những dây trói buộc của sự chết có nghĩa là Chúa Giê Su được

phục sinh để chúng ta đều có thể được sống lại sau khi chết đi.

Cuộc chuyện trò đó đã mang đến cho vợ chồng tôi nhiều cơ hội để giảng dạy mấy đứa con gái của chúng tôi là Lizzie, Susie, và Emma biết Sự Chuộc Tội thật sự có ý nghĩa gì đối với mỗi chúng ta. Susie nói đúng: Chúa Giê Su thật sự đã cắt đứt những dây trói buộc của sự chết. Nhưng điều đó không phải là lỗi lầm. Đó là ân tứ lớn lao nhất Ngài có thể ban cho chúng ta! (Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 14:7.)

Đấng Cứu Rỗi chết và đã phục sinh để cho chúng ta có thể sống lại với Cha Thiên Thượng và gia đình mình tùy theo sự ngay chính của mình. Nếu sống xứng đáng, chúng ta có thể vui hưởng các phước lành của sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu vào một ngày nào đó. Tôi biết ơn Chúa Giê Su đã cắt đứt một thứ gì đó—những dây trói buộc của cái chết! ■

GHI CHÚ

1. “On a Golden Springtime,” *Children’s Songbook*, 88.

Các em có thể sử dụng bài học và sinh hoạt này để học biết thêm về đề tài của Hội Thiếu Nhi trong tháng này.

CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ

Dạy Tôi phải Chọn Điều Đúng

Đối với Tanner, lễ Phục Sinh năm nay sẽ không giống như trước nữa. Ông nội của nó đã qua đời, và Tanner rất buồn vì nó sẽ không bao giờ chia sẻ thời gian đặc biệt này với ông nội nữa.

Nhưng trong lớp Hội Thiếu Nhi, Tanner được nhắc nhở rằng lý do chúng ta kỷ niệm lễ Phục Sinh là vì Chúa Giê Su hằng sống! Khi Ngài phục sinh, linh hồn của Ngài

đã được tái hợp vĩnh viễn với thể xác của Ngài, không bao giờ phải trải qua cái chết nữa. Tanner học biết được rằng nhờ Chúa Giê Su phục sinh nên mọi người sẽ được phục sinh vào một ngày nào đó, kể cả ông nội của nó!

Một bài ca của lễ Phục Sinh đã làm cho Tanner tràn đầy niềm vui khi nó hát: “Chúa Giê Su đã sống lại, Chúa Giê Su,

bạn của chúng ta. Niềm vui chan hòa trong lòng chúng ta; Ngài đã sống lại.”¹ Tanner muốn chia sẻ tin lành này với mọi người. Nó quyết định rằng trước lễ Phục Sinh, nó sẽ đặt trên ngưỡng cửa nhà của những người hàng xóm các bó hoa xuân nhỏ với những câu thánh thư về Sự Phục Sinh của Chúa Giê Su. Nó tưởng tượng ra những nụ cười trên gương mặt họ khi họ bắt gặp quà của nó vào buổi sáng lễ Phục Sinh. ■

GHI CHÚ

1. “Jesus Has Risen,” *Children’s Songbook*, 70.

Các Bài Ca và Thánh Thư

- Giảng 13:15
- Bài ca về Chúa Giê Su Kỷ Tô do các anh chị em lựa chọn
- Một số bài hát gợi ý: “Lời Reo Mừng Hô Sa Na Nhân Lễ Phục Sinh” (*Liahona*, tháng Tư năm 2003, trang 8), “Ngài Chết Để Chúng Ta Có Thể Sống Lại Lần Nữa” (*Liahona*, tháng Tư năm 2005, trang TBH 13)

Sinh Hoạt Chọn Điều Đúng Nơi Nào trên Thế Gian?

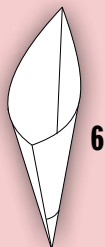
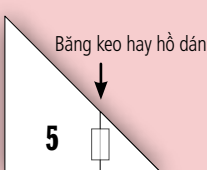
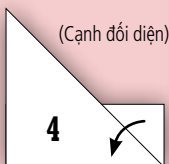
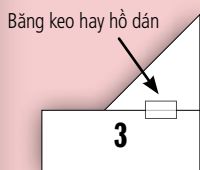
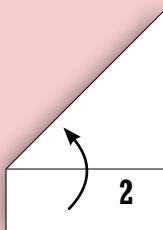
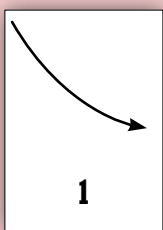
Sau khi Chúa Giê Su Ky Tô được phục sinh, Ngài đến thăm những người không những ở khu vực Giê Ru Sa Lem mà còn những người ngay chính ở Châu Mỹ nữa. Cùng với gia đình kể một dòng từ mỗi tấm hình đến xứ (Giê Ru Sa Lem hay Châu Mỹ) nơi điều đó xảy ra. Thay phiên nhau đọc thánh thư để biết thêm về điều đã xảy ra trong hình.

Giê Ru Sa Lem

Chỉ Dành cho Em thôi

Em có thể làm những bó hoa cho lễ Phục Sinh giống như Tanner đã làm. Dùng một tờ giấy màu hay màu trắng hình chữ nhật và làm theo những bước dưới đây. Gấp thành hình nón, rồi đặt những đóa hoa nhỏ hay những món ăn vặt vào tờ giấy có hình nón đó để làm ngạc nhiên một người bạn hay một người trong gia đình!

Chúa Giê Su ban phước cho trẻ em
3 Nê Phi 17:11-25

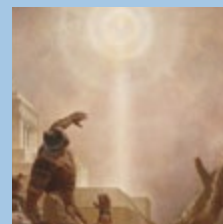
Chúa Giê Su hiện đến cùng Ma Ri Ma Đơ Len
Giăng 20:14-18

Chúa Giê Su giảng dạy ở Châu Mỹ
3 Nê Phi 11:8-11

Chúa Giê Su thăng lên trời
Công Vụ Các Sứ Đồ 1:9-11

Chúa Giê Su hiện đến cùng những người ngay chính
3 Nê Phi 11:1-8

Chúa Giê Su cho Các Sứ Đồ thấy các vết thương của Ngài
Lu Ca 24:36-40

Chúa Giê Su hỏi về các biên sử của Nê Phi
3 Nê Phi 23:7-13

Chúa Giê Su hiện đến cùng Các Sứ Đồ của Ngài
Ma Thi Ơ 28:16-20

Châu Mỹ

Tôi Cố Gắng Được Giống như Chúa Giê Su

Đã được đơn giản hóa

Với giọng cam kết ♩ = 104-116

Nhạc và lời của Janice Kapp Perry

1. Vì tôi mong muốn giống Chúa Giê Su Nên tôi cố dần
(2. Vì) tôi yêu thương hàng xóm láng giềng Nên tôi cố gắng

bước theo Ngài. _____ Và tôi luôn yêu thương nhiều
muôn phục vụ. _____ Lòng tôi hân hoan mong ngày

như Ngài đã làm cũng như khi tôi nói. _____ Đôi
tái lâm lớn của Giê Su Chúa Chí Thánh. _____ Tôi

© 2009 bài của Janice Kapp Perry. Bài hát này có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Thông báo này cần phải được kèm theo với mỗi bài hát.

lúc có những cảm dỗ làm cho tôi chọn sai, Nhưng tôi cố gắng
 cô gắng nhớ mãi lời Ngài đã giảng dạy tôi. Trong tâm trí với

lắng nghe trong tâm trí—tiếng nói êm ái “Hãy yêu mến lẫn nhau như
 ý nghĩ tôi sẽ nghe tiếng Đức Thánh Linh phán:

Chúa đã yêu người. Hãy cho thấy lòng nhân theo như thánh ý

Chúa. Hãy có ý nghĩ bác ái khoan dung trong hành động, Là

điều phán dạy của Chúa Giê Su.” 2. Vì Su.”

Chị Em trong Danh Nghĩa và Đức Tin

Bài của Heather Wrigley

Các Tạp Chí Giáo Hội

Maria và Diana D. không những là chị em ruột mà còn là bạn thân nữa. Diana 10 tuổi, và Maria mới được 12 tuổi tháng Tám vừa qua. Hai em ấy sống ở Romania nơi có khoảng 3.000 tín hữu của Giáo Hội. Hai em gìn giữ đức tin của mình được vững mạnh nơi Chúa Giê Su Ky Tô bằng cách đi nhà thờ, đọc thánh thư và cầu nguyện.

Maria nói: “Trong nhà thờ, tôi đã học cách có đức tin nơi Thượng Đế.” Một ngày nọ, em có một bài thi, nên em cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô để được giúp đỡ. Khi được điểm cao, em cảm thấy như Cha Thiên Thượng đã giúp đỡ em.

Diana nói rằng Sách Mặc Môn giúp em có được đức tin. Em nói: “Ngày nào tôi đọc Sách Mặc Môn, thì tôi có được một ngày tốt lành.” Câu chuyện thánh thư ưa thích của em ấy là câu chuyện về Joseph Smith. Em nói: “Ông ấy cầu nguyện, và Thượng Đế cùng Chúa Giê Su Ky Tô đã giúp đỡ ông.” ■

SÔCÔLA

Món ăn tráng miệng ưa thích nhất của cả hai chị em này là sôcôla: Maria thích bánh sôcôla hạnh nhân và Diana thì thích bánh sôcôla.

BÀI CA ƯA THÍCH

Cả Maria lẫn Diana đều chơi dương cầm. Bài ca ưa thích của Maria là "Như Ta Đã Yêu Người." Đó là về lệnh truyền của Chúa Giê Su phải yêu thương người khác. Diana có thể gần như chơi bài ca đó một cách hoàn hảo, nhưng em nói rằng đoạn cuối của bài là phần khó nhất.

TÔI THÍCH ĐƯỢC THẤY ĐỀN THỜ

Maria lẫn Diana đều muốn được kết hôn trong đền thờ một ngày nào đó. Hai em sống trong Khu Vực Đền Thờ Kyiv Ukraine.

Khi Diana lớn tuổi hơn, em sẽ đi Đền Thờ Kyiv Ukraine để làm phép báp têm cho người chết. Bây giờ Maria đã đủ tuổi để làm điều này rồi. Đền thờ ở cách xa khoảng 805 kilômét.

ĐẶT GIA ĐÌNH LÊN TRƯỚC HẾT

Maria và Diana yêu thương cha mẹ mình. Maria nói: "Mẹ làm cho chúng tôi cảm thấy vui hơn khi chúng tôi bị bệnh." Diana nói: "Cha đưa chúng tôi đi học."

THÁNH CA

Bài ca ưa thích của Diana là bài "Nơi Xa, Xa Lắm trên Đất Giu Đê," kể về lúc Chúa Giê Su Ky Tô giáng sinh. Các tín hữu ở Romania sử dụng sách thánh ca màu xanh lá cây của Giáo Hội. "Imnuri" có nghĩa là "thánh ca" bằng tiếng Romania.

Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ chia sẻ một số ý nghĩ về vấn đề này.

Tôi có thể làm gì để tuân theo kế hoạch của CHA THIÊN THƯƠNG dành cho tôi?

Hãy học về kế hoạch hạnh phúc vĩ đại bằng cách nghiên cứu thánh thư.

Hãy lắng nghe tiếng nói của các vị tiên tri thời nay và thời xưa.

Tuân theo những cảm nghĩ trong lòng mình có được dưới hình thức những thúc giục của Đức Thánh Linh.

Khi cần thiết, hãy tìm kiếm lời khuyên dạy và hướng dẫn từ cha mẹ và các vị lãnh đạo chức tư tế của các em.

Từ "The Joy of Living the Great Plan of Happiness," Ensign, tháng Mười Một năm 1996, 75.

CÁC TIÊU CHUẨN PHÚC ÂM CỦA TÔI

Tôi sẽ tuân theo kế hoạch của Cha Thiên Thượng dành cho tôi.

Tôi sẽ nhớ đến giao ước báp têm của tôi và lắng nghe theo Đức Thánh Linh.

Tôi sẽ chọn điều đúng. Tôi biết tôi có thể hối cải khi làm điều lầm lỗi.

Tôi sẽ thành thật với Cha Thiên Thượng,
với những người khác, và với chính bản thân mình.

Tôi sẽ dùng danh của Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Kỵ Tô một cách tôn kính. Tôi sẽ không chửi thề hay dùng những lời lẽ thô lỗ.

Tôi sẽ làm những điều trong ngày Sa Bát mà sẽ giúp tôi cảm thấy gần gũi với Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Tôi sẽ kính trọng cha mẹ tôi và chia sẻ trách nhiệm của mình để củng cố gia đình tôi.

Tôi sẽ giữ tâm trí và thể xác tôi được thiêng liêng và trong sạch, và tôi sẽ không dùng những thứ gì có hại cho tôi.

Tôi sẽ ăn mặc trang nhã để tỏ lòng kính trọng đối với Cha Thiên Thượng và bản thân tôi.

Tôi sẽ chỉ đọc và xem những điều làm hài lòng Cha Thiên Thượng.

Tôi sẽ chỉ nghe loại nhạc làm hài lòng Cha Thiên Thượng.

Tôi sẽ tìm kiếm những người bạn tốt và đối xử tử tế với những người khác.

Tôi sẽ sống xứng đáng bây giờ để đi đền thờ và làm phần vụ của mình để có được một gia đình vĩnh cửu.

TÔI LÀ CON CỦA THƯỢNG ĐẾ

Tôi biết Cha Thiên Thượng yêu thương tôi, và tôi yêu mến Ngài.

Tôi có thể cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu.

Tôi đang cố gắng tưởng nhớ và noi theo Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Nhìn Thấy Niềm Vui của Lễ Phục Sinh

Dựa vào một câu chuyện có thật

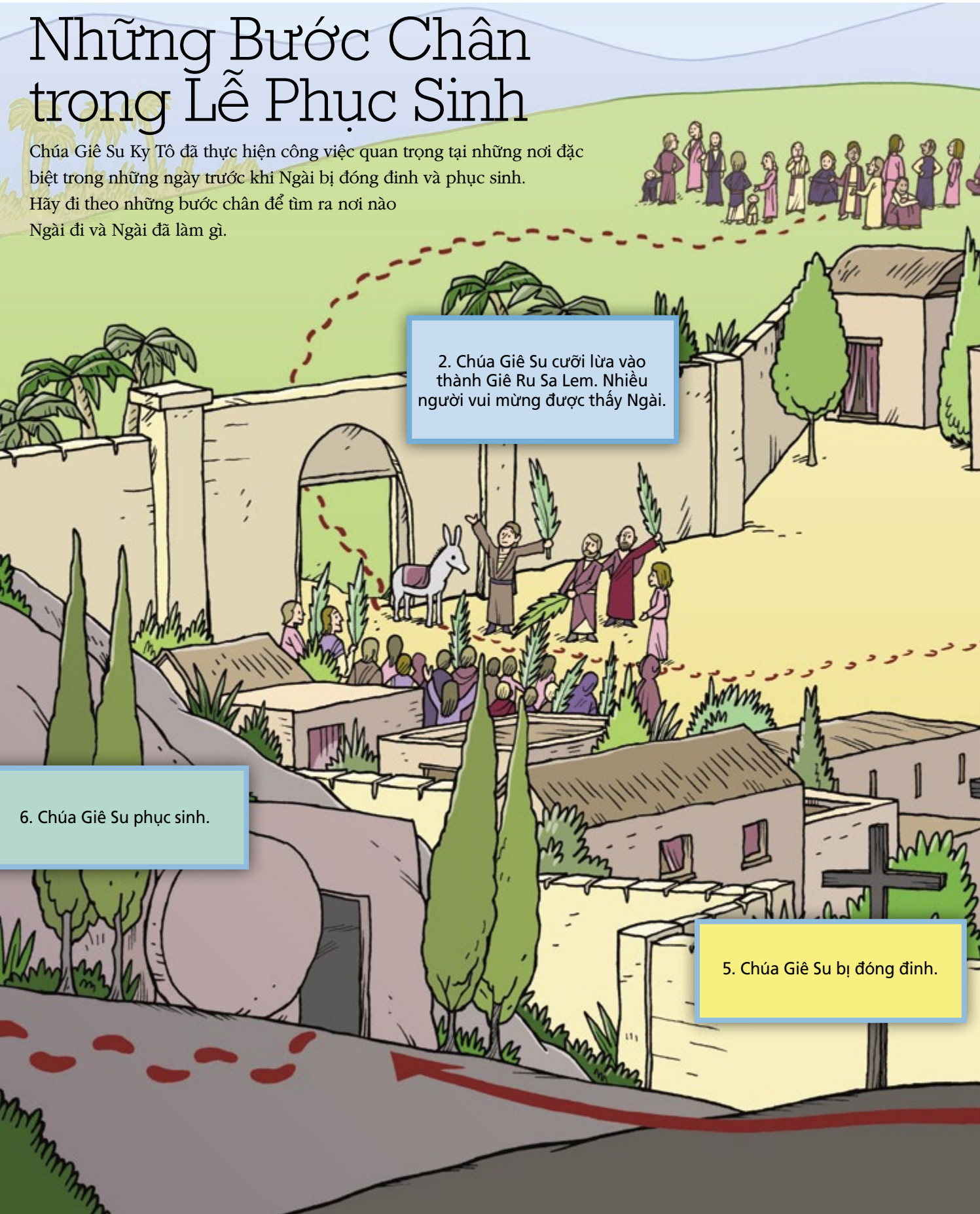

Những Bước Chân trong Lễ Phục Sinh

Chúa Giê Su Ky Tô đã thực hiện công việc quan trọng tại những nơi đặc biệt trong những ngày trước khi Ngài bị đóng đinh và phục sinh.

Hãy đi theo những bước chân để tìm ra nơi nào Ngài đi và Ngài đã làm gì.

2. Chúa Giê Su cưỡi lừa vào thành Giê Ru Sa Lem. Nhiều người vui mừng được thấy Ngài.

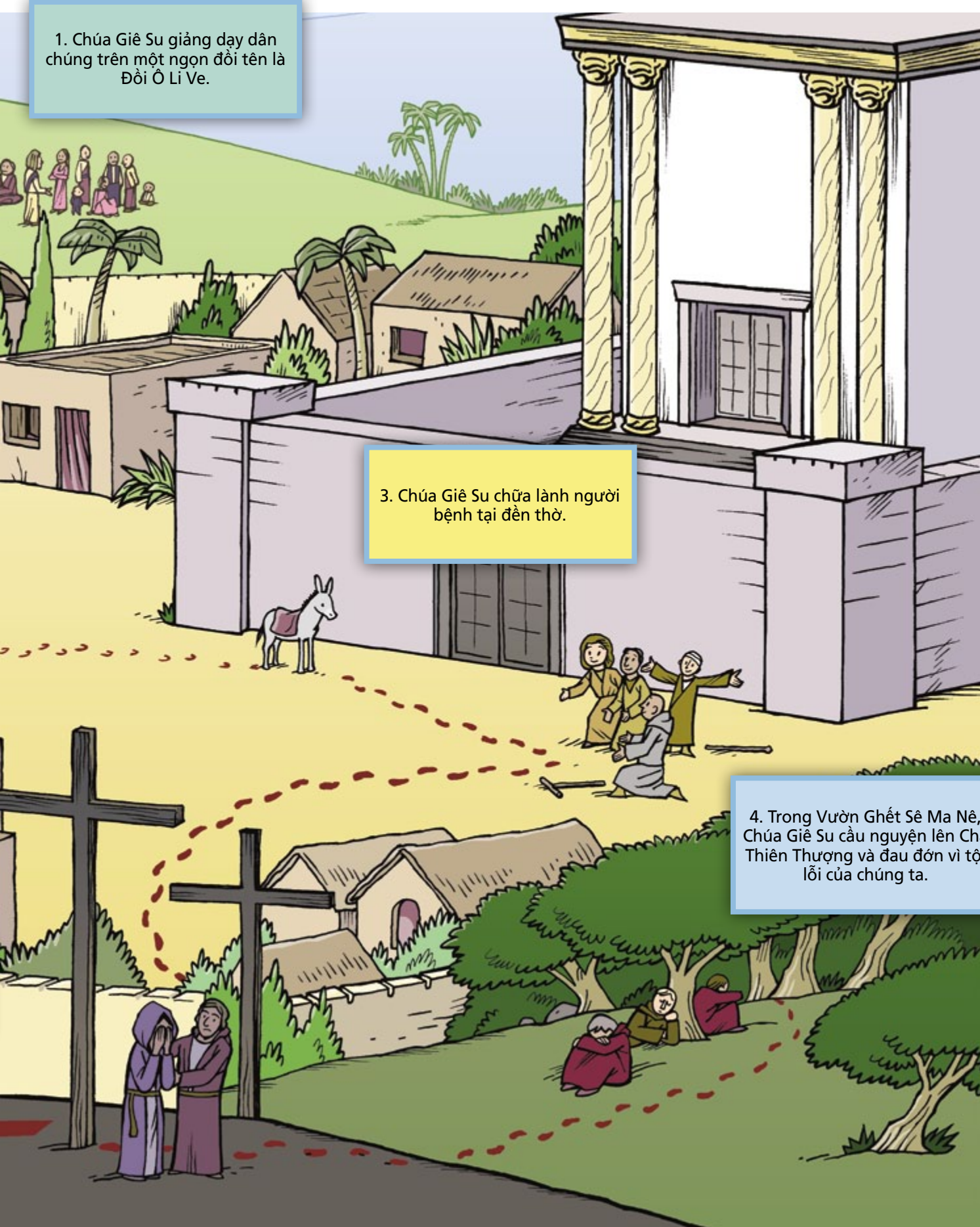
6. Chúa Giê Su phục sinh.

5. Chúa Giê Su bị đóng đinh.

1. Chúa Giê Su giảng dạy dân chúng trên một ngọn đồi tên là Đồi Ô Li Ve.

3. Chúa Giê Su chữa lành người bệnh tại đền thờ.

4. Trong Vườn Ghết Sê Ma Nê, Chúa Giê Su cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng và đau đớn vì tội lỗi của chúng ta.

Tin Tức của Giáo Hội

Xin vào trang mạng news.lds.org để có thêm tin tức và những sự kiện trong Giáo Hội.

Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu Làm Nổi Bật Con Đường dẫn đến Sự Tăng Trưởng Thật Sự

Bài của Heather Whittle Wrigley

Tin Tức và Những Sự Kiện trong Giáo Hội

Các vị lãnh đạo Giáo Hội đã giải thích ý nghĩa của “sự tăng trưởng thật sự” và cách đạt được sự tăng trưởng này trong Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu vào ngày 11 tháng Hai năm 2012.

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, và các thành viên trong Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, Chủ Tịch Đoàn Thầy Bảy Mươi và các chủ tịch đoàn tổ chức hỗ trợ của Giáo Hội đã tham gia vào việc hướng dẫn các vị lãnh đạo Giáo Hội trên khắp thế giới.

“Trong các từ của Giáo Hội, từ *tăng trưởng* có thể được định nghĩa là ‘các tín hữu mới.’ . . . tuy nhiên *sự tăng trưởng thật sự*, được định nghĩa là ‘sự tăng trưởng trong con số các tín hữu tích cực,’” Chủ Tịch Uchtdorf giải thích như vậy.

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói thêm: “Sự tăng trưởng xảy ra khi sự cải đạo cá nhân và suốt đời đối với các kết quả phúc âm trong việc trung tín hơn nơi mỗi cá nhân và gia đình.”

Chủ Tịch Uchtdorf nói rằng việc trung tín hơn đó gồm có những điều không thể dễ dàng đo lường được, chẳng hạn như cầu nguyện hàng ngày, đọc thánh thư, buổi họp tối gia đình, tình yêu thương trong nhà, và những kinh nghiệm cá nhân với Sự Chuộc Tội.

Ông nói: “Chúng ta thường làm cho vẻ đẹp và nét giản dị của phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô trở nên phức tạp với vô số những điều kỳ vọng quá tỉ mỉ. Tuy nhiên, khi chúng ta chú trọng đến mục đích của phúc âm, thì phần lớn nỗi hoang mang đó sẽ mất dần đi.”

Hầu hết phần phát sóng đã tập trung vào các giáo lý và các nguyên tắc chính yếu mang đến những câu trả lời cho các câu hỏi “tại sao”.

Chủ Tịch Uchtdorf nói: “Các câu hỏi ‘tại sao’ thích hợp sẽ dẫn chúng ta đến những quyết định thích hợp ‘ai,’ ‘điều gì,’ ‘khi nào,’ ‘nơi nào,’ ‘tại sao,’ và ‘bằng cách nào.’”

Hôn Nhân và Gia Đình trong Kế Hoạch

Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, nói: “Giáo Hội được tạo nên từ các gia đình. Tiểu giáo khu và giáo khu chỉ là phụ thôi. Khi chúng ta nói về gia đình, thì chúng ta thấy sự tăng trưởng thật sự trong Giáo Hội.”

Ông nói rằng mỗi người chồng và người cha cần phải là một người nắm giữ và sử dụng chức tư tế trong nhà của mình, chủ tọa gia đình mình trong sự ngay chính. Ông nói rằng tương tự như thế, các vị lãnh đạo chức tư tế cần phải lãnh đạo một cách xứng đáng—mặc dù các chức phẩm trong chức tư tế thay đổi, nhưng mỗi người nắm giữ chức tư tế xứng đáng đều có chức tư tế như bất cứ người nắm giữ chức tư tế nào khác (xin xem GLGŪ 1:20).

Anh Cả Russell M. Nelson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nhấn mạnh rằng vợ chồng, cha mẹ, cần phải xây đắp mối quan hệ yêu thương, hối cải và cầu nguyện để thành công trong việc củng cố và bảo vệ gia đình, mà gia đình chính là “trọng tâm kế hoạch của Đấng Sáng Tạo dành cho số mệnh vĩnh cửu của con cái Ngài.” (“Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona* và *Ensign*, tháng Mười Một năm 2010, 129).

Ông nói: “Lời cảnh cáo được đưa ra ba lần trong thánh thư rằng cả thế gian này sẽ bị tận diệt khi Chúa trở lại nếu có một số điều kiện nào đó không ở vào đúng chỗ. Trong mỗi trường hợp này, lời cảnh cáo đó liên quan đến tình trạng của gia đình nhân loại mà không có các giáo lễ gắn bó của đền thờ. Nếu không có những giáo lễ tôn cao này, thì vinh quang của Thượng Đế sẽ không được hiểu rõ.”

Việc đạt được mục tiêu cuối cùng đó—cuộc sống vĩnh cửu và sự tôn cao dành cho tất cả con cái của Thượng Đế—đòi hỏi sự tăng trưởng thật sự đó phải xảy ra trong nhà chúng ta, trong các tiểu giáo khu và chi nhánh và trong khắp Giáo Hội.

Việc Áp Dụng Phúc Âm

Việc tăng trưởng thật sự và sự cải đạo có được từ việc áp dụng phúc âm vào cuộc sống hằng ngày. Trong một cuộc thảo luận hỏi và đáp, Anh Cả L. Tom Perry và Anh Cả D. Todd Christofferson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ giải thích rằng việc áp dụng phúc âm quan trọng nhất là lập và tuân giữ các giao ước đền thờ. Anh Cả Christofferson nói rằng việc tuân theo các giao ước có thể thay đổi từ con người thiên nhiên thành một Thánh Hữu với thời gian.

Việc tìm đến những người khác là một khía cạnh quan trọng khác của việc áp dụng phúc âm. Các vị lãnh đạo nói rằng mỗi tín hữu đều có trách nhiệm riêng và với tư cách là Giáo Hội phải tìm đến cứu giúp những người hoạn nạn về phần vật chất và tinh thần.

Anh Cả Christofferson nói rằng chúng ta không nên ngần ngại cùng hiệp lực với các tín ngưỡng khác và các tổ chức có khuynh hướng phục vụ để chăm sóc cho người nghèo túng. Các vị lãnh đạo chức tư tế cần phải dẫn đầu trong các nỗ lực này, nhưng các tín hữu và những người truyền giáo cũng cần phải hỗ trợ vai trò đó.

Một ban hội luận đã thảo luận nhấn mạnh đến việc tập trung phục sự gia đình, củng cố những người nắm giữ Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc, cũng như giúp xây đắp đức tin và chứng ngôn của giới trẻ. Những người tham dự gồm có Anh Cả Ballard và Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ cùng với Anh Cả Ronald A. Rasband thuộc Chủ Tịch Đoàn Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười; Elaine S. Dalton, chủ tịch trung ương Hội Thiếu Nữ; và

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói chuyện trong một cuộc thảo luận của ban hội luận được tổ chức như là một phần của Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu vào tháng Hai năm 2012.

Trong Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu vào tháng Hai, Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, nói: “Điều đầu tiên chúng ta cần phải làm là hiểu. Điều thứ hai là đặt sự hiểu biết của chúng ta thành hành động. . . . Sẽ không giúp ích gì nhiều khi nghe lời của Thượng Đế mà chúng ta không áp dụng điều chúng ta nghe vào cuộc sống của mình.”

Ông mời các vị lãnh đạo Giáo Hội làm ba điều sau buổi phát sóng buổi họp lãnh đạo và trong suốt thời gian phục vụ trong sự kêu gọi của họ để tận dụng lời chỉ dẫn của các vị lãnh đạo Giáo Hội:

1. Với tư cách là cá nhân lẫn hội đồng, hãy thành tâm suy ngẫm lời chỉ dẫn các anh chị em nhận được và tìm ra “lý do tại sao” các anh chị em phục vụ và phục sự.
2. Tiếp theo sự suy ngẫm và thảo luận, hãy xác định một vài hành động cụ thể các anh chị em sẽ cam kết để thực hiện. Các hành động cần phải thích hợp với hoàn cảnh và nhu cầu của mỗi tổ chức, tiểu giáo khu, giáo khu, gia đình hay cá nhân.
3. Một khi các anh chị em đã lập những cam kết này, thì hãy theo dõi những cam kết này trong vòng trách nhiệm và sự kêu gọi của mình tại mỗi buổi họp hội đồng.

Rosemary M. Wixom, chủ tịch trung ương Hội Thiếu Nhi.

Anh Cả Rasband nói rằng mỗi vị lãnh đạo cần phải tham gia vào việc mang các tín hữu trở lại tích cực trọn vẹn, và Anh Cả Andersen nhấn mạnh rằng giới trẻ cần phải tham gia vào việc giúp thúc đẩy những người trẻ tuổi khác hoạt động trở lại và củng cố họ.

Đạt Được Sự Tăng Trưởng Thật Sự

Chủ Tịch Uchtdorf nhấn mạnh rằng sự tăng trưởng thật sự có được khi chúng ta áp dụng các nguyên tắc phúc âm vào cuộc sống hằng ngày của mình,

Ông nói: “Khi các anh chị em suy ngẫm về những đề tài này, hãy tự hỏi ‘lý do tại sao’ mình phục vụ và phục sự cũng như điều chúng ta cần phải làm vì điều đó, trong trách nhiệm cá nhân và hội đồng.”

Hãy Học Hỏi Thêm

Các cá nhân có thể xem, lắng nghe, in ra và tải xuống tài liệu từ chương trình phát sóng bằng mười hai ngôn ngữ bằng cách vào trang mạng lds.org/study/other-addresses và nhấp chuột vào **Worldwide Leadership Training**. ■

Yêu Cầu Gửi Bài Viết

Tạp chí *Liahona* rất thích đọc về những truyền thống Giáng Sinh của các anh chị em:

- Gia đình của các anh chị em ăn mừng mùa lễ này như thế nào?
- Văn hóa của các anh chị em có những truyền thống phổ biến nào?
- Các anh chị em đã tạo ra những truyền thống nào để mang bản thân và gia đình mình đến gần Đấng Cứu Rỗi hơn?
- Các anh chị em có thể chia sẻ với chúng tôi những kinh nghiệm Giáng Sinh đáng nhớ nào—nhất là những kinh nghiệm về các truyền thống?

Xin gửi những ký ức và ý kiến của các anh chị em đến *Liahona* trước ngày 1 tháng Sáu năm 2012, tại liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org Là Món Quà cho Thế Gian

Trong Buổi Họp Đặc Biệt Giáng Sinh của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn vào năm 2011, các vị lãnh đạo Giáo Hội trình bày trang mạng Video về Cuộc Đời của Chúa Giê Su Ky Tô, một “món quà” cho thế gian.

BibleVideos.Lds.org là một kho lưu trữ các video ngắn nguyên bản mô tả những cảnh từ cuộc đời của Đấng Ky Tô, từ lúc vị thiên sứ báo trước sự giáng sinh của Đấng Ky Tô đến Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi.

Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, loan báo địa điểm quay video trong buổi họp đặc biệt này.

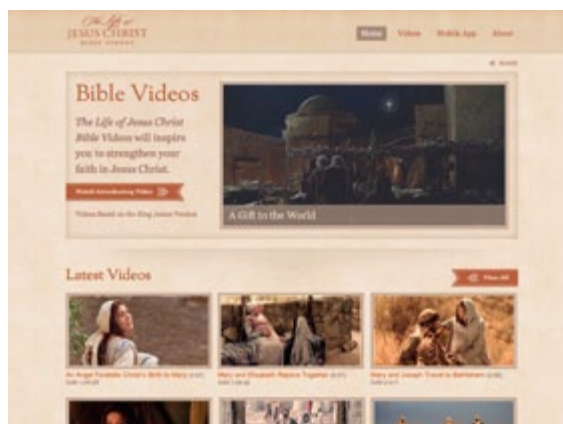
Ông nói: “Giống như các câu thánh thư được mô tả đúng theo như trong những đoạn phim ngắn này, thì các câu thánh thư này có vẻ quá tầm lạng đối với các anh chị em. “Đức tin của các anh chị em và Đức Thánh Linh sẽ tạo ra mỗi cảm xúc xứng

đáng đối với những sự kiện làm thay đổi thế giới này.”

Tài liệu cho các video này được cung ứng từ đoạn phim quay tại trường quay mới của Giáo Hội là LDS Motion Picture Studio South Campus ở Goshen, Utah, nơi đây Dự Án New Testament Scripture Library bắt đầu được quay phim vào tháng Tám năm 2011.

Dự án này sẽ sản xuất hơn 100 đoạn video ngắn mô tả cuộc đời của Đấng Ky Tô, lấy thẳng từ bản văn Kinh Thánh Phiên Bản King James.

Trang mạng này có thiết kế dễ sử dụng với các thiết bị điện tử di động và có sẵn bằng tiếng Anh (BibleVideos.Lds.org), Tây Ban Nha (videodelabiblia.org), và Bồ Đào Nha (videodabiblia.org). Ứng dụng miễn phí dành cho iPad cũng có sẵn, mang đến một cách mới để trải qua kinh nghiệm trong các câu chuyện Kinh Thánh qua mắt nhìn, tai nghe và tay sờ. ■

Cuối cùng, có gần 100 video mô tả cảnh về cuộc đời của Đấng Ky Tô trong thời Tân Ước cũng sẽ có sẵn trên trang mạng Các Video Kinh Thánh về Cuộc Đời của Chúa Giê Su Ky Tô.

Anh Cả Christofferson, Anh Cả Jensen Giảng Dạy cho Các Tín Hữu ở Argentina

Vào thứ Bảy ngày 12 tháng Mười Một năm 2011, Anh Cả D. Todd Christofferson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ và Anh Cả Jay E. Jensen thuộc Chủ Tịch Đoàn Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười đã ngŏ lời cùng giới trẻ, các thành niên trẻ tuổi, các vị lãnh đạo chức tư tế, những người truyền giáo và các tín hữu ở Salta, Argentina.

Anh Cả Mervyn B. Arnold, Chủ Tịch Giáo Vùng South America South; vợ của ông là Devonna; và Anh Cả Ruben Spitale, Thầy Bảy Mười Có Thấm Quyền Giáo Vùng cũng có mặt ở đó. Vợ của Anh Cả Christofferson là Kathy, và vợ của Anh Cả Jensen là Lona cũng có mặt.

Gần 1.300 giới trẻ và cha mẹ đều tham dự buổi họp đặc biệt fireside nơi mà Anh Cả Christofferson lẫn Anh Cả Jensen đều nói chuyện. 10.000 tín hữu khác trong 70 trung tâm giáo khu trên khắp Argentina đã theo dõi buổi phát sóng.

Anh Cả Jensen, trước đây đã phục vụ với tư cách là Chủ Tịch Giáo Vùng South America South, nói: “Nếu các anh chị em không nhớ được bất cứ điều gì tôi đã nói, thì tôi muốn các anh chị em hãy nhớ một câu nói của một vị tiên tri, Chủ Tịch Thomas S. Monson, mà tôi làm chứng rằng ông là vị tiên tri chân chính của Thượng Đế. Đây là câu nói đó: ‘Các quyết định sẽ định đoạt số mệnh.’”

Anh Cả Jensen nói: “Chúng ta có quyền tự quyết—khả năng và đặc

ân để đưa ra quyết định,— và với những quyết định đó chúng ta chọn số mệnh của mình.

Ông kể lại câu chuyện về một người đã chọn uống rượu và lái xe vào một đêm nŏ và gây ra tai nạn làm thiệt mạng hai người. Ông đối chiếu câu chuyện đó với câu chuyện của ông và vợ ông đã chọn trì hoãn hôn nhân để ông có thể phục vụ truyền giáo khi còn là thanh niên.

“Khi [tôi trở về] chúng tôi đã kết hôn trong đền thờ. Chúng tôi lập các giao ước mà chúng tôi đã tái lập mỗi tuần trong suốt cuộc sống của mình. Chúng tôi chọn quyết định mà đã định đoạt số mệnh của mình,” ông nói như vậy.

Tiếp đó, Chị Christofferson đã ngŏ lời, chia sẻ chứng ngôn của mình về các phước lành của việc tuân giữ các giao ước và Anh Cả Christofferson kết thúc buổi họp.

Anh Cả Christofferson nói: “Một điều duy nhất các anh chị em cần là tình yêu thương và đức tin, “Đó chính là đức tin mà giúp chúng ta trong hôn nhân, gia đình, nghề nghiệp, [và] việc làm của mình.”

Ông nhấn mạnh rằng các lệnh truyền đưa đến sự hướng dẫn cho cuộc sống của chúng ta và giúp chúng ta đạt được điều thật sự quan trọng.

Rồi ông khuyên bảo giới trẻ lẫn cha mẹ của họ hãy lập cam kết để tuân theo lời khuyên dạy trong cuốn sách nhỏ *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*.

HÌNH ẢNH DO JAMES DAIRYPIE ĐẢM TRÁCH

Ông nói: “Sách này sẽ củng cố rất nhiều cho con cái của các anh chị em, ngay cả khi chúng cảm thấy mình cô đơn—vì biết rằng cha mẹ của chúng tuân theo cùng các nguyên tắc này.”

Anh Cả Christofferson kết thúc bằng cách bày tỏ tình yêu thương đến các tín hữu ở Argentina, là nơi ông đã phục vụ truyền giáo cách đây gần năm thập niên.

Trong khi ở Salta, Anh Cả Christofferson và Anh Cả Jensen cũng gặp gỡ những người truyền giáo địa phương và các thành niên trẻ tuổi độc thân là những người họ gửi đến tình yêu thương từ Các Vị Thấm Quyền Trung Ương.

Để đọc thêm về giáo vụ của Các Sứ Đồ hiện đại, xin vào xem Các Vị Tiên Tri và Sứ Đồ Ngŏ Lời Ngày Nay ở trang mạng LDS.org. ■

Anh Cả Christofferson và Anh Cả Jensen ngŏ lời cùng những người truyền giáo từ Phái Bộ Truyền Giáo Argentina Resistencia vào đầu tháng Mười Một năm 2011.

Đền Thờ Quetzaltenango Guatemala, được Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf làm lễ cung hiến vào ngày 11 tháng Mười Hai năm 2011, là ngôi đền thờ thứ 136 của Giáo Hội.

Lễ Cung Hiến Được Tổ Chức cho Đền Thờ Quetzaltenango Guatemala

Đền Thờ Quetzaltenango Guatemala được Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, làm lễ cung hiến vào Chủ Nhật ngày 11 tháng Mười Hai năm 2011, trong ba phiên lễ. Các phiên lễ cung hiến này được phát sóng đến các giáo đoàn của Giáo Hội trong vòng khu vực đền thờ.

“Thật là một ngôi đền thờ xinh đẹp biết bao,” Chủ Tịch Uchtdorf nói như vậy tại buổi trình diễn văn hóa vào ngày thứ Bảy, nơi đó những người trình diễn trẻ tuổi từ các giáo đoàn trong giáo vùng đã nhảy múa, ca hát và trình bày về lịch sử và văn hóa địa phương bằng hình ảnh. “Đền thờ này tỏa sáng rực rỡ giống như một viên ngọc, và đó là một viên ngọc cho khu vực này của quốc gia này.”

Đền Thờ Quetzaltenango Guatemala là ngôi đền thờ thứ 136 của Giáo Hội trên toàn cầu và

thứ năm ở Trung Mỹ. Ngôi đền thờ này sẽ phục vụ cho khoảng 60.000 Thánh Hữu Ngày Sau.

Giáo Hội Làm Lễ Động Thổ cho Ngôi Đền Thờ thứ Bảy ở Brazil

Vào ngày 15 tháng Mười Một năm 2011, Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ chủ tọa tại lễ động thổ cho Đền Thờ Fortaleza Brazil, ngôi đền thờ thứ bảy của Giáo Hội ở Brazil.

Anh Cả Bednar nói: “Ngôi đền thờ này sẽ là một nguồn hy vọng, ánh sáng và đức tin nơi Thượng Đế đối với tất cả mọi người đến và bước đi ở nơi đây cũng như trong khu đất này. “Thành phố này sẽ luôn luôn tốt hơn và khác biệt nhờ vào ngôi đền thờ được xây cất ở nơi đây.”

Đền thờ sẽ được xây cất tại Avenida Santos Dumont ở Fortaleza, Ceará, Brazil. Chủ Tịch Thomas S. Monson đã loan báo việc xây cất Đền Thờ Fortaleza Brazil trong đại hội tháng Mười năm 2009. ■

Buổi Hòa Nhạc ở Puerto Rico Thu Hút Hàng Ngàn Người

Vào ngày 18 tháng Mười Hai năm 2011, các tín hữu của năm giáo khu ở Puerto Rico tham gia trong một buổi hòa nhạc Giáng Sinh được tổ chức ở Paseo de las Artes tại thành phố Caguas. Có khoảng 85 tín hữu của Giáo Hội trình diễn, và khoảng 2.500 người trong cộng đồng đã tham dự.

Trung Tâm Mới dành cho Thành Niên Trẻ Tuổi là Trung Tâm Thứ Ba ở Châu Phi

Vào ngày 4 tháng Mười Một năm 2011, các thành niên trẻ tuổi trong Giáo Khu Soweto South Africa đã tổ chức sinh hoạt đầu tiên của họ trong một tòa nhà mới được sử dụng làm trung tâm dành riêng cho giới thành niên trẻ tuổi.

Có hơn 140 trung tâm ở khắp Châu Âu, và một vài trung tâm nằm rải rác trên khắp Hoa Kỳ. Trung tâm ở Soweto là trung tâm thứ ba ở Châu Phi; hai trung tâm kia nằm ở nước Cộng Hòa Dân Chủ Congo và Zimbabwe.

Phương Pháp Tiếp Cận Độc Đáo Gợi Ra Những Câu Hỏi

Nguồn gốc của sinh hoạt truyền giáo “Những Câu Hỏi cho Thượng Đế” ở Nizhniy Novgorod, Nga, vào ngày 9 tháng Mười năm 2011, là một cuộn giấy.

Trong thời gian vài giờ, có hơn 150 người ngừng lại bên hai cái bàn trên con đường đông đúc, nhặt lên cây bút dạ và viết xuống các câu hỏi của họ. Có tất cả 84 câu hỏi được viết lên trên cuộn giấy. Nhiều người bày tỏ mong muốn có được một câu trả lời từ những người truyền giáo có mặt ở đó.

Để đọc thêm về những câu chuyện này và những câu chuyện khác, xin mời vào trang mạng news.lds.org. ■

Một Cái La Bàn Cần Thiết

Tạp chí *Liahona* là ngọn hải đăng của tôi trong cuộc sống này. Với ngọn hải đăng này, tôi sẽ không bao giờ bị lạc lối. Tôi tin rằng mọi người đọc các tạp chí Giáo Hội đều có thể tìm ra chính xác điều họ cần. Tôi là chủ tịch Hội Thiếu Nhi, và tôi thấy rằng các trẻ em thích nghe những câu chuyện về trẻ em giống như chúng trong tạp chí. Tạp chí *Liahona* là một cái la bàn rất cần thiết trong cuộc sống của chúng ta; cái la bàn này giúp chúng ta tránh những cạm bẫy của Sa Tan.

Yanina Ivanivna Davydenko, Ukraine

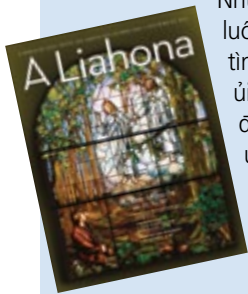
Những Kinh Nghiệm Mang Đến Niềm An Ủi

Tạp chí *Liahona* đã giúp tôi rất nhiều qua các sử điệp và bài viết trong đó. Với cuộc sống hỗn độn của chúng ta, tôi thường ngừng lại trong ngày và đọc một bài viết từ tạp chí chia sẻ về những kinh nghiệm sống của các tín hữu khác.

Những bài viết này luôn luôn giúp tôi tìm ra một niềm an ủi tinh thần nào đó và làm đổi mới ước muốn của tôi để trở lại nơi hiện diện của Thượng Đế và Chúa Giê Su Kỵ Tô với gia đình mình.

João Carlos, Brazil

Xin gửi ý kiến phản hồi hay đề nghị của các anh chị em đến liahona@ldschurch.org. Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn. ■

Số báo này gồm có những bài viết và sinh hoạt có thể được sử dụng cho buổi họp tối gia đình. Sau đây là hai ví dụ.

“Các Phước Lành của Lớp Giáo Lý,” trang 20: Xem lại bài này trước và quyết định cách tốt nhất để áp dụng sử điệp này trong gia đình các anh chị em. Nếu các anh chị em có con cái độ tuổi thanh thiếu niên đang học lớp giáo lý thì hãy bắt đầu bằng cách hỏi chúng tại sao lớp giáo lý lại quan trọng đối với chúng. Rồi đọc phần có tựa đề là “Nhận Được Các Phước Lành Đã Được Hứa.” Khuyến khích các con cái nhỏ hơn chuẩn bị tham dự lớp giáo lý khi chúng đủ tuổi. Nếu không có con cái thuộc lứa tuổi lớp giáo lý, các anh chị em có thể muốn đọc bài viết và rồi thảo luận về tầm quan trọng của lớp giáo lý dành cho giới trẻ ngày nay.

“Mọi Người đều Biết Bleck,” trang 42: Hãy cân nhắc việc hát bài “Hãy Làm Điều Tốt” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, số 34) làm bài ca mở đầu. Đọc hay tóm lược câu chuyện về Bleck. Yêu cầu những người trong gia đình chia sẻ một kinh nghiệm khi họ đã chọn một quyết định khó khăn giữa các đường lối khác nhau và quyết định họ chọn đã dẫn đến những hậu quả gì. Kết thúc bằng cách đọc lời trích dẫn từ Chủ Tịch Thomas S. Monson. ■

Giản dị, Êm Ái, và Không Thể Nào Quên Được

Đó là một buổi họp tối gia đình không thể nào quên được với hai đứa bé gái, Angélique, 6 tuổi, và Béthanie, 4 tuổi. Cả hai vợ chồng tôi gục xuống ghế, quá mệt mỏi và không biết phải bắt đầu từ đâu. Vậy nên hai đứa con gái của chúng tôi xung phong quay hình bánh xe chỉ định công việc trong buổi họp tối gia đình, cho mỗi người một nhiệm vụ. Công việc của chồng tôi là điều khiển chương trình, Béthanie được chỉ định đảm trách phần âm nhạc, tôi được chỉ định đảm trách sinh hoạt và Angélique dạy bài học.

Béthanie chọn bài “I Love to See the Temple” (*Children’s Songbook*, 95), và chúng tôi cùng nhau hát. Cha dâng lên lời cầu nguyện mở đầu. Rồi Angélique lấy số báo mới nhất của tạp chí *Liahona* và chọn một bài viết trong phần thiếu nhi. Nó đang học đọc trong trường, nên nó đọc bài đó cho chúng tôi nghe. Cảm giác trong nhà của chúng tôi thật là êm ái. Thánh Linh làm chúng rằng điều nó đang đọc là chân chính.

Chúng tôi cùng chơi chung một vài trò chơi và tôi dâng lên lời cầu nguyện kết thúc. Trong khi cầu nguyện, tôi đã không ngừng cảm tạ Cha Thiên Thượng về Thánh Linh và tình yêu thương của Ngài cũng như việc Ngài đã ban phước cho gia đình chúng tôi với hai đứa bé này. Vợ chồng tôi biết rằng trách nhiệm của mình là phải chăm sóc cho chúng và dạy chúng về phúc âm. Việc tổ chức buổi họp tối gia đình là một phần trách nhiệm thiêng liêng đó. ■

Sylvie Poussin, Réunion

Bài của Giám Trợ
Richard C. Edgley

Đệ Nhất Cố Vấn trong
Giám Trợ Đoàn Chủ Tọa

HY VỌNG VÀO SỰ CHUỘC TỘI

Tôi đã gặp những người đánh mất mọi hy vọng. Họ cảm thấy rằng sự hối cải vượt quá tầm tay của họ và sự tha thứ không dành cho họ. Những người đó không hiểu quyền năng thanh tẩy của Sự Chuộc Tội. Hoặc, nếu có hiểu đi chăng nữa, thì họ đã không tiếp thu ý nghĩa về nỗi đau đớn của Chúa Giê Su Kỵ Tô trong Vườn Ghết Sê Ma Nê và trên cây thập tự. Đối với bất cứ người nào trong chúng ta, việc từ bỏ hy vọng về sự thanh tẩy cuộc sống của mình tức là chối bỏ sự sâu sắc, quyền năng và mức độ đau khổ của Ngài thay cho chúng ta.

Cách đây vài năm, trong khi đang ở tại một đại hội giáo khu, tôi được chỉ định phỏng vấn một người 21 tuổi để xem xét xem người ấy có xứng đáng trong việc phục vụ truyền giáo không. Lúc bấy giờ, Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương thường không phỏng vấn những người truyền giáo tương lai. Nên đây là một việc bất thường. Trong khi tôi đọc một số quá trình kinh nghiệm về lý do cho cuộc phỏng vấn của mình, lòng tôi rất đau đớn. Người này đã vi phạm vào những sự phạm giới nghiêm trọng. Tôi tự hỏi tại sao tôi được yêu cầu đến hỏi han một người với một quá khứ như vậy, và kết luận rằng thật là khó đối với tôi để giới thiệu người ấy được chấp nhận làm một người truyền giáo.

Sau phiên họp đại hội vào tối thứ Bảy, tôi lui vào trong văn phòng của chủ tịch giáo khu để thực hiện cuộc phỏng vấn. Trong khi tôi đang chờ, thì một thanh niên đẹp trai với diện mạo tuyệt vời đến gần tôi. Tôi tự hỏi làm thế nào tôi có thể cáo lỗi không tiếp chuyện vì hiển nhiên là người ấy muốn nói chuyện và tôi đã có hẹn với một thanh niên đang gặp nhiều rắc rối. Rồi người ấy tự giới thiệu. Người ấy chính là người thanh niên mà tôi đến để nói chuyện.

*Hy vọng không
những phải
được dựa vào
sự hiểu biết và
chứng ngôn
mà còn phải
được dựa vào
việc làm cho Sự
Chuộc Tội được
thật sự áp dụng
vào cuộc sống
cá nhân của
chúng ta.*

Trong văn phòng kín đáo, tôi chỉ hỏi có một câu hỏi: “Tại sao tôi phỏng vấn em vậy?”

Người ấy thuật lại quá khứ của mình. Khi nói xong, người ấy bắt đầu giải thích những giai đoạn và nỗi đau khổ riêng mình đã trải qua. Người ấy nói về Sự Chuộc Tội—quyền hạn vô tận của Sự Chuộc Tội. Người ấy chia sẻ chứng ngôn của mình và bày tỏ tình yêu mến của mình đối với Đấng Cứu Rỗi. Và rồi người ấy nói: “Tôi tin rằng nỗi đau khổ riêng của Đấng Cứu Rỗi trong Vườn Ghết Sê Ma Nê và sự hy sinh của Ngài trên cây thập tự đủ mạnh mẽ để giải cứu một người như tôi đây.”

Cảm động trước lòng khiêm nhường và bởi Thánh Linh, tôi nói: “Tôi sẽ giới thiệu em đi phục vụ với tư cách là người đại diện của Chúa Giê Su Kỵ Tô.” Và rồi tôi nói: “Tôi sẽ yêu cầu em chỉ một điều thôi. Tôi muốn em phải là người truyền giáo giỏi nhất trong toàn thể Giáo Hội. Chỉ có vậy thôi.”

Ba hay bốn tháng sau, Chị Edgley và tôi đang nói chuyện tại trung tâm huấn luyện truyền giáo. Vào lúc kết thúc buổi họp đặc biệt devotional, tôi đang ngồi với những người truyền giáo thì tôi thấy một thanh niên với gương mặt quen thuộc.

Người ấy hỏi: “Ông còn nhớ tôi không ạ?”

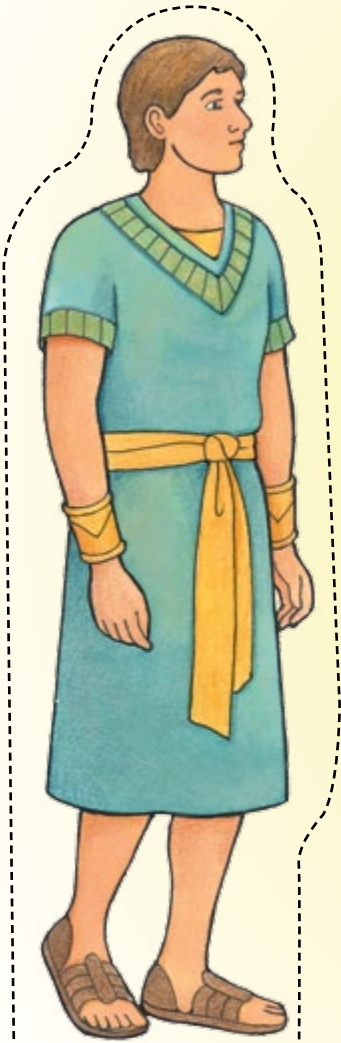
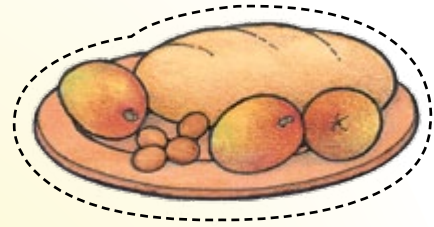
Có hơi bối rối, tôi nói: “Xin lỗi. Tôi biết là tôi phải nhớ nhưng thật sự tôi không nhớ.”

Rồi người ấy nói: “Tôi xin nói cho ông biết tôi là ai nhé. Tôi là người truyền giáo giỏi nhất trong trung tâm huấn luyện truyền giáo.” Và tôi tin lời người ấy.

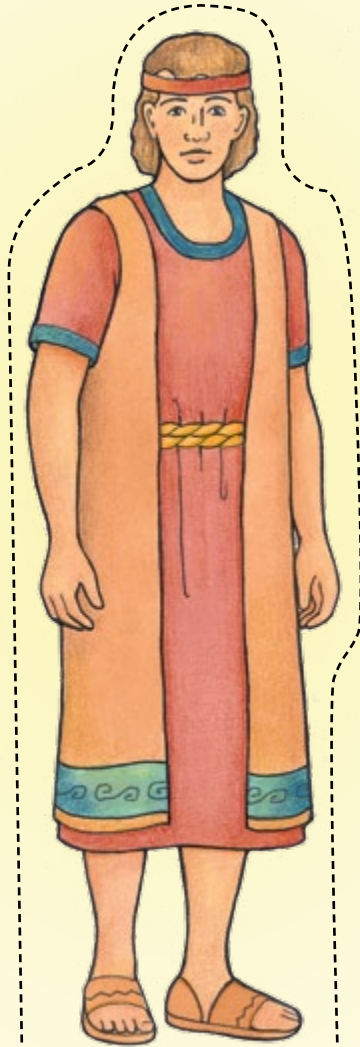
Hy vọng của người thanh niên này không những được dựa vào sự hiểu biết và chứng ngôn về Sự Chuộc Tội mà còn dựa vào việc thật sự áp dụng ân tứ này nữa. Người ấy đã hiểu rằng điều đó dành riêng cho mình! Người ấy biết được quyền năng của Sự Chuộc Tội và hy vọng mà Sự Chuộc tội mang đến khi tất cả mọi điều dường như đã mất hay tuyệt vọng. ■

Từ một bài nói chuyện được đưa ra trong buổi họp đặc biệt devotional tại trường Brigham Young University vào ngày 4 tháng Mười Một năm 2008. Để có được bản tiếng Anh đầy đủ, xin vào trang mạng speeches.byu.edu.

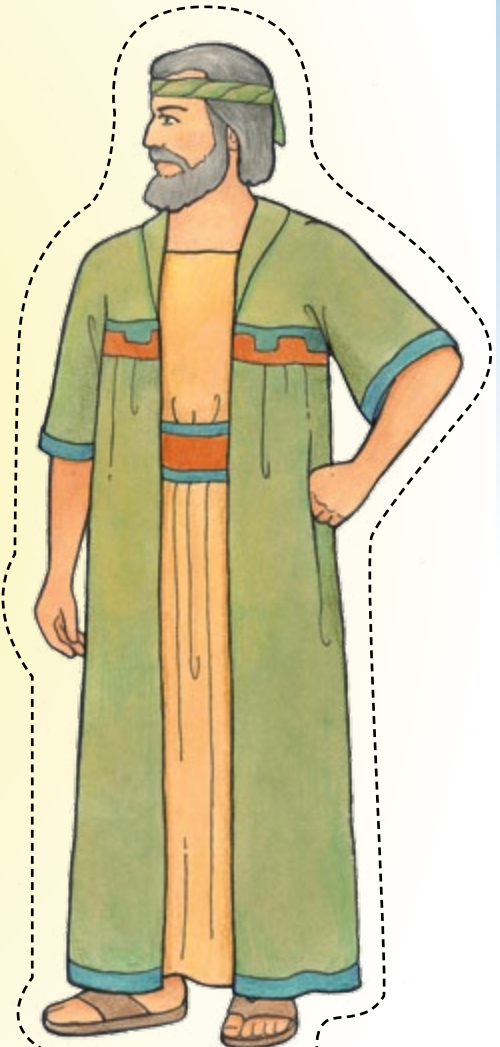
Năm nay, có nhiều số báo *Liahona* sẽ gồm có một bộ hình các nhân vật trong thánh thư Sách Mặc Môn. Để làm cho hình các nhân vật này được chắc chắn và dễ sử dụng, hãy cắt các hình đó ra và dán hồ hay dán bằng keo các hình này lên giấy cứng, bao giấy nhỏ hay que gỗ làm thủ công. Giữ mỗi bộ hình trong một bì thư hay bao, cùng với ô chữ vuông cho biết phải tìm ở đâu câu chuyện thánh thư phù hợp với hình các nhân vật.

An Ma

A Mu Léc

Giê Rôm

Công Việc Truyền Giáo của An Ma
và A Mu Léc ở Am Mô Ni Ha

An Ma 8-14

“Trong một giây phút yếu đuối, các anh chị em và tôi đều có thể kêu lên: ‘Không một ai hiểu cả. Không một ai biết cả.’ Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ viết như thế. “Có lẽ không một người trần thế nào biết cả. Nhưng Vị Nam Tử của Thượng Đế hiểu biết trọn vẹn, vì Ngài đã cảm nhận và mang lấy gánh nặng của chúng ta ngay cả trước khi chúng ta làm điều đó. Và vì Ngài đã trả cái giá tội bậc và mang lấy gánh nặng đó, nên Ngài hoàn toàn thấu cảm và có thể ban cho chúng ta vòng tay thương xót của Ngài trong rất nhiều chặng đường của cuộc sống chúng ta. Ngài có thể tìm đến, ảnh hưởng, giúp đỡ—thật sự chạy đến chúng ta—và củng cố chúng ta.” Xin xem “Sự Chuộc Tội và Hành Trình trên Trần Thế,” trang 12.